

ဇာတာရှိသောဘုရား

ဆရာ ဉာဏ်ထက်

က နေ့၌ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ ပြောသော စကားတစ်ခုကို မှတ်
မှတ်သားသား နားကမထွက်နိုင်အောင် ကြားနေမိပါ
သည်။ ထိုစကားမှာ—

“ဇာတာရှိသောဘုရား” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကြားပြီးနောက် နားကမထွက်သော ဤစကားကို ကျွန်ုပ်
မိတ်ဆွေများအား ကြားစေချင်လှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစကားကို
ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေများထံ စာသားပြု၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ရှေ့ဦးစွာ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေအား စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေများနှင့်
မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ။ ကျွန်ုပ် နှစ် ဟ် မိတ်ဆွေ သည်
အထက်မြန်မာပြည်၏ မြို့တော်နှင့် မဝေးလှသော ရွာကြီးတစ်ရွာတွင်
နေထိုင်ပါသည်။ ထိုရွာတွင် စက်ရုံလုပ်ငန်း၊ ယက်ကန်းလုပ်ငန်း၊
လယ်ယာခွဲမြေလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သူများ နေထိုင်ရာ
ရွာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရွာနေလူများသည် မရှိမရှား လူများ
ဖြစ်ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေသည် ထိုလူအများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။
မရှိမရှား အတန်းအစားထဲမှ လူများသည် ရပ်တည်ချက်
ခပ်မာမာကလေးများ ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့သည် ကိုးကွယ်ယုံ
ကြည်မှု၌ သိုးကလေးများအလား မစဉ်းမစား လုပ်ဆောင်မှုကို

ခေါင်းငြိမ့်သူများ၌ မပါဝင်ကြ
သူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ပြောသော စကားများမှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်သည်။

“ငါတို့ ယုံကြည်လက်ခံသောဝါဒသည် ‘ဗုဒ္ဓဝါဒ’ဖြစ်သည်။
ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ‘ဝိဘဇ္ဇဝါဒ’ ဖြစ်သည်။ ‘ဝိဘဇ္ဇဝါဒ’ ဟူသည် ချင့်ချိန်၊
ဝေဖန်၊ တိုင်းထွာမှုရှိရှိ ယုံကြည်လက်ခံသောဝါဒ ဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်
ငါတို့ ယုံကြည်, လက်ခံသော ဝါဒသည် ‘ဗုဒ္ဓဝါဒတံဆိပ် ခပ်နှိပ်ထားခံ
ရကာမျှဖြစ်သော၊ ချင့်ချိန် ဝေဖန် တိုင်းထွာခွင့်မရသော ဝါဒနှင့် အခြား
ဘာသာဝါဒများ မ
ဟုတ်’-ဟူ၍ ပြောလေ့ ရှိသည်။

ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေသည် နှုတ်မှ ပြောသည်။အတိုင်း
လက်တွေ့လုပ်ဆောင်သူလည်း ဖြစ်
သည်။ ကျမ်းစာထဲပါသည်ကို ဘုန်းကြီးက ဟောသည်ဆိုရုံမျှဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်တွေ့၊ ကိုယ်ကြိုက်,ကိုယ်တိုင်တွေ့ ဖြစ်ရုံမျှဖြင့် ဖြစ်စေ၊
‘ဤအရာ အမှန်’-ဟု လက်ခံသူမဟုတ်ပေ။
သာမန် အသိရှိကြသူအားလုံးက ‘ကောင်းတယ်’-လို့ ပြောဆိုရပြီး၊
လက်တွေ့လုပ်သည့်အခါ
လည်း ကောင်းကျိုးရနိုင်၊ မရနိုင်ကို ချင့်ချိန်ဝေဖန် တိုင်းထွာပြီးမှ
လက်ခံသူ ဖြစ်သည်။

သူသည် အကျော်အမော် တရားဟော တရားပြ
ဓမ္မကထိကဘုန်းကြီးများ၏ ဟောပြော
ချက်များကိုလည်း ဝိဘဇ္ဇလုပ်သည်။ တရားနာ၊ တရားကျင့် ဥပါသကာ၊
ဥပါသိကာများ၏ သိမြင်,ဆည်းကပ်မှုကိုလည်း ဝိဘဇ္ဇလုပ်သည်။

ဤသို့ သူ ဝိဘဇ္ဇလုပ်ခြင်းသည် ‘လူ့လောကကို အဓမ္မဝါဒီများ
မလွှမ်းမိုးအောင် သူတတ်နိုင်သမျှ စောင့်ရှောက်ခြင်း’-
ဟုလည်းပြောပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးများကလည်း သူ့ကို မကြည်ကြ။ ဥပါသကာ၊
ဥပါသိကာများက
လည်း သူ့ကို ရှောင်ဖယ်ဖယ် လုပ်သည်။ သူ့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာစာရင်းမှာ
မသွင်းချင်ချင် ဖြစ်ကြ
သည်။ သို့ဖြစ်သော်လည်း သူကမဖြံ့ပေ။ အောက်ပါအတိုင်း
ဆိုနေပါသေးသည်။

‘သူတို့ ကိုးကွယ်တာ ဝိဘဇ္ဇဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတဲ့။ သူတို့ကို
ဝိဘဇ္ဇမှုကလေး ပေးလိုက်ရင် ‘တိကောင်ကို ဆားနဲ့တို့တာ’
တွေ့ရသလိုပဲ။ ဝိဘဇ္ဇလုပ်မှာကို ကြောက်တာဟာ ဝိဘဇ္ဇမဟုတ်တဲ့
ဗုဒ္ဓဝါဒကို လက်ခံထားလို့ပဲ။

‘ဝိဘဇ္ဇမဟုတ်သူတွေရဲ့ အရှောင်ခံရတာဟာ ဝိဘဇ္ဇဝါဒ
ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်စစ်ရဲ့ မှတ်
ကျောက်’။ သူသည် ဤသို့ ကျေနပ်နေသည်။

သူနှင့် သူ့အဖော်တို့သတင်းသည် လူ့သတင်း ဖြစ်သည့်အတိုင်း
‘လူ့သတင်း လူချင်း
ဆောင်’ ဆိုသည့်အတိုင်း အဆောင်ခံရလေသည်။ တစ်နေ့သ၌
သူ့အိမ်သို့ ဧည့်သည်တစ်စု ရောက်လာသည်။ သူတို့သည်
သပ်သပ်ယပ်ယပ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအပြည့်ဖြင့် ဖြစ်ကြသည်။
အရွယ်အားဖြင့်လည်း လူလတ်ရွယ်များ ဖြစ်ကြသည်။
ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းကလေး အစုံ
ဖြစ်သည်။ သူတို့ကို မသိသော်လည်း သူတို့ မျက်စေ့မျက်နှာနှင့် သူတို့

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု ဟန်ပန်သည် ရန်ပြုမည်အဟန်များ မရှိ၊ ထင်ရှားစွာ တွေ့နေရသည်။

ထို့ကြောင့် မသိသူများ ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေသည် ကောင်းစွာပင် ဆီးကြို နည်းဝတ်ပြုလိုက်သည် ။

‘ဘယ်က လျှောက်လာကြတာလဲ? ကျွန်တော့်အိမ်ကို ဘာအကြောင်းများရှိလို့ ရောက်လာကြပါသလဲ? ထိုင်ကြ၊ နားကြပါ’

“အခုလို လာရောက်ခွင့်၊ နားနေခွင့်ပြုတာအတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်။ ဘုရားသခင် ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံရပါစေ။ သားတို့ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ သတင်းကောင်းကို ပေးဝေနေတဲ့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ သားတို့ကို ဘုရားသခင်ရဲ့ သတင်းကောင်းကို ပေးဝေခွင့်ပြုပါ -ဦး။ ဘုရားသခင်ရဲ့ သတင်းကောင်းများရေးထားတဲ့ စာအုပ်ကလေးတွေ အစုံပဲ သားတို့ဆီ မှာ ပါပါတယ်”

သူတို့ လာရောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို သူတို့ကပဲ အသိပေးကြသည်။ ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေကလည်း သူတို့ကို အားတုံ့အားနာဖြစ်ပြီး ပြန်ပြောသည်။

“ဟာ အားနားစရာကြီးပဲ။ ဦးဦးတို့အိမ်က ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားကို စိတ်မဝင်စားကြ ပါဘူး။ သားတို့က ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားရဲ့ သတင်းကောင်းကို ဖြန့်ဝေကြမှာ မဟုတ်လား?”

“သတင်းကောင်း ဖြစ်ပေမယ့် မကြားရသေးလျှင် စိတ်မဝင်စားနိုင်တာ ဓမ္မတာ ဖြစ်ပါတယ် ဦးဦး”

“သမီးပြောတာက မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်

သည် လိုပြောရတဲ့အတွက် သမီးတို့ စိတ်မောကိုယ်မော
မောကြလိမ့်မယ်။ ဒါကိုစိုးလို့ ပြောတာပါ”

“သားတို့ကို အားမနာပါနဲ့- ဦး။ သားတို့ဟာ
သတင်းကောင်းပြောတဲ့ တာဝန်ကို ယူထားကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်”

“မအေကြီးရေ ဟောသည်မှာ ဟေ့။ သားတို့က
သာသနာပြုတွေတဲ့ကွ။ သည်လာပြီး နားထောင် အားပေးပါဦး။ သူတို့
တို့အိမ်ကို တကူးတက လာကြရတာ”

“လာမယ် ဖအေကြီး။ သားတို့ပြောတာ ကြားနေပါတယ်”

“မအေကြီးက သည်မှာထိုင် ။သားတို့ကပြောကြ။
သားတို့မပြောခင် မေးရဦးမယ်။ သား
တို့က တို့အိမ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရောက်လာကြတာလဲ?”

“ဦးတို့ရဲ့ တိုးတက်တဲ့သတင်းဟာ ပန်းအနံ့လို သင်းနေပါတယ်”

“ဦးတို့အိမ်ရောက်တော့ သားတို့အထင်နဲ့ တူမယ့်ပုံ ရှိရဲ့လား?”

“တူမှာပါ-ဦး။ ဦးတို့အိမ်က ယုံကြည်မှုအပိုင်းဆိုင်ရာ အပိုတွေ
ဘာမှမတွေ့ရတာက ထင်ရှားပါတယ်”

“ကဲ ကဲ သားတို့လာရင်း လုပ်ငန်းကို လုပ်ကြရအောင်”

“သမီးတို့ဆီမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ သတင်းကောင်းကို သိစေနိုင်တဲ့
စာအုပ်တွေ ပါပါတယ်။ ဦးဦးတို့ ဖတ်ကြည့်ကြပါ”

“ဦးတို့အပေါ် စေတနာထားပြီး အခုလိုလာကြတဲ့အတွက်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သမီးတို့ဘုရားသတင်းတော့ မလေ့လာရပါစေနဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦးဦး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သိရအောင် လေ့လာပြီးကြတဲ့ သမီးတို့ကိုပဲ
ဦးဦး မေးကြည့်မယ်။ မေးလို့ရမလား သမီး?”

“ရပါတယ် ဦးဦး၊ မေးကြည့်ပါ”

“သမီးတို့ဘုရားရဲ့ ရုပ်ရည်နဲ့ အသံကို သမီးတို့ ကိုယ်တိုင် မမြင်ဘူး မကြားဘူးလောက်ဖူး ထင်ပါတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ?”

“ဘုရားသခင်က အဲသည်လိုထဲက မဟုတ်ပါဘူး”

“သားတို့ရဲ့ဘုရားရဲ့ ဇာတာကိုရော သားတို့ သိကြသလား။ ဇာတာရော ရှိရဲ့တဲ့လား?”

“ဘုရားသခင်ဟာ ဘယ်သူရဲ့ အမွှေးဖွားခံရသူမှ မဟုတ်ပါဘူး- ဦး”

“သည်လိုဆိုလျှင် ဘုရားသခင်က သက်မဲ့လား- သား?”

“ဘုရားသခင်ဟာ သက်ရှိထင်ရှား အနန္တတန်ခိုးတော်နဲ့ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါတယ်- ဦး”

“အဲဒါတွေက ဘာတွေကျင့်ပြီး၊ ဘာတွေ သိလို့ ရတာတဲ့လဲ- သား?”

“အလိုလို ပြည့်စုံတာတွေပါ- ဦးဦး”

“အဲသည်လိုသူဟာ လောကထဲမှာ တစ်နေရာပဲရှိတယ် သမီး”

“ဘယ်မှာလဲ ဦးဦး၊ သမီးတို့ ဘုရားသခင်ပဲ မဟုတ်လား?”

“ပုံပြင်ထဲမှာပဲရှိတာ သမီး”

“ဟင်! ဦးဦးကလဲ”

“ဟုတ်တယ် သမီး။ အကောင်ခြပ်တစ်ခုခု ဖြစ်ဖြစ်၊ အမှု ဂုဏ်သတ္တိတစ်ခုခု ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဖြစ်တည်မှုတွေပဲ။ အဲသည် ဖြစ်တည်မှုတွေဟာ ဖြစ်တည်မှုပဲရှိလို့ မရဘူး ဖြစ်တည်မှုရဲ့အစနဲ့ ဖြစ်တည်မှုရဲ့အဆုံးဆိုတာတွေ ရှိရတာ ဓမ္မတာဖြစ်တယ်။ ဒါမရှိလျှင် ပုံပြင် ထဲက ဖြစ်တည်မှုပဲ”

“ပုံပြင်ထဲက ဖြစ်တည်မှုဆိုလျှင် ဘာ အကျိုးရှိမှာမှ မဟုတ်တာ။

သည် ဖြစ်တည်မှုကို ဘယ် လူအများအပြားက ကိုးကွယ်မှာလဲ- ဦး?”

“သည်လို မဟုတ်ဘူး-သား။ ပုံပြင်ထဲက ဖြစ်တည်မှုတွေဟာ အကျိုးတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပုံပြင်ထဲက ဖြစ်တည်မှုဟာ လူတိုင်းရဲ့ အကိုးကွယ် အဆည်းကပ်ခံရတဲ့ ဖြစ်တည်မှုပါပဲ”

“ဦးပြောတာ သားတို့အတွက် အဆန်းဖြစ်နေတယ်”

“သားတို့က ပြည့်စုံအောင်မကြည့်လို့ပါ။ မဆန်းပါဘူး”

“ဘယ်လိုကြည့်ရမလဲ- ဦးဦး?”

“သီချင်းတွေ၊ ကဗျာတွေ၊ ဝတ္ထု၊ ပုံပြင်တွေ လောကမှာ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် ဖြစ်မနေ

ဘူးလား သမီး? ဒါတွေဟာ လူတွေက ဆည်းကပ်နေကြလို့ပေါ့။ ဒါတွေဟာ အပျင်းပြေချည်း

သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေဆီက လမ်းညွှန်ချက်တွေကို ယူကြရတယ်။ ဒါတွေကို သမီးတို့ မကြည့်ကြဘူးလား?”

“ဦးဦးက သိပ် အတွေးအခေါ်ရှိတာပဲနော် ”

“ဦးဦးလည်း လူပါပဲ။ သမီးတို့နဲ့ အတူပါပဲ။ လူမှာ အတော်၊ အရှော် မရှိပါဘူး။ မူ-ရှော် လျင် ရှော်တယ်။ မူ-တော်လျင် တော်တယ်”

“ပညာဆည်းပူးထားချက် တော်တယ် ဆိုလိုတာလား- ဦး?”

“ဟုတ်တယ်-သား”

“ဦးဦး ဘာပညာတွေ ဆည်းပူးထားလဲ၊ သမီးတို့ မသိရဘူးလား?”

“ဦးဦးတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြင်ရ၊ ကြားရတာတွေရှိတယ်။ အဲဒါတွေမှာ အဲဒါတွေရဲ့ အတိုင်းအထွာမှန်အတိုင်းသိတဲ့ ပညာပဲ-

သမီး”

“အဲသည်ပညာရပ်ကို ပို့ချသူက ဘယ်သူလဲ-ဦး?”

“ဗုဒ္ဓရဲ့ တပည့်သံဃာထဲက မြင်ရကြားရ အစစတွေကို မြင်ရကြားရ အစစတွေရဲ့ အတိုင်းအရှည်မှန်အတိုင်း သိရှိပြီးသူပဲ-သား”

“ဦးဦးဆရာရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့ဗုဒ္ဓက ‘လူ’ပဲ မဟုတ်လား- ဦးဦး”

“ဟုတ်တာပေါ့ သမီးရဲ့။ ဗုဒ္ဓက လူပေါ့”

“ဗုဒ္ဓကို ‘ဘုရား’ဆိုပြီး ကိုးကွယ်ကြတယ်ဆို-ဦးဦး?”

“ဗုဒ္ဓဟာ ‘ဘုရား’ရဲ့ နာမည်ပဲ- သမီး”

“ဟင်! ဦးဦးရယ်၊ ‘လူ’က ဘုရားဖြစ်နိုင်ပါ့မလား?”

“ဘုရားဆိုတာ သမီးက ဘယ်လိုသိထားလို့လဲ”

“ဘုရားဆိုတာ အနန္တတန်ခိုးတော်တွေနဲ့ ပြည့်စုံသူမဟုတ်လား”

“သမီးပြောတဲ့စကားအရ ဦးဦး သိရတာဟာ၊ ‘ဘုရား’ဆိုတာ သမီးမသိတဲ့အရာ-လို့ပဲ ဖြစ်တယ်”

“အနန္တတန်ခိုးပိုင်ရှင်-လို့ သမီး သိတာပဲ”

“အနန္တဆိုတာ ‘အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိ’-လို့ အဓိပ္ပါယ် ထွက်တယ်။ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိတာကို သမီးက ဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ။ သည်တော့ ‘ဘုရား’ဆိုတာ ‘ဘာမှန်းမသိတာကြီး ရဲ့ ပိုင်ရှင်’-လို့ ဖြစ်သွားတာပေါ့”

“ဘုရားဆိုတာကို ဦးဦးက ဘယ်လိုသိမှာလဲ?”

“ဘုရားဆိုတာ ‘လူ’လို့ ပြောရပေမယ့်၊ ‘လူ’တော့ မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ သမီးတို့ နားမရှင်းဘူး”

“ဒါ-သိရအောင် သမီးတို့ကို မေးခွန်းမေးမယ်၊ ဖြေကြည့်မလား?”

“ဖြေမှာပေါ့- ဦးဦး”

“စစ်တပ်မှာ စစ်သားတွေက စစ်ဗိုလ်ကို အလေးပြုကြရတယ်။
အမိန့်တွေလည်း နာခံ
ကြရတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လို့ ထင်ကြသလဲ-သားတို့?”

“ရာထူးကြောင့်ပါ-ဦး”

“ရာထူးရှိသူနဲ့ မရှိသူ၊ အရည်အချင်းခြင်း တူကြမလား?”

“မတူပါဘူး-ဦးဦး”

“သည်လို - အရည်အချင်းကွဲပြားပေမယ့် စစ်သားရော၊
စစ်ဗိုလ်ရောဟာ ‘လူ’တွေချည်းပဲ ဖြစ်ကြတယ်နော်?”

“ဟုတ်ပါတယ်-ဦး”

“သည်လိုဆိုလျင် ‘လူ’ဟာ ရာထူးလား-သားတို့ရေ?”

“ရာထူးရှိသူလည်း ရာထူးကပြုတ်နိုင်တာမို့ ‘လူ’ဟာ
‘ရာထူး’မဟုတ်ပါဘူး-ဦး”

“သည်လိုဆိုလျင် စစ်ဗိုလ်မှာ ‘အဖြစ်နှစ်ခု’-ရှိတယ်
ပြောရမယ်။ ‘လူ’အဖြစ်ရယ်၊ ‘စစ်ဗိုလ်’အဖြစ်ရယ် ပေါ့။
မဂဓဘာသာစကားမှာ ငှက်ကို ‘ဒွိဇ’-လို့ခေါ်တယ်။ ဗမာလိုဆိုတော့
‘နှစ်ဖြစ်ရှိသူ’-ပေါ့။ ‘ဥ’က တစ်ဖြစ်၊ ‘အကောင်’က တစ်ဖြစ် ပဲ။
နှစ်ဘဝပိုင်ရှင်လို့လည်း ပြော
လို့ရတာပေါ့။

“ဦး-ရှင်းပြတာ အတော်ထင်ရှားပါတယ်- ဦး”

“ဗုဒ္ဓ ဘုရား’လည်း သည်လိုပဲပေါ့ သားတို့ရယ်။
သာမန်လူတွေနဲ့တူတဲ့ ‘လူ’လည်း ဟုတ်
တယ်။ သာမန်လူတွေထက် သာလွန်တဲ့ အရည်အချင်းရှိသူ
‘ဘုရား’လည်း ဟုတ်တယ်”

“အဲသည် အရည်အချင်းရှိသူကို ဘာကြောင့် ‘ဘုရား’လို့

ခေါ်ရသလဲ-ဦး?”

‘ဘုရား’ဆိုတဲ့ မြန်မာစကားကို မြန်မာစကားနဲ့ အနက်ဖွင့်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဦးဦး ထင်တာ ဟုတ်ရဲ့လား-သမီး?”

“စကားနဲ့ အနက် မပွင့်ပါဘူး- ဦးဦး”

“ဘုရား’တွေကို ‘ဘုရား’-လို့ ခေါ်တာ ဗမာစကားပဲ။ ဘုရားတွေဆိုတာ ‘ယေဟိုဝါ၊ အလ္လာဟူ၊ ကုဆွရ၊ မဟာဝီရ၊ ဗုဒ္ဓ’- အားလုံးပေါ့။ အဲသည်ဝေါဟာရဟာ ရှေးက ဘုရင်တွေ ကိုခေါ်တဲ့ ဝေါဟာရဖြစ်တယ်။ ဘုရင်ဟာ ‘လူတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်’ ဖြစ်တယ်။ ‘ဘုရား’ရဲ့ ညီမျှခြင်းဟာ ‘ခေါင်းဆောင်’ပဲ။ ‘ဘုရား’ဟာ ‘ပုရုရှ’ ဆိုတဲ့ အိန္ဒိယစကားလုံးကို မွေးယူထားရ တဲ့စကား ဖြစ်တယ်။ ဗမာပြည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ရောက်လာတော့ သည့်ထက်မြင့်မြတ်တဲ့ စကားလုံး မရှိလို့ သုံးလိုက်တာ ဖြစ်မှာပါ”

“သမီးတို့ ဘုရားနဲ့လည်း သက်ဆိုင်တယ် နော်?”

“သမီးတို့ဘာသာ ဗမာပြည်ရောက်လာတော့ ‘ဂျပန်’က သည်ဝေါဟာရကိုပဲ သုံးခဲ့ တာပဲ”

ဦးဦးက အိန္ဒိယစကား တတ်သလား?”

“မတတ်ပါဘူး သမီး။ ကိုယ်သိချင်တဲ့ ဝေါဟာရကို ကွက်ပြီးလေ့လာရတာပေါ့”

“ပုရုရှ’-ကို ‘ခေါင်းဆောင်’-လို့ ပြန်တာက တိကျရဲ့လား ဦးဦး?”

“ပုရုရှ’ဟာ ‘ပုရုဓိတ်’ပဲ။ ‘ပုရေတီတိ ပုရုရှော၊ မနုဿာနံ ကုစ္စံ ပုရေတီတိ ပုရုရှော’-လုပ်ရမယ်။ အဓိပ္ပာယ်က လူတွေရဲ့

လိုအင်ဆန္ဒတွေကို ပြည့်စေသူ’-လို့ ရပါတယ်။ သည်သူဟာ ‘ခေါင်းဆောင်’ပဲ မဟုတ်ဘူးလား?”

“ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ဦးဦး”

“နားငြီးသွားကြပြီလား-သားတို့?”

“သားတို့ နားထောင်လို့ မဝသေးပါဘူး-ဦး။ ဘုရားဟာ ‘လူ’လည်း ဟုတ်တယ်။ လူ့လိုအင် ဆန္ဒတွေကို ပြည့်စေသူ ‘ခေါင်းဆောင်’လည်း ဟုတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် ‘ဘုရား’-လို့ ခေါ်ရတာ ဆိုတော့ ‘ဗုဒ္ဓဘုရား’က လူ့လိုအင်ဆန္ဒတွေကို ဘယ်လိုပြည့်စေလို့လဲ-ဦးဦး?”

“အားလုံး လူ့လိုအင်ဆန္ဒတွေကို ပြည့်စေတယ် ပြောရမယ်-သမီး”

“ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဆိုမှာ အဲဒါ မတွေ့ရသလိုဘဲ-ဦးဦး”

“သူတို့ဟာ သူတို့ခေါင်းဆောင်ကို မတွေ့ကြဘူးပဲ-သမီး”

“သူတို့ ရှိခိုးဆည်းကပ်နေကြတာပဲ မဟုတ်လား-ဦးဦး?”

“မှန်းလုပ်နေကြတာပဲ-သား”

“ဘုရား’ သိသူကို ‘ဘုရား’က အားလုံးလိုအင်ဆန္ဒတွေပြည့်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပေးမှာလဲ-ဦး၊ ဆုပေးတာ လုပ်မှာလား?”

“ဘုရားက လုံးလုံးဆုမပေးဘူး-သား။ လွတ်လပ်ရေးကို ညွှန်ပြမှာ”

“ဘုရားက လွတ်လပ်ရေးအပြင် ဘာမှမပေးဘူးလား-ဦး”

“ဘာ ပေးစရာ လိုသေးလို့လဲ-သား?”

“စည်းစိမ်တွေ၊ အာဏာတွေ၊ အကျော်အစောတွေ အများအပြား ကျန်သေးတာပဲ”

“လွတ်လပ်သူဟာ လိုချင်တာတွေအားလုံးကို လုပ်နိုင်တယ်။
 လိုချင်တာရအောင် မလုပ်
 နိုင်တာက လူတွေ မလွတ်လပ်ကြလို့ပဲ”

“လူ့လွတ်လပ်ရေး ညွှန်ပြနိုင်သူဟာ ‘ဘုရား’ပေါ့နော် ဦးဦး?”

“အစဆုံးညွှန်ပြနိုင်သူဟာ ‘ဘုရား’ပေါ့-သမီး”

“အဲသည်အသိကို သူက ဘယ်ကရတာလဲ-ဦးဦး?”

“လူ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး လွန်ကျူးမှုတွေရဲ့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့
 ‘စိတ္တဇ’တွေကို မဖြစ်ပေါ်

အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရာက အစပြုပြီး ရတာပဲ”

“စိတ္တဇဖြစ်ပေါ်တော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ-ဦးဦး?”

“စိတ္တဇဖြစ်လျှင် လွန်ကျူးမှု ဖြစ်တယ်-သား”

“လွန်ကျူးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ-ဦးဦး?”

“လွန်ကျူးတော့ လွန်ကျူးသူဟာ ‘အပြစ်သား’ ဖြစ်တယ်”

“အပြစ်သား’ ဖြစ်တော့ ဖြစ်တဲ့အပြစ်ကို ဆက်ပြောပေးပါဦး-
 ဦးဦး”

“အပြစ်သား’ဖြစ်တော့ ဖြစ်တဲ့အပြစ်က စိတ္တဇ အဝင်ခံရတာပဲ”

“ဦးဦး စိတ္တဇအဝင်ခံရတယ်ဆိုတာ ရှေးတာလား?”

“ရှေးတာပဲပေါ့- သမီး။ အဲသည်သူဟာ ကိုယ်ကျိုးနည်းမှာလို့
 မသိဘူး။ အကျိုးများမှာလို့ပဲ ထင်လိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့်
 လူတွေက သည်သူကို ‘အရှုံး’လို့ မခေါ်ကြဘူး။ အားလုံး အတူတူ
 ဖြစ်နေကြလို့ပဲ”

“လွန်ကျူးမှု မလုပ်လျှင် ‘အပြစ်သား’ မဖြစ်ဘူးပေါ့-ဦးဦး?”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားက လွန်ကျူးမှုမလုပ်မိအောင်
 လွန်ကျူးမှုကိုဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ စိတ္တဇမဖြစ်အောင်

စောင့်ရှောက်တာပေါ့”

“အဲသည်လိုလုပ်တော့ ဘာတွေဖြစ်လာလဲ-ဦးဦး?”

“စိတ္တဇ ဘာကြောင့်ဖြစ်တယ် ဆိုတာလည်း သိလာတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ-ဦးဦး”

“စိတ္တဇ’ဟာ ‘အပြစ်သား’ဖြစ်နေလို့ ဖြစ်တာကိုသိတာပေါ့-သမီး။

သည်လို ‘စိတ္တဇရဲ့

အကြောင်း’ကို သိတော့ ‘စိတ္တဇရဲ့အကြောင်း’ဟာ ‘စိတ္တဇရဲ့အကျိုးရဲ့ အကျိုး’ ဖြစ်နေတာကို သိပြီး၊ ‘စိတ္တဇစက်ဝန်း’ကို သူ မြင်တယ်”

“အဲဒါ- နည်းနည်းရှင်းပါဦး- ဦးဦး”

“စိတ္တဇကြောင့် ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး လွန်ကျူးမှု-လုပ်။ လုပ်လို့ အပြစ်သား-ဖြစ်။ အပြစ်သား

ဖြစ်လို့ စိတ္တဇ-ဖြစ်။ သည်လို ‘စိတ္တဇစက်ဝန်း’ကို မြင်တာပဲ”

“အဲသည် စိတ္တဇစက်ဝန်းက လူပေါ်မှာဖြစ်နေတာနော်-ဦး?”

“ဟုတ်တယ်-သား။ ဒါကို သားတို့သိထားဖို့လိုတာတစ်ခု ပြောရဦးမယ်”

“ပြောပါဦး”

“စိတ္တဇဟာ လူမှာ ဖြစ်ပေမယ့်၊ ‘လူ’ မဟုတ်ဘူး။ လူရဲ့ ဧည့်သည်ပဲ။ ‘အပြစ်သား’

ဖြစ်လို့သာ စိတ္တဇဖြစ်တာ။ အပြစ်သားမဖြစ်လျင် စိတ္တဇ မဖြစ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ‘လူ’မှာဖြစ်ပေမယ့် လူမဟုတ်ဘူး”

“နားလည်သလိုတော့ ဖြစ်ပါတယ်-ဦးဦး”

“လွန်ကျူးမှုတွေ၊ အပြစ်သား အဖြစ်တွေလည်း သည်လိုပဲ။ ‘လူ’မှာဖြစ်ကြပေမယ့် ‘လူမဟုတ်’ဘူး။ ‘လူ့ဧည့်သည်’တွေပဲ ဖြစ်တယ်။ စိတ္တဇကြောင့် လွန်ကျူး။ လွန်ကျူးကြောင့် အပြစ်သားဖြစ်။

သည်လိုတွေ မဟုတ်လား?”

“လူ’မှာဖြစ်နေမှတော့ ‘လူ’လို့ ပြောလို့မရဘူးလား-ဦး?”

“ပွေး,ဝဲ,ယားနာတွေဟာ လူ’မှာ မပေါက်ကြဘူးလား-သားတို့?”

“ပေါက်ကြတာပေါ့-ဦး]

“ဒါတွေကို ‘လူ’မှာ ဖြစ်တာ’နဲ့ ဒါတွေဟာ ‘လူပဲ’လို့ ပြောကြမလား”

“ပွေး,ဝဲ,ယားနာ’တွေဟာ ‘လူ’မဟုတ်ပါဘူး။ ‘ရောဂါ’တွေပါ-ဦး”

“စိတ္တဇစက်ဝန်း’ထဲက ဖြစ်ရပ်တွေကလည်း ‘လူ’မှာဖြစ်ပေမယ့် ‘လူ’မဟုတ်’ဘူး။ သူစိမ်း ပြင်ပ ‘ပယောဂရောဂါ’တွေပဲ ဖြစ်ကြတယ်”

“လူနဲ့ လွန်ကျူးမှုကို ခွဲလိုက်တာနော်-ဦး?”

“လူ’နဲ့ ‘စိတ္တဇစက်ဝန်း’ကို ခွဲလိုက်တာ ဆိုတာထက် “ကွဲနေတာကို သိလိုက်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့-ဦးဦး”

“ဒါကိုသိတော့ သူ လည်ပြီးသမျှ စိတ္တဇစက်ဝန်း’ကို ပြောင်းပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်လှည့်တယ်။ စိတ္တဇဟာ ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်? အပြစ်သားဖြစ်လို့ ဖြစ်။ အပြစ်သား ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်? လွန်ကျူးလို့ ဖြစ်။ လွန်ကျူး ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်? စိတ္တဇဖြစ်လို့ ဖြစ်။ အဲသည်စိတ္တဇ ဘာ့ကြောင့် ဖြစ်? အလျင်က အပြစ်သားဖြစ်လို့ ဖြစ်။ အလျင်က အပြစ်သား ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်? အလျင်က စိတ္တဇကြောင့် ဖြစ်။ သည်လိုလုပ်လိုက်တာ သူ လွန်ကျူးခဲ့သမျှတွေ အကုန်-ကုန်တဲ့အထိ ဖြစ်တယ်”

“စက်ဝန်းကို ပြောင်းပြန်လှည့်တာပေါ့နော်-ဦး?”

“ဘုရားဟာ ဒါတွေအားလုံးကြည့်ပြီးတော့ အသိဉာဏ်သုံးခု ပေါက်သွားခဲ့တယ်”

“ဘာတွေလဲ-ဦး?”

“ကျူးလွန်ခဲ့မှုအားလုံးကို အောက်မေ့နိုင်တဲ့ဉာဏ် တစ်ခု။
အပြစ်သားအဖြစ်တွေရဲ့ ကျဆုံး
ဖြစ်ပွားမှုတွေကို တစိုးတစ်စိမကျန်သိမြင်တဲ့ဉာဏ် တစ်ခု။
စိတ္တဇအားလုံး ကုန်ဆုံးတာကို သိတဲ့ ဉာဏ် တစ်ခု-ပဲ”

“သည်ဉာဏ်တွေက လွတ်လပ်ရေးကိုသိတဲ့ဉာဏ်တွေပေါ့နော်-
ဦး?”

“သည်ဉာဏ်တွေရတော့ ‘ဘုရား’မှာ ‘စိတ္တဇစက်ဝန်း’က
လွတ်တော့တာပေါ့။ ‘စိတ္တဇ
စက်ဝန်း’က လူကိုလွှမ်းမိုးတာ ခံနေရတာဟာ လူမှာ မလွတ်လပ်တာ
မဟုတ်ဘူးလား?”

“ဦးပြောတွေ ရှင်းပါတယ်”

“ဒါတွေကြောင့် ‘လိုအင်ဆန္ဒတွေကို ပြည့်စေသူ’-ဖြစ်လို့ သူ့ကို
‘ဘုရား’လို့ ပြောလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ‘ဘုရားဖြစ်တယ်’-ဆိုပြီး
‘ဘုရားဇာတာ’ မရှိဘဲ၊ ဘုရားဇာတာ မသိဘဲ၊ ‘ဘုရား’
ကြော်ငြာနေတာဟာ ‘လောကကြီးကို စိတ္တဇဖြစ်စေရုံပဲ ရှိလိမ့်မယ်’-
လို့ ဦးဦး ပြောစကား အဆုံးသတ်ပါ့မယ်။ သားတို့သမီးတို့နဲ့ အခုလို
ဆွေးနွေးခွင့်ရလို့ ဦးဦးက ကျေးဇူး အထူးတင်ပါ
တယ်”

“သားတို့ကလည်း အခုလို ပြောပေးတာအတွက် ဦးဦးတို့ကို
အထူးပဲ ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်”

“မအေကြီးရေ..... သားတို့ အခုလို လာကြရရှာတာ။ ဒါအတွက်
 သားတို့ကို ငွေနှစ်ရာ
 လောက် အလှူ လုပ်လိုက်ပါဦး”
 “သားတို့ကလည်း သည်စာအုပ်ကလေး ပေးခဲ့ခွင့်ပြုပါဦး- ဦး”

ဆရာဉာဏ်ထက်

တရားနဲ့နေသူ

ဆရာ ဉာဏ်ထက်

တောကျောင်းတစ်ကျောင်း၌ တောကျောင်းဘုန်းကြီးထံ
 သူစိမ်းတစ်ယောက်က မေးမြန်း လျှောက်ထားနေသည်။

“အရှင်ဘုရားရဲ့ တောကျောင်းက အေးရိပ်ဆာယာတွေ

ကောင်းလိုက်တာဘုရား”

“ဟုတ်ပါရဲ့။ လူ့ရှိနေတာဆိုတော့ သစ်ပင်တွေကို မဖျက်ဆီးကြဘူးပဲ”

“သည်မှာသီတင်းသုံးတာ ကြာပြီလား?”

“နှစ်အစိတ်ဝန်းကျင် ရှိပြီ”

“နေရထိုင်ရ သီတင်းသုံးရတာကော မျှတာပါရဲ့လား ဘုရား?”

“ကောင်းပါတယ်၊ ကောင်းပါတယ်။ တကားက သည်အနီးအနားက မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား။ သည်အနီးအနားရောက်တော့ အရှင်ဘုရားသတင်းကြားတာနဲ့ လာခဲ့တာပါဘုရား”

“ဘယ်လိုကြားလို့လဲ ဒကာ?”

“အထူးကြားတာ မဟုတ်ပါ ဘုရား။ အနေအထိုင်ကောင်းတဲ့ဘုန်းကြီး သည်တောကျောင်းမှာရှိတယ်ဆိုတာလောက်ပါပဲ”

“ကိစ္စ အထူးရှိသေးလား တကာ”

“ဖူးမြော်ဖို့ပါပဲ ဘုရား”

“သမဏာနဉ္စ ဒဿန”မင်္ဂလာ ယူဖို့ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား၊ ‘ဓမ္မဿဝန မင်္ဂလာ’လည်း ယူလို့ရလျင် ယူဖို့ စိတ်ကူးထဲ ပါပါတယ် ဘုရား”

“တရားကတော့ မဟောတတ်အောင်ပဲ တကာရယ်”

“အရှင်ဘုရားဟာ တရားကျင့်နေတဲ့ဘုန်းကြီး မဟုတ်ပါလား ဘုရား”

“အင်း..... ပြောလို့တော့ မကောင်းဘူး တကာ”

“မဟုတ်လို့လား ဘုရား?”

“အင်း-ပေါ့”

“ဘယ်လိုလဲဘုရား၊ အရှင်ဘုရားက သာသနာပတွေဖြစ်တဲ့
မိစ္ဆာလုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေ
လို့လား?”

“သည်လိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“တရားနဲ့ပဲနေတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဟုတ်ပါတယ် တကာ”

“သည်လိုဆိုလျှင် တရားကျင့်ကြံနေတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား
ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး-တကာ”

“နားမလည်စရာပဲ ဘုရား”

“နားမလည်စရာဆိုတာ ဟုတ်မှာပဲ”

“ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“တရားကျင့်တယ် ဆိုတာက ‘ဒုက္ခ’ ကို သိအောင်
ပွားများအားထုတ်နေတာကို ခေါ်တာပဲ တကာ”

“အရှင်ဘုရား အဲသည်လို ပွားများအားထုတ်နေတာပဲ
မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး-လို့ ပြောပြီးပြီပဲ တကာ”

“သည်လိုဆိုတော့ အရှင်ဘုရားက တရားလက်လွှတ်နေလို့လား
ဘုရား?”

“အဲတာလည်း မဟုတ်ဘူး- လို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ တကာ”

“သည်လိုဆိုတော့ အရှင်ဘုရားက ဘာနဲ့နေတာလဲ ဘုရား?”

“တကာကို ပြောပြီးခဲ့တဲ့ တရားနဲ့ပဲ နေတာပါ”

“တရားနဲ့နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုနေတာလဲ ဘုရား?”

“တရားနဲ့ပဲနေတာ မဟုတ်ဘူးလား?”-လို့ ပြီးခဲ့ချိန်က ဘုန်းကြီးကို တကာမေးခဲ့တယ်။ အဲသည်ထဲက ‘တရားနဲ့နေတယ်’ဆိုတာက ဘယ်လိုနေတာ-လို့ တကာက သိသလဲ?”

“အရှင် ဘုရားကလည်း ‘ဟုတ်ပါတယ် တကာ’-လို့ အဲသည်တုန်းက ဖြေခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဘယ်လိုနေတာဟုတ်ပါတယ် ပြောတာလဲဘုရား?”

“တကာက စကားလိုက်တတ်တာပဲ”

“အဲသည်လို ဖြစ်သွားလျင် တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား”

“ကိစ္စမရှိဘူး တကာ”

ဝိနည်းနဲ့အညီနေတိုင်း တရားနဲ့နေတာ ဟုတ်ရဲ့လား?

“ဘုန်းကြီးဆိုတာ ဆေးကု၊ ဓါတ်ထိုး၊ ဗေဒင်လေ့လာစတဲ့ လောကီလူမှုတွေ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ဝိနည်းတော်နဲ့အညီနေတာကို တရားတော်နဲ့နေတာ-လို့ မေးလိုက်တာပါဘုရား”

“ဪ သည်လိုကိုး”

“အဲသည်လို မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“အင်း”

“ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ဘုရား?”

“အဲသည်လိုနေတာထဲမှာ တရားပါလို့လား တကာ?”

“ဝိနည်းတော် ပါတာပဲ ဘုရား”

“ဝိနည်းဟာ တရားတဲ့လား?”

“အဲဒါ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား?”

“ဝိနည်း’-ပါ ဆိုနေမှပဲ”

“အဲဒါ ဘုရားဟောပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဟုတ်သား”

“ဘုရားဟောဖော် ပညတ်ထားတာကျင့်တာ
တရားကျင့်တာပဲပေါ့ ဘုရား”

“အိုး တကာက သည်လိုမြင်တာလား?”

“သည်လိုပဲ အားလုံးက မြင်နေကြတာပဲ မဟုတ်လား ဘုရား?”

“အားလုံးလို့တော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ တကာ”

“သည်လိုမြင်တာကတော့ အများပါပဲဘုရား”

“အဲသည်လိုဆိုလျင် ရတယ်”

“အဲဒါ၊ မှားလို့လား ဘုရား?”

“တက်တက်စင်ပေါ့”

“တက်တက်စင်’-ဆိုတာ အလုပ်မဖြစ်အောင်ကို မှားတယ်-လို့
အဓိပ္ပါယ်လား ဘုရား?”

“ရ-တယ်”

“ဝိနည်းလိုက်နာတာဟာ တရားကျင့်တာပဲ မဟုတ်ဘူးလား
ဘုရား?”

“ဝိနယနဲ့ ဓမ္မ’-ကို အတူလို့ ထင်နေကြပုံပဲ”

“ဘုရားက ‘နှစ်ခု’ဟောခဲ့တယ်လို့တော့ သိပါတယ်ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျင် ဘာကြောင့် အတူ-လို့ လုပ်တာလဲ?”

“ဝိနယ’-က ဘုန်းကြီးကျင့်ဖို့၊ ‘ဓမ္မ’က တကာ၊
တကာမတွေကျင့်ဖို့။ သည်လိုကွဲလို့ နှစ်ခုဖြစ်တာ၊ ကျင့်ဖို့ချင်းကတော့
အတူပဲမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား”

“သည်အသိဟာ သိပ်နစ်နာစရာဖြစ်တယ် တကာ”

“ဘယ်လိုနစ်နာမှာလဲ ဘုရား?”

“ဘုန်းကြီးက ဝိနည်းပဲကျင့်တော့ တရားမရဘူး။ တရားမရဘူးကို ဘုန်းကြီးက ဖြန့်ဝေရမှာ။ ဖြန့်ဝေသူက တရားမရတော့ အဖြန့်ဝေခံတွေဆီပဲ တရားမရောက်ဖြစ်ပြီး အနစ်နာကြီး နစ်နာတာပေါ့”

“ဝိနည်းကျင့်လျင် တရားမရဘူးလား ဘုရား?”

“ဝိနည်းက တရားရဖို့လမ်းစဉ် မှ မဟုတ်တာပဲ”

“သည်လိုဆို ဝိနည်းက ဘာလဲဘုရား?”

“သံဃာ့စည်းမျဉ်း’ ပဲ”

“အဲသည်စည်းမျဉ်းက ဘာအသုံးချဖို့လဲ ဘုရား?”

“သံဃာ စည်းလုံးခိုင်မာအောင် အသုံးချဖို့ပေါ့”

“သံဃာက တရားရမှ စည်းလုံးခိုင်မာမှာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူးတကာ”

“တရားရလည်း မစည်းလုံး မခိုင်မာ ဖြစ်အုံးမှာမို့လား ဘုရား?”

“မဖြစ်ဘူး မပြောနိုင်ဘူး တကာ”

“ဘုန်းကြီးလွဲသွားလိမ့်မယ် ထင်တယ် ဘုရား”

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့”

“နည်းနည်း သိပါရစေဘုရား”

“ဓမ္မ’ရရှိပြီးသူတိုင်း ဝိနယသိက္ခာတွေ ပြည့်နေမလားတကာ?”

“လူတွေမှာ မပြည့်ပါဘူး ဘုရား”

“အဲဒါကြည့်လျင် ‘ဓမ္မနဲ့ ဝိနယ’၊ ဟာ ဘောင်တစ်ခုစီဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား တကာ?”

“အဲဒါ နည်းနည်းရှင်းပါဦးဘုရား”

“ဓမ္မ’-ဟာ လူ,လူ ဘုန်းကြီး, ဘုန်းကြီး၊ ဘယ်သူမဆို ရဖို့ကျင့်ရမယ့် အရာ။ ‘ဝိနည်း’က လူများနဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံမတူသူတွေ ၊ အဲသည်အဖွဲ့အစည်းမှာ ညီညွတ်မှုရှိဖို့ ကျင့်ရမယ့်အရာပဲ”

“ဘုန်းကြီးက လူများနဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ ဘယ်လိုမတူတာလဲ?”

“လူက ကိုယ့်အသက် ကိုယ်ရှာမွေး၊ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်။ ဘုန်းကြီးက လူတွေမှီ အသက်မွေး၊ သူများတရားရရေး တရားဝန်ထမ်းပေါ့”

“သံဃာ’-ဆိုတာ ‘ဓမ္မဝန်ထမ်းအဖွဲ့’-ပေါ့ဘုရား၊ ဟုတ်ပါရဲ့လား?”

“ဟုတ်တယ်”

“ဝန်ထမ်းအဖွဲ့’-မို့ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့-‘စည်း’ သီးခြားပိုလာတာလား ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်”

“လူတွေလည်း တရားရကြတာပဲ။ သူတို့က ‘ဓမ္မဝန်ထမ်း’ မလုပ်တော့ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့ဝင် လိုက်နာရမယ့် ‘စည်း’- လိုက်နာဖို့ မလိုဘူးပေါ့ ဘုရား။ အဲဒါ- ဟုတ်ရဲ့မဟုတ်လား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ် တကာ။ ဘုန်းကြီးတရားရပေမယ့် ရသူသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဓမ္မဝန်ထမ်း လည်း လုပ်တယ်။ လုပ်တော့ အဲသည်အလုပ်ရဲ့ ‘စည်း’ကို လိုက်နာရတယ်။ ဒါကို လိုက်နာဖို့ ချွတ်ချော်တာလည်း ရှိနိုင်တာပဲ။ ရှိလျင် တရားရသူတွေလည်း ‘စည်းလုံးခိုင်မာမှု ပျက်မှာပဲ”

“ဒါကြောင့် ‘ဓမ္မ’နဲ့မပြီးဘဲ၊ ‘ဝိနယ’ ထားရတာပေါ့- ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“သည်တော့ ဝိနည်းနဲ့နေတာနဲ့တော့ တရားနဲ့နေတယ်-
မပြောရဘူးလို့ အရှင်ဘုရား
ဆိုတာလား ဘုရား?”
“ဒါပေါ့”

တရားနဲ့နေတာက ဘယ်လိုမျိုးလဲ?

“သည်လို ဆိုတော့ ‘တရားနဲ့နေတယ်’-ဆိုတာ
ဘာနဲ့နေတာလဲဘုရား”

“သည်လို မေးရမှာ”

“ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား”

“စကားပြောတွေ သိပ်ရှည်တော့ စကားက များသွားတယ်။

စကားများလျှင် စကားမှား

ပါတယ် ဆိုပဲ။ မပါတောင်မှ ပါတယ်ထင်စရာတွေ ဖြစ်တယ်”

“တပည့်တော်ရဲ့ အသိက အဲသည်မှာပဲ အစဉ်အလာ
ဝပ်နေလို့ပါဘုရား။ အခု အဲသည်က ထွက်လာပါပြီ ဘုရား”

“တရားနဲ့နေတာ မပြောခင် ‘တရား’ဆိုတာကို အဦးပြောမှပဲ”

“တင်ပါဘုရား”

“တရား’ဆိုတာကို တကယ် ဘယ်လိုသိလဲ?”

“ဘယ်လိုပြောရမယ်တောင် မသိတော့ပါဘူး ဘုရား”

“ဘာမှမသိလို့လား?”

“အဲသည်လိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“ဟင် ဘယ်လိုလဲ?”

“သိတာတွေကများနေလို့ ဘယ်ဟာ ပြောရမှန်းတောင်

မသိဖြစ်နေလို့ပါ ဘုရား”

“အေး- ဟုတ်မှာပဲ”

“အရှင်ဘုရား သဘောပေါက်သလား ဘုရား?”

“သဘောပေါက်ပါဗျား”

“ဘယ်လိုသဘောပေါက်တာပါလဲ ဘုရား?”

“တရားဆိုတာ ဘာ-လို့ ဧကန်ဧက မသိဘူး-လို့ ပါပဲ”

“အဲသည်လိုလား ဘုရား?”

“အဲသည်လိုပြောရတာ အားနာပါတယ် တကာ”

“ပြောပါဘုရား”

“ပြောပါဘုရား။ ‘တရား’လည်း ဘာ ဘဲ ဆိုတာ တဘဲ

ပြောပါဘုရား”

“ကောင်းပြီ တကာ။ နားပြင်ထားပါ”

“နားကို ဘယ်လို ပြင်ထားဖို့ လိုသေးလို့လဲ ဘုရား”

“ကြားရတာကို အလျင်မငြင်းမိဖို့ လက်မခံမိဖို့ ပေါ့”

“ကျေးဇူးပါပဲ ဘုရား”

ဒုက္ခအစစ်က ဘာလဲ?

“တကာရေ- တရားဆိုတာ ‘ဒုက္ခအသိ’ ပဲ”

“နားတော့ မရှင်းဘူး ဘုရား”

“သည်လိုပဲ ဖြစ်ရမှာပဲ”

“ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“ဒုက္ခ’-မှ တကာ မသိတာ”

“သိတယ်ထင်ပါ့ဘုရား”

“အဲဒါ အထင်ပဲ”

“အထင်ဟာ မမှန်နိုင်ဘူးလား ဘုရား”

“အင်း”

“ကိုယ့်ဖြစ်တဲ့ ဆိုးဝါးတဲ့ခံစားချက်ကို ကိုယ်မသိနိုင်လို့လား ဘုရား?”

“သိနိုင်ပါတယ်”

“အဲဒါ ဆင်းရဲလား? ချမ်းသာလား ဘုရား?”

“ဆင်းရဲပေါ့”

“ဆင်းရဲ-ဟာ ‘ဒုက္ခ’ရဲ့ အရမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဝေးပါသေးတယ်”

“ပြီးတော့ ရုပ်တွေနာမ်တွေရဲ့ ဖြစ်တာပျက်တာတွေကိုလည်း တပည့်တော် သိပါတယ်”

“ဟုတ်မှာပါ”

“အဲဒါတွေလည်း ‘ဒုက္ခ’ပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“အဝေးကြီး လိုပါသေးတယ်”

“ဘဝသံသရာ ကျင်လည်ရတာတွေလည်းတပည့်တော် ဉာဏ်နဲ့သက်ဝင်နိုင်တဲ့အထိ ရှိပါတယ်”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

“အဲသည်မှာ ‘မွေး,အို,နာ,သေ’တွေ အထပ်ထပ် ဖြစ်နေရတာတွေဟာ ဆိုးဝါးတဲ့ခံစားချက်တွေ မဟုတ်လား ဘုရား?”

“ပြောနိုင်ပါတယ်”

“အဲဒါတွေလည်း ‘ဒုက္ခ’ပဲ မဟုတ်လား ဘုရား?”

“အတော်ကြီး ဝေးပါတယ်”

“ဘုန်းကြီးပြောနေတာတွေ မမှားကြောင်း သက်သေပြစရာ

ရှိလို့လား ဘုရား?”

“ရှိပါတယ်”

“အဲဒါ နည်းနည်းပြောပါဦးဘုရား”

“နားထောင်ပါ။ နည်းနည်း မေးမယ်နော်”

“မေးပါဘုရား”

“ဆိုးဝါးတဲ့ခံစားချက်တွေ အဖြစ် ခံရသူဟာ
‘အဖြစ်ခံရတာ’သိတာလား၊ ဆိုးဝါးတဲ့ခံစား
ချက်ဖြစ်တာသိတာလား”

“ခံစားချက် ဆိုးတွေ ဖြစ်တာနဲ့၊ အဖြစ်ခံရတာ-
ဘယ်ဟာသိတာလဲ?-လို့ မေးတာဘုရား နော်?”

“ဟုတ်ပါတယ် တကာ”

“အဲဒါ ရုတ်တရက် မပြောတတ်အောင်ပဲ ဘုရား”

“ဖြည်းဖြည်းပဲ ပြောပါ”

“အဖြစ်ခံရတာ’-သိတာကတော့ သေချာတယ် ဘုရား၊
‘ဖြစ်တာလည်း’ သိမလား အောက်မေ့ပါတယ်”

“သည်လိုဆိုလျှင် ပုံစံတူတစ်ခု ပြောင်းမေးကြည့်မယ်နော်”

“မေး-ဘုရား”

“ခေါင်းကိုက်ခံရသူဟာ ခေါင်းကိုက်တာ သိတာလား?
ခေါင်းကိုက်ခံရတာ သိတာလား?”

“အဲဒါလည်း နှစ်ခုလုံးသိမယ်-လို့ပဲ ထင်ပါတယ် ဘုရား”

“သည်လိုသိလျှင် သူ ခေါင်းကိုက်တာကို သူပျောက်အောင်
လုပ်တတ်သလား? ဆရာကို ပျောက်အောင် လုပ်စေသလား?”

“ဆရာ့ အပ်ရတာပေါ့ဘုရား?”

“သူ ခေါင်းကိုက်တာသိလျှင် သူ ပျောက်အောင်လုပ်မှာပေါ့။

သူ - ခေါင်းကိုက်ခံရတာ - ပဲ သိလို့ ပျောက်အောင်လုပ်ဖို့ ဆရာအပ်ရတာပဲ”

“သည်လို စစ်ကြည့်တော့ ခေါင်းကိုက်သူဟာ ခေါင်းကိုက်တာကို သိတာထက်၊ ခေါင်း

ကိုက်ခံရတာကို - သိတယ်ဆိုတာ ပေါ်လွင်ပါတယ် ဘုရား”

“ခေါင်းကိုက်တာနဲ့၊ ခံစားချက်ဆိုး အဖြစ်ခံရတာ - တူတယ်နော်?”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“ခံစားချက်ဆိုး အဖြစ်ခံရတာ သိတာ-နဲ့၊ ခံစားချက်ဆိုးတွေ ဘယ်ပုံ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိဘူး ပြောရမယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ခံရတာကိုသာ သိပြီး၊ ခံရတာကိုဖြစ်စေတဲ့အရာကို မသိတာ မြင်သာပါပြီ ဘုရား”

“ခံရမှု’-သာသိတော့ ခံရမှုဖြစ်စေတဲ့ အရာကို ထပ်ထပ်ယူမိပြီး၊ လူတွေဒုက္ခရောက်ကြ တာက မလွတ်နိုင်ကြဘူး မဟုတ်လား?”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“ဒါဟာ၊ ခံစားမှုဆိုး- သိတာ။ ‘ဒုက္ခသိတာ’မဟုတ်တဲ့ သက်သေပေါ့ တကား”

“ရုပ်,နာမ်ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒုက္ခမဟုတ်ပုံ သက်သေလည်းပြပါဦး ဘုရား”

“မဂ်,ဖိုလ်တွေနဲ့ မဂ်,ဖိုလ်ရနေသူတွေမှာ ရုပ်,နာမ်မရှိဘူးလား တကား?”

“ရှိတာပေါ့ ဘုရား”

“ဘုရား၊ ရဟန္တာတွေမှာလည်း ရှိတယ်နော်?”

“ရှိပါတယ် ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျင် သူတို့ ဒုက္ခငြိမ်းနေသူတွေ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား?”

“သူတို့ဟာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီး နေသူတွေပဲ ဘုရား”

“ဒါဆိုလျင် ဒုက္ခ ငြိမ်းနေသူတွေပေါ့”

“အကျိုးဒုက္ခတော့ ရှိသေးတယ် ပြောရမလား ဘုရား”

“သည်လိုဆို၊ မဂ်၊ဖိုလ်မရသူနဲ့ ဘာထူးလဲ?”

“ဘာဖြစ်လို့ ဘုရား?”

“မဂ်၊ဖိုလ်မရသူလည်း အကျိုးဒုက္ခပဲ ရှိတာပါ”

“သူတို့ကတော့ အကြောင်းကံတွေ လုပ်ကြသေးတာပေါ့။ ဒါ

နောင်ဘဝ ဆက်ခံရဦး

မှာပေါ့။ မဂ်၊ဖိုလ်ရပြီးသူကတော့ ဆက်ခံစရာ မရှိတာ၊ ထူးတာပေါ့ ဘုရား”

“ဒကာရဲ့ အယူက မိစ္ဆာအယူဖက် ရောက်သွားပြီ”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“သေပြီး ဖြစ်-မဖြစ် အယူတွေဟာ သဿတနဲ့ ဥစ္ဆေဒ မိစ္ဆာအယူတွေပဲ။ သည်အယူ တွေဟာ ‘ကြံဆမှု’ရဲ့ အာရုံတွေ ဖြစ်တယ်။ ဘုရားက သူတရားဟာ ‘ကြံဆမှုရဲ့အာရုံ မဟုတ်တဲ့’ (အတက္ကာဝစရ)တရား ဖြစ်တယ်လို့ တဖွဖွ ပြောခဲ့တာနော်။ အဲသည်ဖက်တော့ မသွားမှ”

“သည်လိုဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်မှလဲ ဘုရား?”

“ရုပ်၊နာမ်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲပေါ့”

“ဘယ်လို နှစ်ပိုင်းလဲ ဘုရား?”

“ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်၊နာမ်နဲ့၊ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တာ မဟုတ်တဲ့ ရုပ်၊နာမ်ပေါ့”

“သည်လိုတော့ တပည့်တော် ကြားဖူးပါရဲ့ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျင် ဘယ်ရုပ်၊နာမ်က ‘ဒုက္ခ’၊ ဘယ်ရုပ်၊နာမ်က ‘ဒုက္ခမဟုတ်တာ’ ပဲ”

“ဒါလည်း သိပါတယ်ဘုရား။ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်၊နာမ်ပဲ ‘ဒုက္ခ’ ပေါ့၊ ကျန် တဲ့ရုပ်၊နာမ်က ဒုက္ခမဟုတ်ဘူးပေါ့”

“ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်၊နာမ်က ဘယ်လိုဒုက္ခဖြစ်တာတဲ့လဲ တကာ”

“အဖြစ်၊အပျက်တွေရှိလို့ ‘ဒုက္ခ’ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား”

“ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တာ မဟုတ်တဲ့ ရုပ်၊နာမ်ကတော့ အဖြစ်၊အပျက် မရှိဘူးတဲ့လား?”

“ဒါလည်း ရှိရမှာပဲ ဘုရား”

“သည်လိုဆိုတော့ အဲဒါလည်း ဒုက္ခပဲ ဖြစ်မှာလား?”

“အဲသည်လိုယူလျင် မိစ္ဆာအယူဆိုတာဖက်ပဲ တပည့်တော် ပြန်သွားမိပြန်တော့မယ် ဘုရား”

“အဲသည်သွားလို့တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာပေါင်က ကျော်သွားမှာပေါ့ တကာ”

“ကျော်ကာမှကျော်ရော၊ အားလုံးက သည်လိုပဲ ယူနေကြတာပဲ ဘုရား”

“အဲသည်အားလုံး ‘ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်ကြသူတွေ’ပဲ တကာ”

“တပည့်တော်ကတော့ အဲသည်အထိ မယူမိအောင် ရှောင်မှာပါ ဘုရား”

“မရှောင်လျင်လည်း အခုလို ပြောဆိုနေတာကို တို့ကဖြတ်ရမှာပဲ”

“တင်းလှချည်လား ဘုရား!”

“တင်းတာမဟုတ်ဘူး ဒကာ”

“ပြောဆိုတာ ဖြတ်တာတောင် မတင်းဘူးလား ဘုရား?”

“နားထောင်မယ်နားက ပြောမယ်စကားနဲ့

မတည့်တော့တာဆိုတော့ မပြောဘဲ ဖြတ်
တာပဲ”

“တပည့်တော်နားက မိစ္ဆာနား မဖြစ် စေရပါဘူး၊

စကားကို ဆက်အမိန့်ရှိပါ ဘုရား”

ဘာမှမရှိတာ နိဗ္ဗာန်လား?

“ဥပါဒါန်ကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ မဖြစ်ဖြစ် ရုပ်၊နာမ်တိုင်းဟာ
ဖြစ်၊ပျက်ရှိတာဆိုတော့ အဲသည်
ဖြစ်၊ပျက်ရှုလျင် ဖြစ်၊ပျက်ငြီးငွေ့မှာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“ငြီးငွေ့လျင် အဲသည် ရုပ်၊နာမ်မုန်းပြီး၊ အဲသည်ရုပ်၊နာမ်
ဆုံးမှာပေါ့။ အဲသည် ရုပ်၊နာမ်
ဆုံးလျင် ဘာကျန်မလဲ တကာ?”

“နိဗ္ဗာန်’ ကျန်တယ်- လို့တော့ ကြားဖူးတာပဲ ဘုရား”

“အဲသည်နိဗ္ဗာန်က ဘယ်မှာကျန်တာလဲ?
ဘယ်လိုကျန်တာလဲ?”

“တပည့်တော်က ရုပ်၊နာမ်မဆုံးဘူးတော့ မသိဘူးဘုရား”

“သည်လိုတော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ တကာ”

“မဟုတ်လျင် ဘယ်လိုလဲဘုရား”

“လူမှာ ရုပ်၊နာမ်ပဲ ရှိတာ။ ရုပ်၊နာမ်ချုပ်လျင်

ဘာကျန်ရမယ်ဆိုတာ ခေါင်းရှိသူ မသိနိုင်
ဘူးလား?”

“ရုပ်,နာမ်အပေါင်း- လူဆိုတော့ ရုပ်နာမ်နှုတ်လျင်
ဘာမှမကျန်ဘူးပဲ ပြောစရာရှိတယ် ဘုရား”

“ဘာမှမရှိတာ နိဗ္ဗာန်လားတကာ”

“ဘာမှမရှိတာ ဆိုလျင်တော့
‘နိဗ္ဗာန်’ဘယ်ဟုတ်မလဲပေါ့ ဘုရား”

“အဲဒါ ဘာလဲ တကာ?”

“ဘာမှမရှိတာပဲပေါ့ ဘုရား”

“အဲဒါ အမှန်ပဲ။ အဲဒါကို ပါဠိလို ဘယ်လိုခေါ်မယ်မှတ်သလဲ
တကာ?”

“တပည့်တော်တော့ မသိဘူးဘုရား”

“ဒကာ မှတ်သားခဲ့။ ‘နတ္ထိ ကိဉ္စိ’ လို့ ခေါ်တယ်”

“နတ္ထိ ကိဉ္စိ’က ဘာလုပ်တာတုန်း ဘုရား?”

“တတိယာရူပပုဂ္ဂိုလ်တွေ အာရုံပြုတဲ့ အာရုံပဲ”

“အဲဒါ အရူပအာရုံလား ဘုရား”

“အရူပအာရုံတွေထဲက တစ်မျိုးပေါ့ တကာ”

“ဟင်! ဘုရား”

“ဘာလဲ ဒကာ?”

“ရုပ်,နာမ်ဖြစ်ပျက်ရှုတာ ‘နတ္ထိ ကိဉ္စိ’ဆိုတဲ့ အရူပအာရုံတွေထဲက
အာရုံတစ်မျိုးဖြစ်တယ်
ဆိုတော့ သည်အာရုံရှုနေလို့လည်း အရိယာမဖြစ်ဘဲ၊ ‘အရူပ’ပဲ
ဖြစ်တယ်ပေါ့ ဘုရား”

“အရူပအာရုံတွေထဲက ‘နတ္ထိ ကိဉ္စိ’ဆိုတဲ့အာရုံရှုတော့

အရိယာဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ! အရူပ
ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ ဖြစ်တာပေါ့”

“အရူပအာရုံရှုလို့ အရူပပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တာလား ဘုရား?”

“ဒါပေါ့”

“သည်လိုဆို ရူပအာရုံကို ပရိကမ်ပြု ရှုမှတ်လျင်
ရူပပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မလား ဘုရား?”

“ဖြစ်တာပေါ့”

“ကာမပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဘာကို ပရိကမ်ပြုရှုလို့
ကာမပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တာလဲ ဘုရား?”

“ကာမအာရုံကို ပရိကမ်ပြု ရှုလို့ပေါ့”

“ကာမအာရုံဆိုတာက ဘယ်လိုဟာတွေလဲ ဘုရား?”

“ရုပ်တွေပေါင်းစပ်လိုက်လို့ ဖြစ်တည်လာတဲ့ ‘ပညတ်အမျိုးမျိုး’
အာရုံပေါ့”

“ပညတ်အာရုံတွေက ကာမအာရုံတွေလား?”

“ဟုတ်တယ် တကာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“အဲဒါတွေက လိုချင်စရာ၊ ကြောက်ရွံ့စရာတွေ ဖြစ်လို့ပဲ”

“ပညတ်အာရုံတိုင်းပဲလား ဘုရား?”

“အေး-ပေါ့”

“ဘုရား’ ပညတ်အာရုံကော ဘုရား?”

“အဲဒါလည်း လိုလားစရာ၊ မလိုလားစရာ ဖြစ်စေတာပဲ။
သည်တော့ ကာမအာရုံပဲပေါ့ တကာ”

“ကာမအာရုံကို ပရိကမ်ပြု ရှုမှတ်သူဟာ ကာမပုဂ္ဂိုလ်ပဲပေါ့
ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“လောကုတ္တရာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဘယ်အာရုံကို ပရိကမ်ပြုရမှတ်မှလဲ ဘုရား?”

“ဒုက္ခအာရုံ’-ကိုပေါ့ တကာ”

“အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အာရုံက ‘ဒုက္ခ’တဲ့လား ဘုရား?”

“အေး”

“ဒုက္ခအာရုံ’က ဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား?”

“အခုတော့ တကာက မေးပြီ”

“ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား?”

“အစောတုန်းက ‘တရား’ဆိုတာ ‘ဒုက္ခအသိ’ပဲ-လို့ တို့က ပြောတော့ တကာက နား

မလည်ဘူး- ဆိုတာနဲ့၊ တကာက ‘ဒုက္ခမှ မသိဘဲ’-လို့ တို့ကပြောတယ်။

‘သိတယ် ထင်ပါတယ်’-လို့ ပြောပြီး၊ သိတယ်ထင်တာတွေ တကာက

ရှောက်ပြောနေတာတွေကို တို့ကအဲဒါတွေ ဒုက္ခ

မဟုတ်ဘူး-လို့ လိုက်သက်သေပြရက သည်စကားခွင် ရောက်လာတာပဲ”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“ဒုက္ခ’ဆိုတာ ‘ခံစားချက်ဆိုး အဖြစ်ခံရတာ’လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ‘ရုပ်၊နာမ်ဖြစ်ပျက်’လည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တို့ သက်သေပြခဲ့တာပဲ”

“တစ်ချက် ကျန်သေးတာပဲ ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်”

“မွေးဖွားရ၊ အိုရ၊ နာရ၊ သေရ’တာတွေကို ‘ဒုက္ခမဟုတ်ပုံ’ သက်သေတွေ လုပ်ပါဦး ဘုရား”

“မွေးဖွားခံရတာ ဒုက္ခဆိုတာကို မွေးဖွားခံရသူက သိတာလား?”

တခြားသူကသိတာလား?”

“အမေ့ဝမ်းထဲ နေရသူက ဘာမှ မသိပါဘူး။ တခြားသူက သိတာပါ”

“ပုစဉ်း လုံဖျားနားလို့ ကျီးကန်းက ချေးပါတာ’မျိုးပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“အိုတာ၊ နာတာ၊ သေတာ’တွေကတော့ ဆိုးဝါးတဲ့ခံစားချက် အဖြစ်ခံရတာပဲ မဟုတ် ဘူးလား?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

အထပ်ထပ်ဖြစ်တာ သံသရာလား?

“သည်လိုတွေ အထပ်ထပ်ဖြစ်တာ ‘သံသရာလည်တယ်’-လို့ သိနေကြတယ်နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“ခံစားချက်ဆိုး အဖြစ်ခံရတာတွေ အထပ်ထပ်ဆိုလျှင်တော့ သည်လိုခံရမှာကို ကြောက် မှာပေါ့ ဒကာ”

“ကြောက်ရပါတယ် ဘုရား”

“ဒါလည်း ဖြစ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ အဖြစ်ခံရတာသိတာ ဖြစ်လို့ ဒုက္ခသိတာ မဟုတ် ဘူး”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“အထပ်ထပ်ကကော တကယ်ဖြစ်မှာတဲ့လား?”

“ဖြစ်မယ်’-ဟောတယ်လို့ သိရတာပဲ ဘုရား”

“အဲဒါ စစ်ကြည့်ဖူးကြရဲ့လား? ဝိဘဇ္ဇလုပ်ဖူးကြလားပေါ့?”

“စစ်မကြည့်ဘူးပါဘူး ဘုရား”

“ကြောက်စရာ ကြောက်ဖို့ပဲ အားကသန်နေတော့ မဟုတ်သော်ရှိ ဟုတ်သော်ရှိပေါ့-လို့ ထားမိကြလို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား”

“ကြောက်လို့ မစစ်တာ’-လို့ ပြောလျင် ရမလား?”

“ရမှာပါ ဘုရား”

“အထပ်ထပ်ဖြစ်မယ်’-ပြောတာ ‘ဘုရားဝါဒ’နဲ့ အလှမ်းကွာတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ဘုရားဝါဒ’-က ‘သမ္မာအမြင်’-ပဲ”

“အထပ်ထပ်ဖြစ်တယ်’-ဆိုတာက ဘယ်လို ‘မိစ္ဆာအမြင်’ဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“သဿတမိစ္ဆာအမြင်’က ဘယ်လို ရှောင်မှလဲ တကား?”

“သည်လိုဆိုတော့ ဘုရားဟောတဲ့ သံသရာက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား?”

“အဲသည်သံသရာကို လူတွေ မသိကြပါဘူး”

“လူတွေသိတဲ့ သံသရာဟာ ဘုရားဟောတဲ့ သံသရာပဲ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“ဘုရားဟောတဲ့ သံသရာ’- သိတာဆိုလျင် ဘုရားအမြင်ဖြစ်တဲ့ ‘သမ္မာအမြင်’နဲ့ခြားတဲ့ ‘သဿတမိစ္ဆာ’အမြင်ဖက် ရောက်ပါ့မလား?”

“တွေ့စရာပါပဲ ဘုရား”

“ပြီးတော့လည်း ရှိသေးတယ်”

“အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား”

သံသရာသိလျင် ဒုက္ခသိတယ်

“ဘုရားဟောတဲ့ သံသရာ’ မြင်လျင် တရားသိသူဖြစ်ပြီ။ သည်သူဟာ တရားမကျင့်ဘဲ မနေနိုင်တော့ဘူး။ ကျင့်သူဟာ တရားမရလို့ မဖြစ်ဘူး။ သည်တော့ သည်သူဟာ တရားရသူ ဖြစ်ရမယ်။ အခု သိပေမယ့် တရားမရကြဘူး မဟုတ်လား?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“မရကြတာဟာ ‘ဘုရားသံသရာ’ကို မသိဘဲ၊ ‘ဘုရားသံသရာ’မဟုတ်တဲ့ သံသရာ သိနေကြလို့ဆိုတာ အလွန်ထင်ရှားတယ်”

“အရှင်ဘုရားပြောတော့ ရှင်းနေတာပဲ”

“တရားကို ဝိဘဇ္ဇလုပ်တယ် - ဆိုတာ ဘာတွေကို လုပ်နေကြလို့လဲ?”

“ငါ-မဟုတ်ဘူး၊ သူ-မဟုတ်ဘူး၊ ‘ရုပ်-ပဲ ဟုတ်တယ်၊ နာမ်-ပဲ ဟုတ်တယ်’ ဝိဘဇ္ဇလုပ် နေကြပါတယ် ဘုရား”

“ငါ့သူ ဖျောက်တာက ကာမဖျောက်တာ၊ ‘ရုပ်၊ နာမ်ဟုတ်တယ်’ လုပ်တာက ‘မဟဂ္ဂတ’ လုပ်တာပဲ မဟုတ်လား?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

‘ဘုရားက သူ့သာဝကတွေကို မဟဂ္ဂတလုပ် မဟဂ္ဂတပွားလို့များ ပြောသလား!’

“ရှင်းပါတယ် ဘုရား”

“သည်သူတွေဟာ မဟဂ္ဂတဖြစ်အောင် ဝိဘဇ္ဇလုပ်တာလား?
လောကုတ္တရာဖြစ်အောင် ဝိဘဇ္ဇလုပ်တာလား?”

“မဟဂ္ဂတ ဖြစ်အောင်ပါဘုရား”

“သူတို့ဟာ ဝိဘဇ္ဇလုပ်ရမယ် ပြောတာသာသိပြီး ဘာကို
ဝိဘဇ္ဇလုပ်ရမယ် မသိသူတွေပဲ”

“ဘာကို ဝိဘဇ္ဇလုပ်ရမယ်- ဆိုတာ တပည့်တော်လည်း
သိပါရစေ ဘုရား”

“လောကုတ္တရာဖြစ်အောင် ဝိဘဇ္ဇလုပ်သူဟာ ‘ဒုက္ခ’ကို
ဝိဘဇ္ဇလုပ်ရမယ်”

ဆန်းစစ်နိုင်မှ ဒုက္ခအစစ်သိမယ်

“ဒုက္ခ’မှ တပည့်တော်မသိတာ”

“သံသရာ’ဟာ ‘ဒုက္ခ’ပဲ ဒကာ”

“သံသရာမသိတဲ့အထဲလည်း တပည့်တော်ပါနေတယ် ဘုရား”

“ကိုယ့်လွန်ချက်တွေတော့ သိမှာပဲ။ ကောင်းတာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်
၊မကောင်းတာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး တစ်ခုခုနဲ့
လွန်ကျူးတာပေါ့”

“ဒါတော့ တပည့်တော် သိပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒါ ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလဲ?”

“တပည့်တော် ပြုလိုက်လို့ပေါ့ ဘုရား”

“မပြုခင်က တကာ မရှိဘူးလား?”

“ရှိတာပေါ့ ဘုရား”

‘တကာပြုတာဆိုလျှင် မပြုခင်က တကာရှိ လျက်နဲ့
ဘာကြောင့် မပြုတာလဲ?”

“ပြုရလောက်တဲ့ စိတ်ထမှုမျိုး မဖြစ်သေးလို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား”

“တကာရှိပေမယ့် စိတ်ထမှုမျိုး မရှိလျင်၊ မပြုဘူး။
စိတ်ထမှုမျိုးရှိမှ ပြုတာ ဆိုတော့ ‘လွန်ကျူးမှုပြုတာဟာ
တကာမဟုတ်ဘူး၊ ‘စိတ်ထမှု’-လို့ မသိရဘူးလား?”

“ဆန်းစစ်ကြည့်တော့ သည်လိုပဲ သိရပါတယ် ဘုရား”

“အဲသည်လို ဆန်းစစ်တာကို ဝိဘဇ္ဇလုပ်တယ် ခေါ်တာ”

“ဝိဘဇ္ဇလုပ်ပုံ နည်းနည်းတော့ သိလာပြီ ဘုရား”

“လွန်ကျူးခံရလျင် ကောင်းသလား?”

“မကောင်းပါဘူး”

“ကိုယ်က လွန်ကျူးရလျင်တော့ ကောင်းသလား?”

“အဲဒါတော့ ကောင်းတယ်-ထင်တာပေါ့ ဘုရား”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါ့ကြောင့် လွန်ကျူးကြတာပဲ”

“ဟုတ်တယ် ဘုရား”

“လွန်ကျူးတာက မှားတာ’- ဆိုတော့ လွန်ကျူးဖို့
စိတ်ထတာက ‘စိတ္တဇဖြစ်တာ’ ပြောရမယ်”

“ပြောရမှာပါ ဘုရား”

“လွန်ကျူးပြီး၊ သူက ‘စိတ္တဇယူသား’ ဖြစ်တယ်။ စိတ္တဇယူသား-
ဖြစ်လို့ ‘စိတ္တဇ’-ထတယ်။ စိတ္တဇ-ထလို့ လွန်ကျူးတယ်။ လွန်ကျူးလို့
‘စိတ္တဇယူသား’ ဖြစ်ပြန်တယ်။ သည်လို မတွေ့နိုင်ဘူး
လား?”

“ဒါ ထင်ရှားတာပဲ ဘုရား”

“ဒါဟာ ‘စိတ္တဇစက်ဝန်း’-လို့ ပြောလို့ မရဘူးလား?”

“ရပြီပေါ့ ဘုရား”

“အဲသည်စက်ဝန်း လည်နေလျင် သူ ‘ဒုက္ခ’မခံရဘူးလား?”

“သိပ် ခံရပြီပေါ့ ဘုရား”

“လူမှာ သည်လို ဒုက္ခခံရတာ ဘာကြောင့်လို့ ပြောမလဲ?”

“စိတ္တဇဇာတိဝန်း’ကြောင့်လို့ ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား”

“စိတ္တဇဇာတိဝန်း’ဟာ ‘ဝန်ထုပ်’၊ လူက ‘ဝန်ထမ်းသမား’၊ သည်လို ဖြစ်မနေဘူးလား တကား?”

“ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား”

“ဝန်ထုပ်က ‘ဒုက္ခ’၊ ဝန်ထမ်းသမားက “ဒုက္ခခံရတာ”

“ဟုတ်ပါ့ ဘုရား”

“ဝန်ထမ်းသမား ဒုက္ခမခံစားရအောင် ဝန်ထုပ်ဖြစ်တဲ့ ‘ဒုက္ခ’ကို ပစ်ချရမယ် မဟုတ်လား?”

“ပစ်ချရမှာပေါ့ ဘုရား”

“ဘယ်လို ပစ်ချမှာလဲ?”

“စိတ္တဇဇာတိဝန်း’ ပြောင်းပြန်လည်အောင် ဝိဘဇ္ဇလုပ်ရမှာပါ ဘုရား”

“သည်လိုလုပ်တာဟာ ‘ဒုက္ခ’အသိတွေ ပွားများနေတာ ဟုတ်ရဲ့လား?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“တရားကျင့်တယ်’ဆိုတာ ‘ဒုက္ခအသိ၊ များထက်များဖြစ်အောင် လုပ်နေတာ’အပြင် တခြားရှိဦးမလား?”

“မရှိနိုင်ပါဘူး ဘုရား”

“အဲသည် ဒုက္ခအသိတွေ အကုန်ပွားပြီးပြီဆိုလျှင် အဲသည်သူဟာ ဘာနဲ့ နေမလဲ?”

“ဒုက္ခတွေ သိပြီးနေတယ်ဆိုတဲ့ ‘တရား’နဲ့ပဲ နေမှာပါ ဘုရား”

“သည်တော့ ‘တရားနဲ့နေတယ်’-ဆိုတာ

တရားကျင့်နေတာလား?”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“သာသနာပ

မိစ္ဆာလုပ်ငန်းတွေလုပ်ပြီး

တရားပျက်နေတာလား?”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“ဝိနည်းကို ကောင်းသည်ထက်

ကောင်းဖြစ်အောင် ကျင့်နေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“တရားနဲ့နေတယ်’-ဆိုတာ ‘ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားသိပြီးတဲ့အသိနဲ့
နေတာ’ ဆိုတာ တကာ သဘောပေါက်ပြီ ထင်ပါတယ်”

“အလွန်ကျေးဇူး ကြီးလှပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်အတွက်
အသိအမြင်ဟောင်းတွေ

ကခွါပြီး ဘုရားရဲ့ဝါဒအစစ်တွေကို သိမြင်ခွင့်ရတဲ့ အတွက်
နောင်ကိုလည်း လာရောက်ဖူးမြင်ခွင့် ပြုပါဘုရား”

“တကယ့် ဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ”

ဇော်ဂျီလားဝိဇ္ဇာလား

ဆရာဉာဏ်ထက်

တောကျောင်း တစ်ကျောင်း၌ တောကျောင်းဘုန်းကြီးအား
တကာတစ်ယောက်နှင့်

အဖော်တို့ လာရောက်ဖူးမြော်လျက် ရှိသည်။

“တပည့်တော်ကို မှတ်မိမှာ ထင်ပါရဲ့ ဘုရား?”

“မှတ်မိပါတယ် တကာ။ ပြီးခဲ့တဲ့ တွေ့ကြတုန်းက စကားတွေ
အများကြီး ပြောခဲ့ကြ
တာပဲ”

“အဲသည်တုန်းက ပြောခဲ့ရတဲ့စကားတွေ မမေ့နိုင်လွန်းတာနဲ့
အခုတစ်ခေါက် ထပ်
လာတာပါဘုရား”

“တကာက စကားကောင်း တော်တော်ကောင်းတဲ့သူပဲ။
တကာနဲ့တွေ့တော့ တို့ဆီမှာ
မရှိတဲ့ စကားတွေ ဘယ်ကထွက်လာတယ် မသိဘူး”

“တပည့်တော် အနေနဲ့တော့ တပည့်တော်တွေ ဖူးတဲ့
သစ်ပွင့်ပန်းမာလ် မဟုတ်တဲ့ သစ်
ပွင့်ပန်းမာလ်တွေ ခူးလို့မကုန်သလို၊ စကားတွေ
ကြားနေရတာဖြစ်တော့ ကလေးတစ်ယောက်
လို တွတ်တီးတွတ်တာနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောမိသွားတာထင်ပါ
ဘုရား”

“သည့်တစ်ခါတော့ အဖော်နဲ့ လာတယ်နော်၊ အဖော်က ဘယ်ကလဲ?”

“တပည့်တော်တို့မြို့ကပါပဲ ဘုရား။ သူ့ကို အရှင်ဘုရားနဲ့ စကားပြောခဲ့ရတာအကြောင်း ပြောပြတော့ သူလည်း အရှင်ဘုရားကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ ခေါ်လာခဲ့တာပါ”

“အခုလို တောထဲကတို့ကို တွေ့ချင်သူရှိတဲ့အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။ တွေ့ဖို့အကြောင်း

ထူးများ ရှိကြသေးလား-ဆိုတာ ဝတ္တရားအရ မေးပါရစေ”

‘အထူးမရှိဘူးဆိုလည်း မရှိပါဘူး ဘုရား။ ရှိတယ်ဆိုလည်း ရှိတယ် ပြောရမှာပါ ဘုရား”

“တကာပြောတာက တစ်မျိုးပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“ဘယ်လို ဟုတ်တာလဲ? အဲဒါလည်း လုပ်ပါဦး”

“အထူးမေးမြန်းလျှောက်ထားဖို့တော့ မရှိပါဘူး ဘုရား”

“ဟုတ်ပြီ”

“ဒါပေမယ့် ဘုရား”

“ပြောချင်တာပြောပါ တကာ”

“ပြီးခဲ့တဲ့ ဆရာတော်ပြောသွားတဲ့ စကားတွေဟာ တပည့်တော်အတွက် မမေ့စရာချည်း ဖြစ်နေပါတယ်”

“ဘာတွေ ပါလို့လဲ?”

“အရှင်ဘုရား ပင်မပြောသွားတဲ့ ‘တရားနဲ့နေသူ’ဆိုတာရဲ့ အရဟာ တပည့်တော်ကို လူအသစ်ဖြစ်သွားစေတဲ့ အရာလို့ ထင်ရပါတယ်။ အဲဒါကို ဝန်းရံပေးတဲ့စကားတွေကလည်း ပန်းကြိုက်သူမိန်းကလေး ပန်းစုံပေါ်တဲ့ ပန်းတောထဲ ရောက်ရသလိုပါပဲ

ဘုရား”

“အလင်္ကာစကားများ ကြားလို့ တယ်-နားချိုတာပဲ”

“တပည့်တော်ကို အလင်္ကာ စကား ပြောတတ်သူ-လို့ မမှတ်ပေးစေချင်ပါဘူး ဘုရား”

“ပြောတော့ ပြောတယ်နော်”

“အရှင် ဘုရားစကားတွေ ကြားလို့နားလည်သူ ဆိုလျှင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ပြောမှာပါဘုရား”

“တို့က အပယ်ခံပါ တကာ”

“တပည့်တော်တို့ရဲ့ မြတ်စွာဘုရားဟာလည်း သူ့ခေတ်ဘာသာရေးပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးရဲ့ အပယ်ခံပါပဲ ဘုရား”

“တကာကို တွေ့ရတာ အားတက်ပါတယ်”

“အရှင်ဘုရားကို အားတက်စေချင်ပါတယ် ဘုရား၊ ဒါကြောင့် တပည့်တော် လာခဲ့တာပါ ဘုရား”

“ဟုတ်ပြီ တကာ”

“သည်တော့ အရှင်ဘုရားက တပည့်တော်ကို အစ တစ်ခါတွေ့တုန်းကလို့ ဧည့်သည် တကာတစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုတော့ဘဲ အရှင်ဘုရားနဲ့ အရှင်ဘုရားသိမြင်တဲ့ တရားဓမ္မကို ဆည်းကပ်သူအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးဖို့ တပည့်တော် လျှောက်ထားပါတယ် ဘုရား”

“သာဓုပဲ တကာ”

“တပည့်တော်အဖော် လျှောက်ထားတာကိုလည်း လက်ခံတော်မူပါဦး ဘုရား”

“ကောင်းပြီတကာ၊ လျှောက်ပါ”

“တပည့်တော်ကလည်း အရှင်ဘုရားနဲ့ အရှင်ဘုရားသိမြင်တဲ့

တရားဓမ္မကို ဆည်းကပ်

သူ ဖြစ်ပါရစေ ဘုရား”

“သာဓု တကာ၊ သာဓုပဲ”

“တပည့်တော်တို့ ဥပါသကာနှစ်ဦးရဲ့ လျှောက်ထားချက်အဖြစ်

တပည့်တော် လျှောက်

ထားပါရစေဘုရား”

“ပြောပါ တကာ”

“တပည့်တော်တို့ ဥပါသကာဖြစ် ချိန်မှာ အစဆုံး
အရှင်ဘုရားပေးတဲ့ သြဝါဒကို နာကြားပါရစေဘုရား”

“တိုတိုပဲပေါ့ နော်”

“အရှင်ဘုရား စိတ်ရှိတဲ့အတိုင်းပါ ဘုရား”

“သိစိတ်ရှိသူတို့ အမြင်မှာ ကြည်လင်တဲ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးနဲ့
ပြည့်စုံသူ ဖြစ်
ကြပါစေ’ ‘ပေါ့”

“သည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့ ကြိုးစားကြပါမယ် ဘုရား”

“တကာတို့နှစ်ဦးမှာ ပဌမဆည်းကပ်သူကို
‘ပဌမဥပါသကာ’ရှေ့တကာ၊ နောက်ဆည်း
ကပ်သူကို ‘ဒုတိယဥပါသကာ’ ‘နောက်တကာ’လို့ ခေါ်မယ်နော်”

“အရှင်ဘုရား ဆန္ဒအတိုင်းပါဘုရား”

“ရှေ့တကာဆီက တို့အကြောင်းကို ဘာတွေသိထားသလဲ
နောက် တကာ?”

“အရှင်ဘုရားဟာ ‘ဒုက္ခကိုသိပြီးတဲ့အသိနဲ့ နေတယ်’-ပြောတာကို
တပည့်တော် ကြား

ရပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း အဲသည်အပြောကို ပံ့ပိုးတဲ့ ‘အသိခံဒုက္ခ’ဟာ

သည်နေ့-ဘယ်သူမှ အသိအမှတ် မပြုတာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် အစစ်အမှန်လည်း ဖြစ်နေကြောင်း သိရပါတယ် ဘုရား”

“တကာ-အားလုံး သဘောပေါက်တာပဲ”

“တပည့်တော် သဘောမပေါက်တာလည်း ရှိပါသေးတယ်
ဘုရား”

“ဘာလဲ တကာ?”

‘ရှေ့တကာက တရားမဟောဘူးလား? လျှောက်ချက်ကို
အရှင်ဘုရား ဖြေကြားချက်ပါ”

“ဘယ်လိုဖြေခဲ့တာပါလိမ့်?”

“တရားတော့ မဟောတတ်အောင်ပဲ’-လို့ ပြောတယ်
သိရပါတယ်ဘုရား”

“ဪ ဟုတ်မှာပဲ”

“ဘယ်လိုဟုတ်တာလဲ ဘုရား?”

“လူတွေ နားလည်စေတဲ့တရားလည်း ဟုတ်တယ်မထင်လို့
မဟောချင်ဘူး။ ဟုတ်တယ်
ထင်တဲ့ တရားလည်း သူတို့နားလည်နိုင်အား မရှိလို့ ဟောဖို့
ဝန်လေးတယ်”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ဘုရား”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့မလုပ်နဲ့ တကာရေ”

“အရှင်ဘုရားက အားငယ်လို့လား?”

“အားငယ်မှုကို လွန်ခဲ့ပါပြီ”

“ဟုတ်ပါ့ဘုရား”

“တရားမဟောတတ်အောင် ဖြစ်တာရဲ့ ပမာဏအမှန်အတိုင်း
သိအောင် ပြောတာပါ”

“အရှင် ဘုရားက လောကလူတွေ အလည်မှာ
သူစိမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်နေတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်။ တရားက စိမ်းလွန်းနေတယ်”

“ဗုဒ္ဓအသျှင်မြတ်လည်း ‘မသိခြင်း-အိမ်ကြီး’ကို ဖြိုဖျက်ပြီးခါစက
သည်လိုပဲနဲ့တူပါတယ် ဘုရား”

“သူလည်း တစ်ယောက်တည်းသမားပဲ။
ဘာသာရေးသမားလောကရဲ့ အလည်မှာ ဘယ်သူနဲ့မှ မတူဘူး။
ငူတူတူ ငေါင်တောင်တောင်နဲ့။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမယ်မသိ
ဖြစ်တာ မှတ်ရဖူးတယ်”

“အဲဒါ စိတ်ဓါတ်ကျတာလား ဘုရား?”

“ဘုရားက စိတ်ဓါတ်ကျမှုကို လွန်မြောက်ပြီးသူပါ”

“အဲဒါကို ဘယ်လို မှတ်ရမလဲ ဘုရား?”

“ဘုရားရဲ့ စိတ်စီးကြောင်းပြပုံ-လို့ မှတ်ရမှာပဲ”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“မသိခြင်း-အိမ်ကြီး’ကို သူ ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ပေမယ့်၊
သူတစ်ဦးထဲဖျက်နိုင်ဖို့ ရှာခဲ့တာ မ
ဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် လူတွေမှာ ဖျက်နိုင်ဖို့မလွယ်တာ သိလို့ပဲ”

“ဟုတ်မှာပေါ့ ဘုရား”

“လူတွေမှာ မလွယ်ဘူး တကယ်”

“လူတွေက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ ဘုရား?”

“လူတွေဆီမှာရှိတဲ့ ‘မသိခြင်း’က လိပ်ပတ်လည်နေတော့
‘မသိခြင်းအစ’ဟာ ရှာမရ
အောင်ကို ဖြစ်နေတယ်”

“အဲဒါ အဲသည်အချိန်က လူတွေအဖြစ်လား ဘုရား?”

“အခုလူတွေလည်း သည်လိုပါပဲ”

“မသိခြင်း လိပ်ပတ်လည်နေလို့ မသိခြင်းအစ ရှာမရဘူးလား ဘုရား”

“အတူပေါ့”

“ဘုရားက သည်အိမ်ကို ဖျက်နိုင်ပေမယ့် သူများမဖျက်နိုင်တာသိတော့ စိတ်ကူးပုံစံ ဘယ်လိုပြောင်းသလဲ ဘုရား?”

“လူတိုင်း ဖျက်ဖို့ဆိုတာထက် ဖျက်နိုင်သူဖျက်ဖို့လို့ ပြောင်းလိုက်တာပေါ့”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား။ အားလုံး လုပ်မရလို့ ဘာမှမလုပ်တာတော့ ဘယ်ဖြစ်ထိုက် ပါမလဲ”

“တိက္ခိန္ဒြိယ၊ အပ္ပရဇက္ခ ဖြစ်သူတွေလည်း ဟောရမယ်-လို့ ဆုံးဖြတ်တာပေါ့”

“အဲသည်စကားလုံးတွေရဲ့ အဓိပ္ပါယ်က ဘာတွေလဲ ဘုရား?”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းကျောင်းနိုင်အား ထက်မြက်သူနဲ့၊ ကိလေသာမြူ ပါးပါးပဲ အဖုံးခံရသူ-ဆိုတာ မျိုးပါ”

“အဲသည်လိုလူမျိုး အခုခေတ်မှာရော ရှိပါ့မလား ဘုရား?”

“ခေတ်တိုင်းမှာ ရှိတာပဲ တကယ်”

“အရှင်ဘုရားလည်း အဲသည်လိုသူ ရှာပြီးဟောရမှာပဲ”

“သည်ကလည်း လူတောမတိုးဘူးသူဆိုတော့ အဲသည်သူကို ဘယ်လိုရှာရမှန်းတောင် မသိဘူး”

“အရှင်ဘုရားက လူနဲ့ဝေးရာမှာ ကုပ်ကုပ်ကလေး မနေနဲ့ပေါ့ ဘုရား”

“သည်လိုက နေနေကျ ဖြစ်နေတယ် တကာ”

“နေနေကျဖြစ်တာအတိုင်းပဲ နေရမှာလား ဘုရား?”

“ဟုတ်ပါ တကာ”

“အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော် လျှောက်စမ်းပါရစေ”

“တကာက လျှောက်နေတာပဲ၊ ဒါကို ဘာပလ္လင်ခံနေတာလဲ?”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“ကဲပါ- ဒကာ ပြောပါ”

မဇ္ဈိမပဋိပဒါဟာ ယောဂအကျင့်မဟုတ်

“အရှင်ဘုရားဟာ ဇော်ဂျီလား?ဝိဇ္ဇာလား ဘုရား?”

“ဘယ်လို မေးလိုက်တာလဲ တကာ?”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“တို့က အထက်လမ်းသမားမှ မဟုတ်တာပဲ”

“မဟုတ်တာ သိပါတယ်ဘုရား”

“သိလျင် တကာ့မေးခွန်းက ဘယ်လိုလဲ?”

“အလယ်လမ်းမှာကော ယောဂီဆိုတာ မရှိဘူးလား ဘုရား”

“ရှိတယ်-လို့ ထားလိုက်ပါတော့”

“အရှင်ဘုရားအဖြေက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“အေး- ဟုတ်တယ်”

“ရှိနဲ့ မရှိမှာ မတင်မကျကြီး”

“အဲဒါမှ ခက်ပြီ”

“ဘယ်လို ခက်တာလဲ ဘုရား?”

“တကာကလည်း တိတိကျကျနားထောင်တတ်သူ၊ တို့ကလည်း
တိတိကျကျ ပြောတတ်

သူ၊ သည်တော့ ခက်တာပေါ့”

“ဒါဆိုလျှင် ဘယ်ခက်မှာလဲ ဘုရား၊ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်တာပေါ့”

“အဲသည်လိုတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်ပေါ့”

“ဒါပေမယ့်-က ဘာလဲဘုရား?”

“စကားတွေ သိပ်ရှည်သွားမယ် မဟုတ်လား?”

“ရှည်ပါစေဘုရား၊ အဖျင်းတွေပြောနေတာမှ မဟုတ်တာ”

“ဆိုလိုရင်းစကားများ ပျောက်သွားမလားလို့ပါ”

“အဲသည် စကားတစ်လုံးတည်းမှ တန်ဖိုးရှိတဲ့စကား မဟုတ်ဘဲ ဘုရား”

“ကောင်းပြီ တကား၊ အိန္ဒိယက ဝတ္ထုသမုဒ္ဒရာလို ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။ တကားမကျေတဲ့

စကားတော့ ပြောရမှာပဲ”

“ဒါမှပေါ့ ဘုရား”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါမှာ ‘ယောဂအကျင့်’ မရှိဘူး။

ယောဂအကျင့် ရှိတယ်ဆိုလျှင် အဲသည်အကျင့်က မဇ္ဈိမပဋိပဒါ မဟုတ်ဘူး”

“ယောဂီ’ဆိုတာက ‘ယောဂအကျင့်’ကျင့်သူလို့ ဆိုလိုတာလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ် တကား”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ဟာ ‘ယောဂမဟုတ်’-လို့ အဲဒါကျင့်သူလဲ ယောဂီမဟုတ်ဘူး- ဆိုလိုတာ လား ဘုရား?”

“ဒါပေါ့။ ဒါကြောင့် သည်သာ သနာမှာ ယောဂီမရှိဘူး- ပြောရတာ”

“ယောဂီ’ဆိုပြီး ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်း နေတာတွေတော့ ရှိတယ်ထင်ပါ့ ဘုရား?”

“အင်း.....”

“အဲဒါတွေက ဘယ်လိုလဲဘုရား?”

“ယောဂ’ကို ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’လို့ ထင် သူတွေက သုံးထားခဲ့တဲ့ အသုံးတွေကိုမှီပြီး ခေါ်နေတာတွေပါ”

“အဲသည်အခေါ် မမှန်ဘူးပေါ့ ဘုရား?”

“ယောဂ မဟုတ်တာ ကျင့်ပြီး ‘ယောဂီ’ခေါ်လျင် မမှန်ဘူး”

“ယောဂ’ကို ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ထင်ပြီး ကျင့်သူဆိုလျင်တော့၊ အဲသည်အခေါ် မှန်မှာလား ဘုရား?”

“မှန်တာပေါ့”

“တပည့်တော်တို့က ‘ယောဂ’နဲ့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ အတူလို့ ထင်နေခဲ့ကြတာ”

“အဲဒါ အတော်မှားတယ် တကာ”

“ဘယ်လိုပါလိမ့် ဘုရား?”

“ယောဂ’ဆိုတာက တစ်ခုခုနဲ့ အလျော်ဖြစ်အောင် အားထုတ်တာရဲ့ နာမည်ပဲ”

“တစ်ခုခုဆိုတာက ဘာတွေလဲ ဘုရား?”

“ကာမချမ်းသာစွဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ပန်းနွမ်းတာဖြစ်ဖြစ်တွေပေါ့”

“အဲဒါတွေနဲ့ အလျော်ဖြစ်အောင် အားထုတ်တာ ယောဂ-ပေါ့ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“ကာမချမ်းသာစွဲနဲ့ လျော်အောင် အားထုတ်တာဆိုလျင် တော်သေးတာပေါ့ ဘုရား။ ကိုယ်ပန်းနွမ်းနဲ့လျော်အောင် အားထုတ်တာဆိုတာကြီးကဖြင့် မလုပ်ချင်စရာကြီးပဲ”

“ဒါက တကာက မလုပ်ချင်တာပဲ”

“ကျန်သူတွေကလည်း တပည့်တော်လိုချည်းဖြစ်မယ် ထင်လို့ပါ”

“တကာ အိန္ဒိယယောဂီတွေ အကြောင်း မကြားဖူးဘူးလား?

ဆာဒူးကလားတွေ ဗမာပြည်

မှာ မမြင်ဖူးဘူးလား?”

“အဲဒါတွေတော့ ရှိတယ်ဘုရား”

“သူတို့ ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲ တကာ?”

“တရားကျင့်နေကြတာပဲ ဖြစ်မှာပါ ဘုရား”

“တရားတော့ တကာသိမှာ မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ ပြောပါဦးဘုရား”

“ကိုယ်ပန်းနွမ်းအောင် ကျင့်တာ”

“ကျင့်လို့ ကိုယ်ပန်းနွမ်းတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကိုယ်ပန်းနွမ်းတာဟာ ကျင့်လို့ရတဲ့အကျိုးဖြစ်ပေမယ့်

အကျင့်ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်အပန်း

အနွမ်းတွေ လုပ်ရတာပဲ”

“သူတို့တရားက ကိုယ်အပန်းအနွမ်းတရားလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“တရားအတိုင်းပဲလား ဘုရား?”

“ကာမချမ်းသာအစွဲနောက်လိုက်တဲ့ တရားကလွဲလျင်ပေါ့ တကာ”

“နားတောင် မလည်တတ်အောင်ပဲ ဘုရား”

“စစ်လည်း မကြည့်ဖူးဘူး မဟုတ်လား?”

“အဲဒါနည်းနည်း ညွှန်ပြပါဦးဘုရား”

“ဣဆွရလို ဘုရားကို ရှိခိုးဦးညွှတ် နေသူဆိုတာ ကြားဖူးမှာပါနော်”

“ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား”

“အဲသည် သူ့စိတ်တွေ ဘယ်ရောက်နေမယ် ထင်လဲ?”

“အဲသည်ဘုရားရဲ့ဂုဏ်တွေဆီ ရောက်နေမယ်ထင်ပါတယ် ဘုရား”

“ဂုဏ်ရည်တွေက ဘာတွေထင်လဲ?”

“ဘာတွေလဲ ဘုရား?”

“တစ်လောကလုံးကို အဲသည်ဘုရားကပဲဖန်ဆင်း- ဆိုတာလဲ ပါတယ်”

“ဟုတ်မှာပါဘုရား”

“အဲသည်ဘုရားကို ရှိခိုးဦးညွှတ်သူဟာ အဲသည်ဘုရားသာလျှင် အရှိ၊အမှန်တရား၊ ရှိခိုးသူ ကတော့ အဲသည်ဘုရားရဲ့ ဖန်ဆင်းရုပ်တရား၊ ယာယီတရား။ သည်လို အဓိပ္ပါယ် မသက်ရောက် ဘူးလား?”

“ဒက်ထိ ရောက်တာပေါ့ ဘုရား”

“ပြီးတော့ ရှိခိုးသူရဲ့ အခန်းကဏ္ဍ မပျောက်ပျက်ဘူးလား?”

“ဘုရားနဲ့စာတော့ မရှိအောင်အထိ ဖြစ်တာပေါ့ဘုရား”

“ရှိခိုးသူဟာ ရှိခိုးပြီးတော့၊ ရှိခိုးတာ မရှိတော့ဘူးလား?”

“အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“အတတ်ပညာသင်သူဟာ သင်တန်းမှာတတ်ပြီး၊ သင်ပြီးနောက်
အဲသည်အတတ် မရှိ
တော့ဘူးလား?”

“ရှိတာပေါ့ ဘုရား”

“ရှိခိုးသူမှာလည်း ရှိခိုးတုန်းမှာ သူပျောက်ပြီး၊ ရှိခိုးပြီးနောက်
သူ ပြန်ရောက်လာမှာလား?”

“တကယ်တော့ မရောက်ရတော့ဘူးပေါ့ ဘုရား”

“ပြန်ရောက်တယ်ထင်သေးလို့လား တကာ?”

“သူ့ရှိရာ ပြန်ရောက်သလိုလည်း ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား
ဘုရား?”

“အဲဒါ ဟုတ်တယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“သိစိတ်”ဖြစ်တဲ့ ‘ကံစိတ်’မှာ ပြန်ရောက်ပြီး၊ ‘မသိစိတ်’ဖြစ်တဲ့
‘ဝိပါကံစိတ်’မှာ ပြန်
မရောက်ဘူး”

“ရှိခိုးပြီးလည်း ရှိခိုးသူဟာ ‘သိစိတ်’မှာ ပျောက်နေပေမယ့်
‘မသိစိတ်’မှာ မပျောက်ဘူး
ပေါ့ ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် အဲသည်သူဟာ ကိုယ့်ကဏ္ဍမှူးမှိန်တဲ့
အသိအမြင်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပန်းနွမ်း ဖြစ်တာပဲ”

ယောဂတိုင်းဟာ ကိုယ်ပင်ပန်းစိတ်နွမ်းနယ်စေတဲ့ တရားချည်းပါပဲ

“တရားတိုင်းပဲ ကိုယ်ပန်းနွမ်း ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား?”

“ယောဂ-တိုင်းလို့ ပြောရမယ်နော်”

“ကိုယ့်စိတ်ကို အာရုံတစ်ခုမှာ တည်နေစေပြီး၊ ဘယ်အာရုံမှ
မသွားအောင် အားထုတ်
တာလည်း ယောဂပဲလား ဘုရား?”

“ယောဂ-ပဲပေါ့”

“ဒါဆိုလျှင် သည်တရားလည်း ကိုယ်ပန်း၊ နွမ်းဖြစ်စေတဲ့
တရားပဲပေါ့ ဘုရား?”

“အင်း”

“မြင်မြင်သမျှ၊ ကြားကြားသမျှ အစအာရုံတွေရဲ့ ‘ဖြစ်ပျက်’
တွေရှုတဲ့သူက ‘အဖြစ်’တွေ
မြင်တော့ ဒါတွေ တကယ်ရှိတာတွေ မဟုတ်ဘူး မြင်တာလည်း
‘ယောဂ’ထဲ ဝင်မလားဘုရား?”

“ယောဂ-ပဲပေါ့”

“သည်တရားလည်း ကိုယ်ပန်း၊ နွမ်းစေတာပဲပေါ့ ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“အဲဒါတွေဖြစ်ရတာ ကောင်းသလားမှတ်တာ ဘုရား”

“ဘယ်လို ကောင်းတယ်ထင်တာလဲ?”

“အဖြစ် - အပျက်’ မမြင်တော့ စိတ်တွေလည်း
တောင်ကူးမြောက်ကူးဖြစ်ပြီး ယစ်မှုးထန်
ကြွနေတယ် မဟုတ်လားဘုရား?”

“ဟုတ်သား”

“အဖြစ်၊ အပျက်’ မြင်တော့ ဘယ်မှစိတ်မကူးတော့ဘဲ
ယစ်မှုးထန်ကြွမှု ငြိမ်းသလားလို့ပဲ ဘုရား?”

“ငြိမ်းပါတယ်”

“ဒါဆို မကောင်းဘူးလား ဘုရား?”

“အဲသည်လိုကောင်းတာ ကိုယ်တွေ့သိကြလို့ အဲဒါတွေ လုပ်ကြတာပေါ့။ မကောင်းလျင် ဘယ်သူ လုပ်မလဲ?”

“သည်တော့ ဒါ ကောင်းတယ်ပေါ့ ဘုရား?”

“သည်လိုတော့ မဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“စိတ်က မထန်ရုံ၊ မကြွရုံနဲ့ ကိစ္စကပြီးတာမှ မဟုတ်တာပဲ”

“မထန်၊မကြွ’မှတော့ ဘာကိစ္စကျန်သေးလို့လဲ ဘုရား?”

“မကြွတာတော့ ဟုတ်ပြီ။ အဲသည်မကြွတဲ့စိတ်က လွတ်လွတ်လပ်လပ်အာရုံတွေ ကျက်စားနိုင်လျက်နဲ့ မကြွတာလား? မကျက်စားနိုင်လျက်နဲ့ မကြွတာလား? ဒါ ခွဲရမယ်”

“စိတ်က အာရုံတစ်ခုနဲ့ ထိန်းအထားခံရလို့ မလွတ်လပ်ဘူး။ လွတ်လပ်ပြန်တော့လည်း အာရုံက မရှိပြန်ဘူး။ သည်လိုတော့ ဖြစ်တာပဲ ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျင် မကြွနိုင်အောင် ဖိအထားခံရလို့ ဒါမှမဟုတ် ကြွစရာအာရုံမရှိအောင် လုပ်အထားခံရလို့ မကြွတာ-လို့ ပြောရမယ်”

“အဲသည်လိုတော့ ဖြစ်တာပဲ ဘုရား”

“သည်တော့ မေးခွန်းနှစ်ခု ထွက်လာတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ကြွစေတတ်တဲ့အာရုံ၊ဒွါရရှိပြီး ကြွတာရယ်၊ အာရုံ၊ဒွါရမရှိလို့ မကြွတာရယ်- သည်နှစ် ဖြာ ဘယ်ဟာရွေးမလဲလို့ပေါ့”

“ကြွတာ မငြိမ်းပဲ၊ အာရုံ၊ဒွါရတွေမရှိတာ ငြိမ်းပေမယ့် အာရုံ၊ဒွါရတွေ မရှိတာတော့ ရွေးလို့မဖြစ်ဘူး ဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ တကား?”

“လူဖြစ်ရုံလို့ပေါ့ ဘုရား”

“လူဖြစ်ရုံတယ်ဆိုတာ လူဖြစ်ရပေမယ့် ပန်း၊နွမ်းနေလို့ ပြောရတဲ့စကား နော်?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“ဒါကို စိစစ်မကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါ့မလား?”

“သိဖို့ ဘယ်လိုမှ မရှိနိုင်ဘူးပေါ့ ဘုရား”

“မသိလျှင် အကောင်းကလည်း ထင်မှာပဲ မဟုတ်လား?”

“အကောင်း ထင်လောက်အောင် ကောင်းတဲ့အကွက်ကလည်း ထင်ရှားတာပဲ ဘုရား”

“ဒါကြောင့် ကိုယ်ပန်း၊နွမ်း ဖြစ်စေတဲ့နောက်လိုက်တဲ့ ‘ယောဂတရား’ကို လူတွေ အံ့ခဲနေကြတာ”

“ဟုတ်ပါ့ ဘုရား”

“အာရုံတွေ ဒွါရတွေ မရှိတာ၊ လူဖြစ်ရုံပေမယ့် အာရုံ၊ဒွါရတွေရှိပြီး စိတ်ကျ၊စိတ်ကြွ ဖြစ်ရတာ ကောင်းသလား တကား?”

“အဲဒါကမှ တော်သလိုဖြစ်သေး ဘုရား”

“တော်သလိုဖြစ်လို့လည်း လူတွေအများ သည်‘ယောဂ’ကို ကျင့်နေကြတာပေါ့ တကား”

“မျက်စေ့၊ နား အစရှိတာတွေနဲ့ မျက်စေ့၊နားအစရှိတဲ့အာရုံတွေနောက် လိုက်ပြီး ခံစားကြ။ ခံစားမှုပျောက်တော့ အဲသည်ခံစားမှုကို စွဲလန်းကြ။ အစွဲအလန်းတမ်းတပြီး အဲသည်အာရုံမျိုးနောက် လိုက်ကြ။ ဒါတွေဟာ ‘ယောဂ’ကျင့်နေတာတွေလား ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်”

“အလိုအစွဲနောက်လိုက်တာလဲ ‘ယောဂ’၊ အလိုအစွဲမဖြစ်အောင် အာရုံနဲ့ ဒွါရတွေ ဖျောက် ဖျက်တာလဲ ‘ယောဂ’။ သည်လိုပြောရမလား ဘုရား?”

“ပြောရမယ် တကာ”

“အလိုအစွဲနောက်-လိုက် ကျင့်ပွား အားထုတ်တဲ့ ယောဂကို ‘ကာမချမ်းသာအစွဲရဲ့နောက် ကို လိုက်ကျင့်ပွားတဲ့ယောဂ’-လို့ ပြောရမှာ ဘုရား နော်?”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒွါရတွေကို အာရုံတစ်ပါး မသွားအောင် ထိန်းတာနဲ့၊ အာရုံတွေကို အာရုံပုံမပေါ်အောင် ဖျက်တာ၊ ဒါတွေဟာ ကိုယ်ကို ပျောက်စေတယ်။ ဒါကို ‘ကိုယ်ကို ပန်း၊ နွမ်းစေတာတွေနောက် ကို လိုက်ပြီး၊ ကျင့်ပွားတဲ့ယောဂ’-လို့ ပြောမှာပေါ့ ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

ယောဂသမားဆိုတာ ဩဃသမားတွေလည်း ဖြစ်တယ်

“သည်လို ဆိုတော့ တစ်လောကလုံး

ယောဂသမားတွေချည်းလားဘုရား?”

“ယောဂသမားတွေချည်း မက၊ ဩဃသမားလဲဖြစ်တယ်-လို့ ထည့်ပြောလိုက်ချင်တယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“တကာ မြစ်နား၊ ကမ်းနား ရောက်ဖူးမှာပါ”

“ရောက်ဖူးပါတယ် ဘုရား”

“လှေ၊ မော်တော် တစ်ခုခုမှောက်လို့ ရေထဲကျကုန်ကြလျင် ရေမကူးတတ်သူဟာ ဘာဖြစ်

မလဲ?”

“မြတ်မှာပေါ့ ဘုရား”

“ကူးတတ်သူကကော?”

“သူကတော့ ပေါ်တော့ပေါ်မှာပဲ။ ဒါပေမယ့် မျောမှာပါပဲ”

“ရေထဲကလူတွေဟာ သည်နှစ်မျိုးပဲ ရှိသလိုပဲပေါ့ တကာ”

“ယောဂသမား’တွေဟာ ဒုက္ခသည်တွေပေါ့ ဘုရား?”

“ဘုရားက အဲသည်အတိုင်း မြင်တယ်”

“ဒါကြောင့် သည်ဒုက္ခအိမ်ကြီးကို ဖျက်တဲ့လုပ်ငန်း ကြိုးစားသူပါလား!! လူတိုင်းဆီမှာရှိတဲ့ သည်အိမ်ကြီးကိုဖျက်ဖို့ ကြိုးစားသူပေါ့”

“အတိုင်းမသိ ကြီးမြတ်တဲ့ လုပ်ငန်း’ပါပဲ ဘုရား။ သည်ဒုက္ခအိမ်ကြီးကို မြတ်စွာဘုရား ဘယ်လိုများ ဖျက်မှာပါလိမ့်?”

“အဲဒါကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးပါပဲ တကာ”

“တပည့်တော်တို့ အဲဒါကို ကြည်ညိုပါရစေ ဘုရား”

“ဒါကိုကြည်ညိုဖို့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ကို ကြည့်ရမယ်”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’မှာ ‘ယောဂအကျင့် မရှိဘူး’-လို့ အရှင်ဘုရားပြောခဲ့တာ အမှတ်ရ ပါတယ်”

“ဟုတ်လား?”

“ယောဂ’ဆိုတာ အားထုတ်ရတဲ့လုပ်ငန်း ဖြစ်လို့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’လည်း အားထုတ်ရတဲ့ ဟာပဲ။ သည်တော့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’နဲ့ ‘ယောဂ’ တူတယ်လို့ ထင်တာပေါ့ ဘုရား”

“အင်း အားထုတ်ရတာတိုင်း ‘တူတယ်’-မှတ်လို့ ဖြစ်မလား?”

“ဘယ်လို မဖြစ်တာလဲ ဘုရား?”

“ကြီးပွားအောင် အားထုတ်ရတာနဲ့ ကျန်းမာအောင် အားထုတ်ရတာ တူလို့လား?”

“သည်လိုတော့လည်း ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား”

“သည် နှစ် ခုမှာ အားထုတ် ရတာချင်း တူပေမယ့်၊ အားအထုတ်ခံရတဲ့အရာချင်းက တူလို့ လား?”

“သဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရား”

“အားထုတ်တာချင်းတူတယ်-ဆိုတာတောင် ‘အားထုတ်’-ဆိုတဲ့ စကားလုံးလောက် တူတာနော်။ အရချင်း တူမှာ မဟုတ်ဘူး”

“အားထုတ် ခံရတဲ့အရာ မတူမှုတော့ ‘အားထုတ်’ရဲ့ အရချင်းလည်း ခြားမှာလည်း သဘော ပေါက်ရပါတယ် ဘုရား”

“အားအထုတ်ခံ မတူတာတွေ ကြည့်ရအောင်လား”

“အားအထုတ်ခံ-ဆိုတာ ‘အာရုံ’တွေပေါ့ ဘုရား”

“အဲသည်အာရုံတွေ မတူတာ ကြည့်ရမှာပဲ”

“ယောဂ’တွေအားထုတ်မှုရဲ့ အာရုံနဲ့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’အားထုတ်မှုရဲ့ အာရုံလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

ယောဂအာရုံတွေကအစွန်းရောက်အာရုံတွေပဲ

“ယောဂ’တွေ အားထုတ်မှုရဲ့ အားအထုတ်ခံအာရုံတွေက ဘာတွေလဲ ဘုရား?”

“ယောဂ’က တစ်ခုထဲ မဟုတ်တော့ အားလုံးပါအောင်

ခြုံပြောရမယ်”

“ပြောပါဘုရား”

“အစွန်းရောက်အာရုံတွေပဲ”

“နားမလည်ပေါင် ဘုရား”

“နည်းနည်းတော့ အားစိုက်ရတယ်”

“အဲဒါ တပည့်တော် နားလည်ချင်ပါတယ်”

“လောကမှာ အာရုံတွေက အမျိုးမျိုးရှိတာ”

“ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပတွေလား ဘုရား?”

“ကာမအာရုံတွေဆိုတာ ဘာတွေလို့တော့ သိရဲ့လား တကာ?”

“ကြားဖူးတာပဲ ရှိတာပါ။ တိတိကျကျတော့ အရကောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“မျက်စေ့၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်တွေနဲ့ တွေ့နိုင်တဲ့ ‘သမုတိတရား’တွေဟာ ‘ကာမ အာရုံ’တွေပဲ”

“ရူပအာရုံကကော ဘုရား?”

“မျက်စေ့၊ နား၊ နား၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊စိတ်တွေနဲ့ တွေ့နိုင်တဲ့ ‘ရုပ်ပရမတ်’တွေပဲ”

“အရူပအာရုံလည်း ဆက်ပြောပါဦးဘုရား”

“စိတ်၊စေတသိက်နဲ့ ‘အာကာသ’ အဘာဝအာရုံတွေပေါ့”

“အဲသည် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအာရုံတွေက အစွန်းရောက်အာရုံတွေလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး”

“အစွန်းရောက်အာရုံ- ဆိုတာ ကာမ၊ရူပ၊အရူပအပြင်က တခြားအာရုံတွေလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“အစွန်းရောက်အာရုံ”- ဆိုတာ

ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအာရုံတွေတော့ ဟုတ်တယ်။ ဒါပေ

မယ့် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအာရုံတိုင်း အစွန်းရောက်အာရုံ မဟုတ်ဘူး”

“ဘယ် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအာရုံက ‘အစွန်းရောက်အာရုံ’ ဖြစ်ပြီး၊

ဘယ် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ

အာရုံက ‘အစွန်းမရောက်တဲ့အာရုံ’လဲ ဘုရား?”

“ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ အာရုံတွေဟာ အာရုံပြုသူက ‘ငါ၊ ငါ့ဟာနဲ့
ငါ့ကိုယ်ထည်’ဖြစ်တယ် - လို့ အာရုံအပြုခံရတဲ့

ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပအာရုံတွေက ‘အစွန်းရောက်အာရုံ’ ဖြစ်တာပဲ။

အဲသည်လို အာရုံအပြုမခံရတဲ့ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ အာရုံတွေက
အစွန်းမရောက်တဲ့အာရုံ တွေပဲ”

“သည့်ထက်တိုတိုပြောလို့ မရဘူးလား ဘုရား?”

“ရပါတယ်”

“အဲဒါ ပြောပါဦး ဘုရား”

“အာရုံပြုသူရဲ့ အနစ်အမြတ်ခံရတဲ့ အာရုံက
‘အစွန်းရောက်အာရုံ’၊ အနစ်အမြတ်မခံရ

တဲ့အာရုံက ‘အစွန်းရောက်မဟုတ်တဲ့အာရုံ’ ပဲ”

“နစ်မြှတ်တာက ‘ငါ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ကိုယ်’-လို့ သတ်မှတ်တာလား
ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်”

“နားလည်ပြီ ဘုရား”

“လုပ်ပြပါဦး”

“ယောဂ’တွေရဲ့အာရုံဟာ အစွန်းရောက်အာရုံတွေပဲပေါ့ ဘုရား”

“တကာကို ဆက်မေးကြည့်ရဦးမယ်”

“မေးပါ ဘုရား”

“အစွန်းရောက် အာရုံ တွေ ကို အာရုံ ပြုပြီး၊
အားထုတ်မှု(ယောဂ)လုပ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ အကျိုးများမလား?
နည်းမလား?”

“နည်းမှာပါ ဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ?”

“အဲသည်အာရုံကို သိမ်းပိုက်ပြီး၊ အဲသည်အာရုံထဲမှာ
နစ်မြုပ်နေလို့ပေါ့ ဘုရား”

“နစ်မြုပ်နေတာ မကောင်းနိုင်ဘူး”

“မကောင်းပါဘူး ဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ?”

“လူမှာ အဲသည်အာရုံ တစ်ခုတည်းနဲ့ ပြီးမှာမဟုတ်လို့ပါ ဘုရား”

“အဲသည်အာရုံရှိသူဟာ မတိုးတက်နိုင်ဘူးလား?”

“မတိုးတက်ရုံမက ပျက်စီးသွားမှာပါ ဘုရား”

“ဘာကြောင့် ပျက်စီးမှာလဲ?”

“သည်အာရုံရဲ့ကျေးကျွန် ဖြစ်လို့ပါဘုရား”

“လူဟာ အစွန်းရောက်အာရုံတွေ အာရုံပြုတဲ့ ‘ယောဂ’တွေ
အားထုတ်သူ(ယောဂီ)
လုပ်လျင် မြောင်းထဲရောက်မှာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ လူစဉ်မမီနိုင်ပါဘူး”

“ဒါကြောင့် အာရုံပြုသူ အနစ်အမြှုပ်ခံရတဲ့အာရုံကို

အစွန်းရောက်အာရုံ-လို့ ပြောရတာပဲ တကား”

“ဒါကိုတော့ အတော်ရှင်းပြီ ဘုရား”

မဇ္ဈိမပဋိပဒါရဲ့အာရုံဟာ ယောဂအားထုတ်မှု‘ကံ’တွေပဲ

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ‘ရဲ့ အားအထုတ်ခံအာရုံကို ကြည့်ကြဦးစို့”

“အဲဒါအတွက် အာရုံက ရှိမှရှိသေးရဲ့လား ဘုရား?”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒကာ?”

“ပညတ်အာရုံ၊ ‘ပရမတ်အာရုံ’ အကုန်ပါသွားပြီလား လို့ပါ”

‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒါတွေ ‘ယောဂ’အာရုံတွေထဲ ပါသွားပြီပဲ”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါရဲ့အာရုံဟာ ‘နိဗ္ဗာန်’များ ဖြစ်ရမှာလား ဘုရား?”

“ဘာဖြစ်လို့ သည်လို ထင်လိုက်တာလဲ?”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ဆိုတာ ‘မဂ္ဂင်’တွေလို့သိထားတော့
မဂ်ရဲ့အာရုံဟာ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာလည်း ကြားဖူးထားတာ၊ မဟုတ်လား
ဘုရား”

“နိဗ္ဗာန်’ဆိုတာ ဘယ်လို အာရုံဆိုတာ သိလို့လား?”

“ငြိမ်းတယ်’ဆိုတာလောက် ဝိုးတိုးဝါးတားပဲ သိတာပဲ။

တိတိကျကျတော့ မသိပါဘူး ဘုရား”

“အဲသည်အာရုံ တိတိကျကျမသိဘဲ အဲသည်အာရုံကို
အာရုံပြုရတဲ့ မဂ္ဂင်ဖြစ်တဲ့ ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ကို ဘယ်လိုအားထုတ်ပါ့မယ်?”

“ခက်တာပေါ့ ဘုရား”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးကို အရကောက်
မလွဲအောင် သိပေမယ့် အဲသည်တရားတွေရဲ့ အာရုံပြုခံ အာရုံတွေကို
မသိလျှင် မဂ္ဂင်တရားတွေ ပွားလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“သည်တော့ အဲသည်တရားတွေရဲ့ အာရုံဟာ ဘာလဲ
ဘုရား?”

“အဲဒါပြောမယ်နော်၊ နားပြင်ထား”

“ကောင်းပါပြီ ဘုရား”

“ယောဂရဲ့ အရတွေပဲ”

“ဘုရား!”

“ယောဂတွေ အားထုတ်မှုရဲ့ အရကောက်ရတဲ့ တရားတွေပါပဲ”

“အဲဒါတွေက ဘာတွေလဲ ဘုရား?”

“ကံ(ကမ္မ)’တွေပဲ”

“ကံ’တိုင်းလား ဘုရား?”

“ယောဂအားထုတ်မှု ကံ’တွေပဲပေါ့”

“သဘာဝကျလိုက်တာ ဘုရား”

“ဘယ်လိုကျတာလဲ တကား?”

“လူကို မြောင်းထဲရောက်စေတဲ့ အားထုတ်မှုကံ(ယောဂ)တွေကို

‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါအားထုတ်မှုကံ’

က

အာရုံပြုတယ်ဆိုတာပါပဲ - ဘုရား”

“အဲဒါအာရုံပြုပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါက အဲသည်အာရုံနောက်
လိုက်ကျင့်မယ်ထင်သလား တကား?”

“သည်လိုကျင့်လျင် ယောဂအာရုံပြုတဲ့ ယောဂ-ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့
ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’က ယောဂမဟုတ်ဘူး မဟုတ်ပါလားဘုရား?”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ဆိုမှတော့ ဘယ် ယောဂဟုတ်မလဲ ဒကား?”

“သည်လိုဆိုတော့ ယောဂမှုကံတွေ အာရုံပြုပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါက
ဘာလုပ်သလဲ ဘုရား?”

“ယောဂမူကံ အာရုံ တွေရဲ့ လက္ခဏာမြင်ပြီး
ယောဂမူကံကလွတ်တဲ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးတွေ
ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်”

“ဘယ်လို လက္ခဏာမြင်တာလဲ ဘုရား?”

“ယောဂကံတွေဟာ ပျက်စီးတယ်၊ ဆိုးဝါးတယ်၊
အကျိုးမများဘူး’ ဆိုတာတွေပေါ့”

“ယောဂမူကံကလွတ်တဲ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးတွေဖြစ်တာဟာ
‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’လား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“အဲသည် ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါ’ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှုရှိသူကကော
အဲသည် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံးအမှုကို သိမ်းပိုက်ပြီး
အဲသည်ထဲမှာ နစ်မြုပ်နေတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား?”

“မဖြစ်ပါဘူး”

“ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“မဇ္ဈိမပဋိပဒါသမားက မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်တဲ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊နှလုံး
အမှုကိုမှ အာရုံမပြု
တာပဲ”

“ရှင်းပါပြီ ဘုရား”

“စကားတွေရှင်းအောင်ဆိုတာ အရှည်ကြီး ပြောရတယ်”

“ဒါမှ တော်ကာကျတာ ဘုရား”

“ကဲ အစက ပြန်ကောက်ကြဦးစို့”

“အလယ်လမ်းမှာ ယောဂ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့်
ဘုရားသာသနာမှာ ယောဂီမရှိဘူးဆိုတာ
ပေါ့ ဘုရား”

“သည်တော့ -”

“ဟုတ်ပြီ ဘုရား”

“တကာမေးတဲ့ အရှင်ဘုရားဟာ ဇော်ဂျီလား? ဝိဇ္ဇာလား?ဆိုတာအတွက် အဖြေဟာ ရှင်းပါတယ်နော်?”

“သည်သာသနာမှာ ယောဂီမရှိတော့၊ ယောဂီကို ‘ဇောဂီ’၊ ‘ဇောဂီ’ကိုပဲ ‘ဇော်ဂျီ’ခေါ်တာ ဆိုတော့ ‘ဇော်ဂျီ’ မဟုတ်ဘူး။ သာသနာမှာ ‘အဝိဇ္ဇာ’မရှိ၊ ‘ဝိဇ္ဇာ’ပဲရှိတာဖြစ်တော့ သည်သာသနာ တရားသိသူဟာ ‘ဝိဇ္ဇာ’ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ဘုရား”

“ဒါသိတော့ တကာက ဘာပြောချင်လို့လဲ?”

“တပည့်တော် ပြောချင်တာက အဲသည်လောက် မနက်ပါဘူးဘုရား”

“ဘယ်လိုလဲ?”

“ဇော်ဂျီဆိုတာက ချောင်ကလောင်ထဲကုပ်ပြီး လုပ်နေရတာ၊ ‘ဝိဇ္ဇာ’ဆိုလျှင် မနေရဘူး ပြောမလို့ပါ”

“ပြောပါ တကာ”

“အရှင်ဘုရားသိမြင်တဲ့ တရားက ‘မဇ္ဈိမပဋိပဒါဝိဇ္ဇာတရား’ဆိုတော့ အဲသည်တရား ရအောင် ဇော်ဂျီလုပ်ပြီး ကျင့်ရမှာလား?”

“မဟုတ်ဘူး”

“သူ့ဖာသာသူ ဝိဇ္ဇာဖြစ်မှာလား”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ဝိဇ္ဇာဖြစ်သူက ‘ဝိဇ္ဇာဓမ္မ’ကို ကြားသိပြီး၊ အဲသည်

ဝိဇ္ဇာဓမ္မမျိုးဖြစ်အောင် ကျင့်ရတာပဲ”

“ဝိဇ္ဇာဓမ္မ’မကြားသိရလျင် ဝိဇ္ဇာ မဖြစ်နိုင်ဘူးပေါ့ ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“သည်တော့ အရှင်ဘုရား..... ဝိဇ္ဇာလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့လိုတာပေါ့ ဘုရား?”

“ပြော- တကာရေ၊ ပြော”

တော်ကြဦးစို့

ဉာဏ်ထက်

ဘုရားသျှင်၏ဝိဇ္ဇာဉာဏ်

ဆရာဉာဏ်ထက်

တောကျောင်းအတွင်း၌ ဘုန်းတော်ကြီးအား
တကာတစ်ယောက် လာရောက်တွေ့ဆုံနေ
သည်။

“တကာက ဘယ်သူပါလိမ့်?”

“အရှင် ဘုရားရဲ့ ဥပသကာနှစ်ဦးတို့ရဲ့
သီတင်းသုံးဖော်သီတင်းသုံးဖက် မိတ်ဆွေဖြစ်ပါ
တယ်-လို့ မှတ်ယူပေးပါဘုရား”

“ဪ- ကောင်းပါပြီတကာ”

“သီတင်းသုံးလို့ မျှတပါရဲ့လား ဘုရား?”

“မျှတပါတယ် တကာ”

“အရှင်ဘုရားဆီကို သူတို့နဲ့အတူလာဖို့ ဖြစ်ပေမယ့်သူတို့က
မအားလပ်နေကြလို့ လမ်း
ညွှန်တောင်းပြီး၊ တပည့်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲ လာခဲ့ရတယ်
ဘုရား”

“တကာလည်း မြို့ပေါ်မှာပဲ နေတယ်နော်?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“သည်လာလို့ က်ရတာ အတွက်ကတော့ နည်းနည်း
ပန်းသွားမယ်နော်?”

“ပန်းတော့ ပန်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မပန်းပါဘူးဘုရား”

“သည်လို သဘောထားနိုင်တာအတွက် ဝမ်းသာပါတယ် တကာ”။

“မတွေ့လျင်တော့ တကယ်ပန်းမှာပဲ ဘုရား၊ အခုလိုတွေ့ပြီး ကျောင်းအရိပ်ဆာယာလည်း ခံစားလိုက်တော့ ဘယ်လိုမှ မပန်းတော့ပါဘူး”

“အခုလို မရောက်ဘူးရကို တစ်ယောက်တည်း လာလိုက်ရတယ်ဆိုတော့ လာရင်းအကြောင်းရှိမှာပေါ့ တကာ?”

“ရှိပါတယ် ဘုရား”

“အဲဒါ နည်းနည်းပြောတကာ”

“အရှင်ဘုရားတကာတွေနဲ့ အရှင်ဘုရားမိန့်ကြားချက်တွေ၊ ဆွေးနွေးနာကြားရတယ် ဘုရား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“တပည့်တော်လည်း အရှင်ဘုရားမိန့်ကြားချက်တွေကို ကြည်ညိုနိုင်ပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်းလှပါတယ် တကာ”

“လာရင်းရဲ့ ပဌမ တစ်ချက်ကတော့ တပည့်တော်လည်း အရှင်ဘုရားချဉ်းကပ်သူအဖြစ် လျှောက်ထားဖို့ပါဘုရား”

“ကောင်းပါတယ် လျှောက်ထားနိုင်ပါတယ်”

“တပည့်တော်ကို အရှင်ဘုရားရဲ့ဥပါသကာအဖြစ် မှတ်ယူပေးပါဘုရား”

“ဟုတ်ပြီ။ တကာကို တတိယဥပါသကာ-လို့ မှတ်မယ်နော်?”

“မှတ်ပါဘုရား”

“အဲဒါ ပဌမတစ်ချက်ပဲနော်?”

“နောက်တစ်ချက် အဖြစ်ကတော့ အရှင်ဘုရား မိန့်ကြားချက်တွေကို ကိုယ်တိုင် ကြားရဖို့ပါ ဘုရား”

“အားနာပါတယ် တကာ”

“တကာ့ကို စဉ်တန်း ဟောပြောသွားတာမျိုး မလုပ်တတ်လို့ပဲ”

“အဲသည်လိုလည်း တပည့်တော်မတောင့်တပါဘူး ဘုရား”

“တော်သေးတာပေါ့ တကာ”

“တပည့်တော် သိချင်တာပဲလျှောက်ထားပါမယ်”

“ခေါင်းငြိမ့်နဲ့ ခေါင်းခါကျော်ကျော်လောက်ကလေးတော့ ဖြစ်ပါတယ်”

“အဲဒါပဲ တပည့်တော် မြော်လင့်ပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်းပြီ တကာ။ တကာသိချင်တာသာ မေးတော့”

“အားလုံးဖြေမှာလား ဘုရား?”

“ဒါပေါ့။ သိလျင် သိတယ်၊ မသိလျင် မသိဘူး’ ပြောတာ ဖြေတာပဲ။ အမေးကိုဖြေရ တာ မခက်ပါဘူး”

“အမေးခံရမှာ မကြောက်တာကိုက လေးစားစရာပါ ဘုရား”

“အဲဒါ ဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲတကာ?”

“မသိတာအမေးခံရလျင် မသိဘူး’ ဖြေရဖို့ ရှိတာပေါ့ ဘုရား”

“မသိဘူး’ ဖြေရတာ ကြောက်စရာလား တကာ?”

“ကြောက်ရပြီပေါ့ ဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ တကာ?”

“မသိတာ သူများသိသွားလို့ပေါ့ဘုရား”

“သူများသိသွားမှ၊ မသိတာက သူ့မှာဖြစ်လို့လား တကာ?”

“သည်လိုတော့ ဘယ်ဟုတ်ပါ့ မလဲပေါ့ ဘုရား?”

“သူများ သိမသွားခင်ကလည်း ကိုယ်က မသိနေတာပဲ။
ဘာထူးလို့လဲတကာ?”

“ထူးတော့ထူးတယ် ဘုရား”

“ဘယ်လိုထူးတာလဲ တကာ?”

“သူများမသိခင်က ကိုယ်မသိတာကို သိတယ်-လို့ ကိုယ့်ကို
သူများက သိထင်နေကြ
တာ”

“ဪ... သည်လိုလား!”

“သူများကသိတော့ သည် အထင် အလျော့ခံရမှာ
မဟုတ်ဘူးလားဘုရား”

“ဒါတော့ ခံရမှာပေါ့ တကာ”

“အဲသည်ခံရတာ ကြောက်တာပဲ”

“ဒါကြောက်တာက မဟုတ်ဘဲ - သိတယ် - လို့ထင်တာ
ခံချင်လို့ပေါ့?”

“ဒါပေါ့ ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျှင် ကြောက်တတ်သူဟာ လူကြွားပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“အမေးမကြောက်သူက လူရိုးရိုးပဲ ဖြစ်ပြီး၊
လူကြွားမဟုတ်တာမျှပဲ”

“မှန်ပါတယ်ဘုရား”

“သည်လိုသူကို ဘာအထူးလေးစားနေတာလဲ?”

“အဲသည်သူက ရှားပါးပြီး၊ လူကြွားက များနေလို့ပါ ဘုရား”

“ဟေ!- သည်လိုတော့လည်း ပြောစရာပါလား”

“ဒါကြောင့်- မေးချင်တာ မေးပါ’-လို့ ခွင့်ပြုတာကို လေးစားမဆုံး ဖြစ်ရတာပါဘုရား”

“အားလုံးကိုသိနေလို့ မေးချင်တာမေးပြောတာ မဟုတ်ဘူး-နော်”

“သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား၊ အားလုံးကို ဘယ်သူ့သိမှာလို့လဲ”

“သည်လိုကြီး မပြောနဲ့ တကား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

ဘုရားသျှင်ဟာ အားလုံးသိသူ မဟုတ်ဘူးလား?

“တကားတို့ဆရာရဲ့ ဆရာရှင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားသျှင်ကို လူအများက ‘အားလုံးသိသူ’ ခံယူ

ထားတာ ထိခိုက်ကုန်လိမ့်မယ်။

“ဒါတော့ ဘုရား

“ဒါတော့-မလုပ်နဲ့ တကား”

“အရှင်ဘုရားက ဒါကို ဘယ်လိုခံယူလို့လဲ?”

“သည်အကြောင်းပြောဖို့ စိတ်မဝင်စားပါဘူး”

“မဝင်စားလို့လည်း ဖြစ်တာမှတ်လို့ ဘုရား”

“တကားစကားက သည်ပတ်လာပြီလား?”

“မဟုတ်ရပါဘူး ဘုရား”

“တကားပဲ သည်စကား စပြောတာ”

“မပြောခင်ကတည်းက ဒါက ရှိပြီးသား မဟုတ်လား ဘုရား”

“ရှိပေမယ့်၊ မပြောလျင် ဘယ်ပေါ်မလဲ တကား”

“မပေါ်တာနဲ့၊ မရှိတော့ဘူးလားဘုရား?”

“သည်လိုတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

ငယ်နှောင်းမြင်တာဟာ မသင့်မြတ်သလို၊ အရှိထက် ပိုဆောင်းမြင်တာလည်း ဓမ္မပမာဏအမြင်က သွေဖည်မှားပဲ မဟုတ်လားဘုရား?”

“ဟုတ်တာပဲ တကာ၊ ဒါပေမယ့်”

“အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား”

“ကြည်ညိုတဲ့စိတ်တွေ သိပ်များလွန်းတော့လည်း နှုတ်နဲ့ ချီးမြှောက်နိုင်သလောက် ချီးမြှောက် နိုင်ကြတာပဲ”

“အဲဒါ ဘယ်တော်ပါ့မလဲဘုရား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ တကာ?”

“ဣန္ဒြေငါးပါးထဲမှာ ကြည်ညိုမှုဟာလည်း ဣန္ဒြေတစ်ပါးပဲ ဘုရား။ အဲသည်ဣန္ဒြေကို ‘အသိဣန္ဒြေ’နဲ့ ထိန်းရမယ်။ မထိန်းလျင် လွန်မယ်-ဆိုတာ အထင်အရှား သိနေကြတာပဲ ဘုရား”

“ဟုတ်တယ်တကာ။ ‘သတိဣန္ဒြေ’တစ်ခုပဲ အလွန်မရှိတဲ့ဣန္ဒြေ- ဆိုတာ သိနေကြတာပဲ”

“ ကြည်ညိုတဲ့ဣန္ဒြေဟာ အသိဣန္ဒြေရဲ့ အထိန်းမရလျင် လွန်မှာဘုရား-နော်?”

“လွန်မယ်ဆိုတာ လူတိုင်း ပြောနေကြတာပဲ တကာ”

“အဲသည်ဣန္ဒြေလွန်လျင် တဏှာထဲ ကျွဲမယ်-ပဲ မဟုတ်လား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ် တကာ”

“အဲဒါ ဘယ်လို တဏှာထဲ ကျွဲမယ်-ဆိုတာ အရှင်ဘုရား ဝိဘဇ္ဇ လုပ်ပြနိုင်လောက်ပါ တယ်။ အဲဒါ နည်းနည်းလုပ်ပြပေးပါ ဘုရား”

“တကယဟာက ‘စကားနောက်တရားပါ’- ဖြစ်လာနေပြီ”

“သည်လိုပဲဖြစ်ရမှာ မဟုတ်လားဘုရား?”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒါဆိုလျင် မငြင်းပါနဲ့ ဘုရား”

“ပြောမယ် ဆိုလျင် ဘုရားရဲ့

ရူပါသဒ္ဓါ၊ဂန္ဓါရသ၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗပမာဏတွေဟာလည်း‘ပိယ၊ သာတ’တွေ
ဖြစ်မယ်ဆိုလျင် ‘ကာမဝတ္ထု’တွေ-လို့ ပြောရမှာပဲ”

“အဲဒါ သိပ်နားမလည်ဘူးဘုရား”

“ဘုရားရဲ့ ရုပ်တုဖြစ်ဖြစ်၊

ရုပ်ပုံဖြစ်ဖြစ်၊စေတီပုံဖြစ်ဖြစ်၊စိတ်ကူးပုံဖြစ်ဖြစ်၊ပေါ့။ အဲဒါတွေက
‘ချစ် ကြာ ည် သ ဘ ယ ဘ စ ရ ဘ တွေ’ - ဖြစ် လျင်
အဲသည်အာရုံဟာ‘ဝတ္ထုကာမအာရုံ’တွေပဲ-လို့ ပြောတာ
ပါ’

“အဲသည်ပုံတွေဟာ ကာမကလွန်ပြီးတဲ့ ဘုရားသျှင်ပုံ
မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ် တကယ်”

“ကာမကလွန်ပြီးသူပုံရဲ့ အဆင်း၊အသံစတဲ့ အာရုံတွေဟာ
‘ဝတ္ထုကာမအာရုံ’တွေ ဖြစ်
သလား ဘုရား?”

“ဖြစ်တယ်”

“အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ကာမက လွန်တယ်’-ဆိုတာ လွန်သူ့ဆီမှာ ‘ကိလေသာကာမ’-
လို့ ဆိုရတဲ့ ကာမ

အာရုံအပေါ်မှာ ဖြစ်တဲ့ ကိလေသာတွေ မရှိလို့၊ ကာမကိလေသာနဲ့ ဝတ္ထုကာမအာရုံတွေအပေါ်မှာ အာရုံမပြုတော့တာကို ပြောတာပဲ”

“သိပ်မရှင်းဘူး ဘုရား”

“ကာမကိလေသာ မရှိလို့၊ ကာမအာရုံတွေကို အာရုံမပြုတော့တာကို ‘ကာမကလွန်တယ်’ - ဆိုလိုတာပဲ”

“ပေါ်လွင်လာပါပြီ ဘုရား”

“ကာမလွန် သူ့ဆီက အဆင်းစတဲ့ အာရုံတွေကို ကိလေသာရှိသူက ကာမကိလေသာနဲ့ အာရုံပြုမယ်ဆိုလျင် အဲသည်အဆင်းစတဲ့ အာရုံတွေဟာ ကာမအာရုံတွေပဲဖြစ်တယ် တကာ”

“နားလည်သလို ဖြစ်ပါပြီဘုရား”

“ရှေးက ပုံတစ်ခု ကြည့်ရမယ်”

“ဘယ် ပုံလည်း ဘုရား?”

“မောင်မစ္စက-ပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ ဘုရား”

“သူက အရဟန္တကစ္စာနကို ချစ်ချင်စိတ် ပွားမိ-ဆို မဟုတ်လား?”

“ကြားဖူးတယ် ဘုရား”

“ကြားဖူးတာထဲက မှားတာလည်း ရှိသေးတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“မိန်းမအရာထားပြီး ချစ်စိတ်ပွားတယ်- ဆိုတာပေါ့”

“အဲဒါက ဘယ်လို မှားတာလဲဘုရား?”

“မိန်းမ-လို ချစ်လျင်၊ သူက မိန်းမဖြစ်လို့ ရပါ့မလား?”

“မသိဘူး ဘုရား”

“အဲသည်မသိတာ ဖယ်ရမှာပဲ”

“မသိမှန်းတောင် မသိတော့ဘယ်လို ဖယ်တတ်မှာလဲ ဘုရား?”

“ယောက်ျားဆိုတာ မိန်းမတွေကိုစိတ်ဝင်စားရတာပဲ”

“ဟုတ်ပါ ဘုရား”

“ယောက်ျားဖြစ်လျက်နဲ့ ယောက်ျားစိတ်ဝင်စားသူဟာ လိင်ဖောက်ပြန်မလို့-လို့ ပြောရမယ်။မိန်းမလည်း သည်လိုပဲ။ မိန်းမကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့ မိန်းမဟာလိင်ဖောက်ပြန်မလို့ပဲ”

“သူတို့ သည်လိုဖြစ်တာနဲ့ တကယ် လိင်ပြောင်းမလား ဘုရား?”

“အဲဒါက နှစ်မျိုးရှိနိုင်တယ်”

“အဲဒါ အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား”

“ယောက်ျားဖြစ်လျက် မိန်းမအရာထားပြီး၊ ယောက်ျားရဲ့ မှားယွင်းဖောက်ပြန်အကျင့်ခံရလို့ ယောက်ျားအာရုံအတွေ့ကို စိတ်ဝင်စားသူကတော့ လိင်မပြောင်းဘူး။ လိင်မပြောင်းပေမယ့် သူဟာ ယောက်ျားလို မခံစားချင်တော့ဘူး။ မိန်းမလိုပဲ ခံစားချင်တော့တယ်။ အဲဒါ တစ်မျိုးပေါ့”

“နောက်တစ်မျိုး လုပ်ပါဦးဘုရား”

“ယောက်ျားဖြစ်လျက် ဘယ်ယောက်ျားကမှ သူ့ကို မိန်းမအရာထားပြီး ဆက်ဆံတာ လည်း မခံရဘဲ သူ့ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ယောက်ျားကို မြင်ပြီး၊ မိန်းမက အဲသည်ယောက်ျားကို ကြိုက်သလို အလိုလို ကြိုက်သွားတာမျိုးပဲ။ အဲသည်သူဟာ လိင်ပြောင်းလိမ့်မယ်။ မိန်းမလည်း သည်လိုပဲ။ ဒါက လိင်ပြောင်းတဲ့အမျိုးပေါ့”

“အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား။ ကြိုက်လို့

လိင်ပြောင်းတာလား? လိင်ပြောင်းလို့ ကြိုက်တာဖြစ်တာလားဘုရား?”

“လိင်ပြောင်းလို့ ဖြစ်တာပဲ”

“လိင်က ဘာကြောင့် ပြောင်းတာလဲ ဘုရား?”

“အဲဒါ သိပ္ပံကမ္ဘာမှ ရှင်းတာ”

“ဘာသာရေးနယ်ထဲက မဟုတ်တော့ဘူးလား ဘုရား?”

“သူ ဘာကျူးလွန်ချက်မှ မရှိဘဲဖြစ်တာပဲ”

“သူကြိုက်တာကများ မနောက်ကျူးလွန်တာလား ဘုရား?”

‘စိတ်ဆိုတာကတော့ တွေ့ရတဲ့အာရုံကို သည်လိုထားကြည့်ပြီး

ကူးလိုက်၊ ဟိုလိုထား

ကြည့်ပြီး ကူးလိုက်၊ လုပ်ရမှာပဲ။ လျှောက်လျာကြည့်တာ

လုပ်တာဟာလွန်ကျူးတာ မဟုတ်ပါ

ဘူး”

“အဲဒါများ လွန်ကျူးတာဖြစ်ရောလား ဘုရား?”

“ဒါ လွန်ကျူးတာဖြစ်လျင် စိတ်ဟာ ဘာမှမကူးမှဘဲ ဖြစ်မယ်။

ကူးတယ်- ဆိုလျင်တော့ သည်လိုတွေ လုပ်ကြည့်ရမှာပဲ”

“လုပ်မကြည့်လျင် ဘာဖြစ်မလဲဘုရား?”

“လျာမကြည့်လျင် တော်၊မတော်မသိတာပေါ့”

“မသိတော့ကော ဘုရား?”

“မသိလျင် ‘အ’-တာပဲ”

“အ’-လျင် ဘာဖြစ်လဲ ဘုရား?”

“အ’-လျင် မိုက်တယ်”

“မိုက်’တော့ ‘မှား’ပြီး၊ ဒုက္ခများမှာပေါ့ ဘုရား?”

“အေးပေါ့။ စိတ်မကူးဘဲ နေလို့တော့ မကောင်းဘူး”

“စိတ်ကို ဆုံးမတာဟာ ကောင်းတယ်။ ‘စိတ္တဿ ဒမ္မထော

သာဓု'-ဆိုလား ဘုရား?"

“ဟုတ်တယ်”

“အဲဒါက ဘယ်လိုလဲဘုရား?”

“စိတ်ဆုံးမရမယ်’- ဆိုတာဟာစိတ်မကူးဘဲ
အနေခိုင်းတာရဲ့အမည် မဟုတ်ဘူး”

“ဘယ်လို အလုပ်ခိုင်းတာလဲ ဘုရား?”

“ဖြစ်ပြီးတဲ့ မကောင်းတာ ဖျောက်ချင်စိတ်။ မဖြစ်သေးတဲ့
မကောင်းတာ၊ မဖြစ်ချင်စိတ်။ မဖြစ်သေးတဲ့ ကောင်းတာကို
ဖြစ်စေချင်တဲ့စိတ်။ ဖြစ်ပြီးတဲ့ ကောင်းတာ တိုးတက်ဖြစ်စေချင်တဲ့
စိတ်ဖြစ်ပွားဖို့ အစစစိတ်တွေ ဖြစ်အောင် ဆုံးမတာမျိုး
အလုပ်ခိုင်းတာပဲ”

“မောင်မစ္စကရဲ့ စိတ်ကူးက မကောင်းတာ မဖြစ်ဘူးလား
ဘုရား?”

“မဖြစ်ပါဘူး”

“ရဟန္တာကို ကာမခံစားရာထားပြီး စိတ်ကူးတာပဲ ဘုရား?”

“ရပါတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ဘုန်းကြီးသိက္ခာမှာ ရဟန်းတွေကို မိန်းမနဲ့
တစ်မိုးတစ်ယံတည်းမှာ မအိပ်ရဘူး- ပညတ်
တာ ကြားဖူးမှာပါ”

“ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား”

“အဲဒါ ခရီးသွားရဟန္တာက ဧည့်စရပ်မှာ နေရာကျပ်နေတာနဲ့
တကာမက သူ့အိမ်လိုက်
တည်းဖို့ ခေါ်ခံရပြီး၊ ညမှာအဲသည်ရဟန်းဟာ ဖျားယောင်းခံရပေမယ့်

မမှားတာ၊ ဘုရားကြားပြီး ပညတ်တာပဲ”

“သည်အထိတော့ မကြားဖူးဘူးဘုရား”

“အဲဒါ ပညတ်ကြောင်းဝတ္ထုမှာလာတယ်”

“ဒါ- ဘာပြောချင်တာပါလဲဘုရား?”

“အဲသည်တကာမ ရဟန္တာ ပြစ်မှားလို့ ဘာမှဖြစ်တယ်-
မကြားရဘူး’- လို့ပြောချင်တာပါ”

“သူကမိန်းမဖြစ်တော့ သည့် ထက်ညံ့တဲ့ ပြောင်းစရာ
မရှိလို့များလားဘုရား?”

“သည်လိုတော့ မဖြစ်ဘူးတကာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“ဥဘတောဗျည်း’-ဆိုတာတွေလဲရှိသေးတာပဲ”

“မောင်မစ္စက’-က ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းတယ်-လို့ အရှင်ဘုရား
မြင်မလဲဘုရား?”

“လူတိုင်းပဲ၊ အစတုန်းက လိင်နှစ်ခုပါတယ် ကြားဖူးတယ်။
နောက်မှ လိင်တစ်ခုက ငုပ်
ပျောက်သွားတယ် -ဆိုတာရောပဲ။ အဲသည်ငုပ်တဲ့လိင်က
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပြန်ပေါ်
လာတာ-လို့ပဲ မြင်ချင်တယ် တကာ”

“မောင်မစ္စကရဲ့ ကံမှားကြောင့်လို့တော့ မမြင်ဘူးလား ဘုရား?”

“သူ ဘာကံမှ မမှားတာပဲ”

“ရဟန္တာကို ကာမခံစားစရာ ထားတာတွေဟာ
ကံမမြောက်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဘာကံဖြစ်မယ်ထင်လဲ တကာ”

‘အဘိဇ္ဈာ-ပဲ ပြောရမှာပဲ ဘုရား”

“အဲဒါဖြစ်တယ်ပဲ ထားလိုက်ပါဦး၊ အကျိုးပေးတာက ချက်ချင်းကြီး ဖြစ်နေတယ်”

“သည်လို မပေးရဘူးလားဘုရား”

“အနန္တရိယကံမှ မဟုတ်တာပဲ”

“မိဘတို့၊ ရဟန္တာတို့သတ်တဲ့ ကံ’တို့ထဲ မပါဘူး ဆိုလိုတာလာ ဘုရား?”

“အဲဒါတွေပဲ ပဉ္စာနန္တရိယကံ-ဆိုတာပဲ”

“တွေ့ကြည့်မိတာပါ ဘုရား”

“အဘိဇ္ဈာလည်း မဖြစ်ပါဘူး”

“ဘာ့ကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“အဘိဇ္ဈာ-ဆိုတာ လောဘရဲ့နာမည်ပဲ”

“ကြားဖူးပါတယ် ဘုရား”

“လောဘ-ဆိုတာ လိုချင်တာတိုင်းရဲ့နာမည် မဟုတ်ဘူး”

“တပည့်တော်တို့ အရပ်ထဲမှာဖြင့် နိဗ္ဗာန်လိုချင်တာတောင် ‘လောဘ’လို့မှတ်ယူနေကြတာ ဘုရား”

“လွန်တာပေါ့ တကာ”

“လိုချင်တာ-လောဘ’မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“အဲသည်လိုဆိုလျှင် ‘ဆန္ဒ’အရကို ဘာကိုယူရတော့မလဲ?”

“နည်းနည်းလိုချင်တာ ဆန္ဒ-ဖြစ်မလား ဘုရား?”

“ဘုရားဟာ ဘုရားမဖြစ်မီ၊ ဘုရားဖြစ်ချင်တာကတော့ ကြီးတယ်နော်?”

“ကြီးပါ့ဘုရား”

“အဲဒါ ‘ဆန္ဒ’မဖြစ်ဘဲများ နေမလား?”

“အဲဒါတောင် လောဘ-ပြောသူတွေက ပြောနေတာ ဘုရား”

“အဲဒါ ‘လောဘ’-ဖြစ်လျင်တော့ ဘယ်လောက်ကျင့်ကျင့် ဘုရားလည်းဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကျင့်လျင်တော့ ဖြစ်မှာပဲ မဟုတ်လား ဘုရား?”

“လောဘ-ကို သရုပ်ဖော်ဖို့ ကျင့်တာဟာ ‘လောဘကုန်ရာ’-ဘယ်လိုပေါ်ပါ့မလဲ တကား?”

“ဟုတ်ပါ့ ဘုရား”

“နည်းနည်း၊ များများ ဒါ -သည်လိုဖြစ်လျင်ကောင်းမှာ’-လို့ ဆန္ဒပြုတာတွေဟာ ‘ဆန္ဒ’ တွေပါ”

“အဘိဇ္ဈာ-ကတော့ကော ဘုရား?”

“အလျင်က ခံစားရအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကံရဲ့အကျိုးကြောင့် ခံစားရတာမျိုး ပြန်လိုချင်တာ ပဲ”

“အဘိဇ္ဈာ အရက မြုပ်တာပဲဘုရား”

“သိစ-မရှိလို့ မြုပ်ရာရောက်ရတာပါ”

“မောင်မစ္စက-က ယောက်ျားပဲ။ ယောက်ျားကြိုက်တာတော့ အလျင်ကဖြစ်ဖူးမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား?”

“ဒါ ထင်ရှားပါတယ်”

“မောင်မစ္စကဟာလည်း ရဟန္တာမှ ကြိုက်ရသတဲ့လား ဘုရား?”

“ရဟန္တာလည်း ယောက်ျား ခြေလက်၊မျက်နှာ အင်္ဂါ အစစ အစုံရှိတာပဲ။ သူ့ ကြိုက်လောက်တဲ့ အချိုးဟန်ပန်ရှိတယ်ထင်လျင် ကြိုက်မှာပဲ တကား”

“သူ့ကြိုက်သူက ရဟန္တာပဲဘုရား”

“ရဟန္တာက မျက်စေ့တို့၊ နားတို့နဲ့သိနိုင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ တကား”

“မြင်ရ၊ ကြားရလို့ မသိနိုင်ဘူးလား ဘုရား?”

“ဘုရားလက်ထက်က ဘဒ္ဒိယ-ဆိုတဲ့ ပုပုသေးသေး ရဟန္တာလေးတစ်ပါး ရှိတယ်”

“ဧတဒဂ်ရ ရဟန်းပါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲဘုရား”

“ဘုရားဖူးလာကြတဲ့ နယ်ကဘုန်းကြီးတွေက ကိုရင်ကလေးထင်ပြီး ခေါင်းပုတ်ကိုင်၊ ကျောပုတ်ကိုင် ဆက်ဆံကြလို့ ဘုရားက ပြောယူရတယ် ဆိုပဲ”

“ရဟန္တာရဲ့ကုန်ဆုံးဆိုတာ ဘယ်သွားထားမလဲ ဘုရား?”

“ရဟန္တာ-မဖြစ်သူက အဲသည်ကုန်ဆုံးမျိုး လုပ်လို့မရလို့လား?”

“ဟုတ်တယ်ဘုရား။ မျက်စေ့နဲ့တော့ ခွဲမရတာပဲ”

“မောင်မစွကလည်း ရင်ကျက်တဲ့ကုန်ဆုံးရဲ့သူ ယောက်ျားအဖြစ်မြင်တော့ သူကလည်း မိန်းမအဖြစ်ဖက် လဲကျနေတော့ ကြေတော့တာပေါ့”

“ပေါ်လွင်လိုက်တာ ဘုရား”

“သည့်ထက် ပေါ်လွင်အောင်တောင် ပြောစရာရှိသေးတယ်”

“လုပ်ပါဦး ဘုရား”

“ဥပ္ပလဝဏ္ဏ’-ပဲ”

“ကြားဖူးတယ် ဘုရား”

“သူဟာ ရဟန္တာမ-ပဲ”

“သူလည်း ဧတဒဂ်ရပဲ-လို့ သိရတယ်”

“သူ့မှာ ကုန်ဆုံးမှ ကြီးကြီးကို ရှိမယ်နော်?”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဘုရား”

“သူ မုဒိန်းကျင့်တာ ခံရရှာတယ်”

“ဟုတ်ပါ ဘုရား”

“ရဟန္တာမိန်းမမှာလည်း မိန်းမခြေလက်၊မျက်နှာ၊အင်္ဂါ အစစတွေ အစုံရှိတာပဲ။ သည်

တော့လည်း သူ့ကြိုက်သူက မုဒိန်းကျင့်တာပေါ့”

“အဲသည်သူတော့ မြေမျိုသွားတယ် ပြောကြတယ် နော်- ဘုရား?”

“မိန်းမဖြစ်သွားတယ်-လို့တော့မပါဘူး”

“မြေမျိုတာက ပိုဆိုးလို့နေမှာပါဘုရား”

“မြေမမျိုခင် မိန်းမတော့ ဖြစ်ဖို့ကောင်းတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါ့ ဘုရား”

“အစကပြောခဲ့တဲ့စကားဆီ ပြန်သွားရအောင်”

“သွားပါ ဘုရား”

“ကိလေသာတွေ အန်ပြီးသူရဲ့အဆင်း၊ အသံ၊ အစစတွေကို ကိလေသာရှိသူတွေက ကိလေသာ ဖြစ်နိုင်တယ်’-ဆိုတာပဲ”

“ဘုရားရဲ့ ရူပပမာဏ၊ သဒ္ဓပမာဏကို ကြည်ညိုသူတွေဟာ ကိလေသာ ပွားနိုင်ကြောင်း အရှင်ဘုရားမိန့်ခဲ့တာပဲ ဘုရား”

“တကယ်လို့ ကာမမဟုတ်လို့ ရူပါ ရူပဖြစ်နေတဲ့ ဘုရားရဲ့အာရုံတွေ ကြည်ညိုလျင်လည်း တဏှာကိလေသာကလွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘုရားဆီက အာရုံတွေပဲဘုရား”

“ဘယ်သူ့ဆီက ဖြစ်ဖြစ်၊ ကာမအာရုံပြုပြီး ငြိကပ်လျင် ဘဝ၊ ဝိဘဝတဏှာတွေ ဖြစ်မှာပဲ”

“ငြိကပ်’-ဆိုတာက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား?”

“အဲသည်အာရုံဟာ သူ့စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးချမ်းမြေ့စေတဲ့အရာ ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး မပြတ်ကို အာရုံပြုနေတာမျိုးပေါ့”

“စိတ္တဇဖြစ်တာလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘုရားကိုလည်း သည်လိုစိတ္တဇမျိုး ဖြစ်မှာပဲလား ဘုရား?”

“စိတ္တဇဆိုတာလည်း အကုသိုလ်ကိလေသာစိတ္တဇ ရှိသလို၊

ကုသိုလ်ကိလေသာစိတ္တဇ

လည်း ရှိတာပဲ။ သည်မှာတော့ ‘ကုသိုလ်စိတ္တဇ’-ပေါ့”

“ကုသိုလ်’ဆိုတော့ တော်သေးတာပေါ့ ဘုရား”

“မတော်ဘူး တကာ”

“ဘာ့ကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“တဏှာအရင်းခံတဲ့ ကုသိုလ်လည်း ‘ဒုက္ခ’-ပဲဖြစ်တယ် တကာ”

“သည်လိုဆိုတော့ ဘုရားက ဒုက္ခပေးတယ်- ပြောရမလို ဖြစ်ပြီလားဘုရား?”

“သည်လိုတော့ ပြောလို့မရဘူး တကာ”

“ဘယ်လိုပြောမလဲ ဘုရား?”

“ဘုရားဆီက ဒုက္ခယူတယ်-လို့ပဲပြောပေါ့”

“ဘာထူးလို့လဲ ဘုရား?”

“ထူးပါတယ်”

“ဘယ်လိုထူးလို့လဲ ဘုရား?”

“မပေးဘဲ ယူလို့ရတာတွေ အများကြီး ရှိတာပဲ၊ အဲဒါတွေ မြင်အောင်ကြည့်ပေါ့”

“သည်လိုတော့ ဟုတ်တယ်ဘုရား”

ဒုက္ခငြိမ်းရာ(နိဗ္ဗာန်)ဆိုတာ ခံစားမှုက လွန်မြောက်ရာ

“ဘုရားကတော့ ဒုက္ခငြိမ်းရာ(နိဗ္ဗာန်)ကိုပဲ ညွှန်ပြပေးဝေတာပါ။

ဒါပေမယ့် မယူချင်တဲ့
လူက မယူဘဲ၊ ဒုက္ခဖြစ်ရာပဲ ယူတာ။ ဘုရားနဲ့ မဆိုင်ဘူး မဟုတ်လား?”
“မယူချင်တဲ့လူတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ မယူတတ်တဲ့လူ-
လို့ပြောတာ ကောင်းမယ်
ထင်ပါတယ်”

“အေးပေါ့။ မယူတတ်တဲ့လူ-ဆိုတာက ပိုမှန်မှာပါ”

‘ဒေဝဒတ်တို့၊ မာဂဏ္ဍိတို့ကို ဘုရားက ဒုက္ခမပေးဘူးပေါ့ ဘုရား။
ဒါပေမယ့် သူတို့က ဘုရားဆီက ဒုက္ခကို ယူကြတာပဲ”

“အဲဒါက ခံစားမှုဆိုးဆိုးဝါးဝါးကို ယူသူတွေပဲ ဖြစ်သေးတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ဘုရားဆီက ခံစားချက်ကောင်းကောင်းတွေ ယူသူကတော့
အများအပြားရှိတယ်-လို့ ပြောရမယ်”

“ဒုက္ခငြိမ်းရာ ယူတာ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား?”

“မဟုတ်ဘူး”

“တပည့်တော်တို့ အဲသည်လိုပဲ မှတ်နေကြတာ”

“မှားတာပေါ့”

“ဒုက္ခငြိမ်းရာကို ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲ ဘုရား?”

“ခံစားမှုလွန်မြောက်ရာ-လို့ မှတ်ပေါ့”

“အဲဒါ နားမလည်တတ်အောင်ပဲ ဘုရား?”

“နားမလည် ချင်စရာတော့ ဟုတ်တယ်။

နားမလည်နိုင်စရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“အဲဒါ တပည့်တော် နားလည်ချင်ပါတယ်”

“ဒါဆိုလျှင် ပုံကလေးတစ်ခု ဆောင်ပြီး မေးမယ်”

“မေးပါ ဘုရား”

“အားအင်ချို့တဲ့သူဟာ သကြားအုပ်ထားတဲ့ အားဆေးသောက်လျင် အရသာခံစားဖို့ သောက်တာလား?”

“မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား”

“သည်လိုသောက်တဲ့အခါ ချို့တဲ့ခံစားချက် မရဘူးလား?”

“ရတာပေါ့ ဘုရား”

“ခံစားချက်တော့ရပြီး၊ ခံစားဖို့သောက်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲ တကား?”

“အားအင်ပြည့်ဖို့ဖို့ သောက်တာ-လို့ နားလည်ရမှာပါ ဘုရား”

“သည်လိုဆိုလျင် အားဆေးသောက်သူ ခံစားချက်လွန်တာ သိပြီလား?”

“ခံစားရပေမယ့် ခံစားဖို့သောက်တာ မဟုတ်ဘဲ၊ အားရှိဖို့ သောက်တာဖြစ်လို့ ခံစားချက် လွန်တာ’ ထင်ရှားပါပြီဘုရား”

“ဒုက္ခငြိမ်းရာရဲ့ ခံစားချက်လွန်တာလည်း နားလည်တော့ပေါ့”

“နားလည်ပါပြီ ဘုရား”

“ဒုက္ခက ငြိမ်းချမ်းလွတ်မြောက် ရာကို သိလျင် သည်လွတ်မြောက်မှုပေးသူရဲ့ အသိဉာဏ် ကိုလည်း သိရမှာပေါ့”

“သည်အသိဉာဏ်ရှင်ဟာ လွတ်မြောက်ပြီးသူအတွက် အတိုင်းမသိ ကျေးဇူးကြီးသူ ဖြစ် တော့တာပေါ့ဘုရား’

“ဒါကြောင့် ဘုရားသိသူဟာ လွတ်မြောက်မှုလမ်းစ ရသူနဲ့ လွတ်မြောက်ပြီးသူ၊ သည်သူ တွေလောက်ပဲ ရှိကြတာ”

“အဲသည်သူတွေက မရှိသလောက်နည်းမယ်ထင်ပါတယ်

ဘုရား”

“ဒါကတော့ သည်အတိုင်းပဲ”

“သည်တော့လည်း ဘုရားရဲ့အသိဉာဏ်ဟာ အားလုံးသိတာ ဖြစ်တော့တာပေါ့ ဘုရား”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်သိတာတော့ ဖြစ်ဖို့ကောင်းပါ့မလား တကား?”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား?”

“အခုခေတ်မှာ အသိဉာဏ်ဆိုတာ ဘာမှမသိရတဲ့အရာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“အဲဒါ ဆက်အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား”

“အသိတရားဆိုတာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်ဆိုတဲ့ အာရုံခံအင်္ဂါတွေနဲ့ လက်ခံလို့ရတဲ့ အာရုံတွေကို ဦးနှောက်ထဲမှာ ထည့်ထားပြီး၊ အာရုံတစ်ခုနဲ့တစ်ခု၊ ဒါမှမဟုတ် အလျင်ကအာရုံနဲ့ အခုအာရုံ အစစတွေ တူညီမှု၊ ကွဲပြား မှု။ ဒါတွေကို ဦးနှောက်က တွက်ချက်လို့ရတာတွေရဲ့ နာမည်ပဲ”

“သည်လောက်တိုတိုနဲ့တော့ နားမလည်ဘူး ဘုရား”

“နားမလည်လည်း နားလည်သလောက်ပဲ နားထောင်ထားပါတော့”

“သည်လိုဆိုလျင် အမှန်သိတာနဲ့အမှားသိတာတွေက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား?”

“အာရုံခံယူမှုမှာရော၊ ခံယူထားတဲ့အာရုံတွေကို တွက်ချက်မှုမှာရော တိကျမှု၊ မတိကျမှုမှာပဲ တည်ပါတယ်”

“အာရုံခံယူမှုမှာ ဘယ်လို မတိကျတာလဲ ဘုရား?”

“အာရုံရဲ့ အတိုင်းအရှည်အမှန်အတိုင်း မခံယူတာ မတိကျတာပဲ”

“အာရုံကို ပမာဏအမှန်အတိုင်းဘယ်လို မခံယူတာလဲ ဘုရား?”

“အဲဒါ နည်းနည်း နက်သွားပြီ”

“ပြောတော့ ပြောဦးမှပဲ ဘုရား”

“လူနှစ်ယောက် ဆက်ဆံတဲ့အခါ ဆက်ဆံတဲ့ပန်းတိုင်အထိ
မမြင်ဘဲ။ ဆက်ဆံတဲ့အထဲ
က အချက်အလက်တချို့ပဲမြင်ပြီး ဆက်ဆံတုန့်ပြန်တာမျိုးဆိုလျင်
နားလည်မလားပဲ”

“အဲဒါ နားလည်ပါတယ် ဘုရား”

“သည်သူဟာ ဆက်ဆံတဲ့ ပမာဏ အမှန်ဖြစ်ပါ့မလား?”

“မဖြစ်ပါဘူး ဘုရား”

“မြင်စရာ၊ ကြားစရာ အာရုံတွေမှာလည်း သည်လိုပဲပေါ့”

“နည်းနည်းတော့ ရှင်းပြပါဦးဘုရား”

“မြင်ရ၊ ကြားရတဲ့ အာရုံတွေမှာ မြင်ဖို့၊ ကြားဖို့ပြတာဆီ
မရောက်ဘဲပြတာရဲ့ အချက်
အလက်ထဲက မြင်စရာ၊ ကြားစရာတွေကို မြင်တယ်၊ ကြားတယ်ဆိုတာ
မရှိဘူးလား?”

“ရှိတာပေါ့ ဘုရား”

“အဲဒါ သူငယ်တွေမှာ ပိုဖြစ်တယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

‘မုန့်တီစားမယ်’-လူကြီးပြောလိုက်လျင် တီကောင်တွေကို
သွားမြင်တာမျိုးလိုတွေပေါ့”

“လူကြီးရဲ့ ပမာဏ အမှန်အတိုင်း မမြီငပုံလည်း
နည်းနည်းပြောပေးပါဦး ဘုရား”

“တစုံတရာ ပြုမူပြောဆို မျက်နှာထားရှိသူကို အဲသည် အပြုအမူ၊
အပြောအဆို၊ မျက်နှာ

နေ၊ မျက်နှာထားထဲက ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ အချက်အလက်တစ်ခုခု ဖြစ်ဖြစ်၊
မကြိုက်တဲ့ အချက်

အလက်တစ်ခုခု ဖြစ်ဖြစ်။ အဲဒါမှာပဲ မြင်ကြားစတာတွေ ဖြစ်တာပဲပေါ့”

“မြင်ရ၊ကြားရ အစစတွေအပေါ် လိုတစ်မျိုး၊ မလိုတစ်မျိုး
ဖြစ်တာမျိုး-လို့ ပြောရမလား ဘုရား?”

“ဟုတ်တယ်”

“သူမြင်ရ၊ကြားရ အစစတွေဟာ အရှိမဟုတ်ဘူး-လို့
မြင်လျင်ကော ဘုရား?”

“အဲသည်အတိုင်းပဲ”

“မြင်ရ၊ကြားရ အစစတွေဟာ ရုပ်တွေပဲ-လို့မြင်လျင်ကော
ဘုရား?”

“ဒါလည်း အဲသည်အတိုင်းပဲ”

“ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ မုန်းသူကို ချစ်သူနဲ့မုန်းသူအဖြစ် မြင်လျင်၊
ပမာဏအမှန်အတိုင်းမြင်တာ ဖြစ်ပြီလား ဘုရား?”

“မဖြစ်ဘူး တကာ”

“ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ဘုရား?”

“ကိုယ့်ချစ်သူဟာ ကိုယ့်အကျိုးလိုလားမှုနဲ့ သိရတယ်၊ မုန်းသူဟာ
ကိုယ့်အကျိုး မလိုလား

မှုနဲ့ သိရတယ် မဟုတ်လား?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“ကိုယ့်အကျိုးလိုလားမှု၊ မလိုလားမှုဟာ တကယ်ပြန်ောတွေ
ဖြစ်တယ်။ သည်တော့လည်း ချစ်သူ၊မုန်းသူအဖြစ် မြင်တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါ၊ ဘုရား”

“ကိုယ်အကျိုး လိုလားမှုကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊

မလိုလားမှုကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့မှာအကျိုးယုတ်
တယ်-လို့ မြင်လျင်အဲသည်လိုလားမှု၊ မလိုလားမှုကို သူပြနိုင်ပါ့မလား?
စဉ်းစားရမယ်တကာ”

“သူ့ အကျိုးယုတ် တာကို တော့ သူ စိတ္တ ဖြစ် မှ ပဲ
သည် လို့ ပြ နိုင် စရာ ရှိ ပါတယ် ဘုရား၊
စိတ်မှန်နေလျင်တော့မပြနိုင်ရပါဘူး”

“အရူးမှပဲ ပြနိုင်တယ်ပေါ့?”

“ဟုတ်ပါ၊ ဘုရား”

“သည်တော့ သူက ကိုယ့်အကျိုးလိုလားတာပြပြ၊
မလိုလားတာပြပြ သူ့ အတွက်ပြတာ မဟုတ်လား?”

“သူပြတဲ့အတိုင်း မသိရတော့ဘူးလား ဘုရား?”

“မသိလျင် ပိုမှားမှာပေါ့!”

“သည်လိုဆို သိတာဟာ အမှန်လား ဘုရား?”

“အမှန်တော့ မဟုတ်သေးဘူး”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ကိုယ့်အကျိုးလိုလားသူကို သူက ‘ငါ့အကျိုးလိုလားပါတယ်’-လို့
သိတော့ မသာယာ
ပေဘူးလား?”

“ဒါတော့ သာယာမှာပေါ့ ဘုရား”

“မလိုလားသူဆိုလျင်တော့ မုန်းတီးမှာနော်?”

“ဒါလည်း မုန်းမိမှာပဲဘုရား”

“အဲဒါတွေအားလုံး သံယောဇဉ်တွေနော်?”

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရောပဲ ဘုရား”

“သည်လိုနဲ့ အမှောင်ထဲ လည်ကြတာပဲ”

“အဲဒါဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဘုရား”

“ငါ့အကျိုး လိုလားတာ၊ မလိုလားတာတွေဟာ သူ့အကျိုးအတွက် ဖြစ်ပြတာတွေလို့- မြင်မှ၊ကြားမှ ပမာဏအမှန်အတိုင်း မြင်တာ၊ကြားတာ ဖြစ်မယ်”

“အဲသည်အထိ မျက်စိ၊နားစတဲ့အာရုံခံ အင်္ဂါတွေ ကျယ်လာဖို့တော့ တကယ်ကြိုးစားရ လိမ့်မယ် ဘုရား”

“အဲသည်လိုမြင်တာဟာ မမှန်လို့လား?”

“မှန်ပါတယ် ဘုရား”

“အဲဒါမြင်လျင် အကျိုးမရှိလို့လား”

“သူ့ကို တွယ်တာတဲ့ မုန်းတီးတဲ့အစစသံယောဇဉ်တွေ ပြတ်မှာပဲ ဘုရား။ လွတ်လပ်တဲ့ အကျိုး ရှိတာပေါ့”

“အဲဒါ မြင်အောင်ကြည့်လို့ အကျိုးနည်းမှာများ ရှိသေးလို့လား?”

“သူ ချစ်တာ၊ မုန်းတာကို အသိအမှတ်မပြုတာ မဟုတ်လို့ အကျိုးနည်းစရာ ဘာမှမရှိပါဘူး ဘုရား”

“မှန်လည်းမှန်၊ အကျိုးနည်းစရာကျိုးပျက်တာလည်း မရှိ၊ အကျိုးများမှုတွေရှိတဲ့ သည် ပမာဏအမှန်အတိုင်းမြင်တာမျိုး လုပ်ကြရမှာနော်”

“သဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရား”

“ဘုရားအစရှိတဲ့ အရိယာတွေဟာပမာဏအမှန်အတိုင်း မြင်တတ်၊ကြားတတ်သူတွေ ဖြစ်ကြတယ်”

“ကြည်ညိုပါတယ် ဘုရား”

“အစကပြောခဲ့တာဆီ ပြန်သွား

မယ်နော်?”

“ကောင်းပါ့ ဘုရား”

“အသိဉာဏ်အကြောင်း ပြောခဲ့တာ”

“ဟုတ်ပါ့ ဘုရား”

“မျက်စေ့၊ နားအစရှိတဲ့ ကင်မရာ၊ မိုက်ကွန်ရီဖုန်း အစစတွေနဲ့ အာရုံတွေကို ဦးနှောက်ထဲ ထည့်ပေးတာကိုပဲ ဦးနှောက်က တွက်ချက် အလုပ်လုပ်ရတာဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့တာနော်?”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား”

“လူသားရဲ့ မျက်စေ့၊ နားစတဲ့ အာရုံခံ အင်္ဂါတွေရဲ့ ကျက်စားနိုင်တဲ့အာရုံနဲ့ အနန္တလော

ကကြီးရဲ့ အာရုံတွေ တိုင်းတာလို့ ရပါ့မလား တကား?”

“မြေမှုန့် တစ်မှုန့်နဲ့၊ ကမ္ဘာမြေလောက် မကပေါ့ ဘုရား”

“သည်တော့

“အမိန့်ရှိပါ ဘုရား”

သဗ္ဗညုလို့ ဝန်ခံတာ နိဂန္ထ

“အားလုံးကိုသိတယ်-လို့ ပြောသူတော့ မရှိနိုင်တန်ပါဘူး?”

“ရှိတာပဲ ဘုရား”

“ဘယ်သူလဲ တကား?”

“တပည့်တော်တို့ ဘုရားလက်ထက်က တိတ္ထိဆရာကြီးတစ်ပါးဖြစ်တဲ့ နိဂန္ထပေါ့”

“ဟုတ်တယ်။ ဘုရားကတောင် ဒါကို လျှောင်သေးတယ်”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“သိတယ်-ဆိုပြီး၊ ဟိုမေး- သည်မေး လုပ်လို့ပေါ့”

“တပည့်တော်တို့ ဘုရားကသာ သည်လိုလျှောင်တာ၊
တပည့်တော်တို့ဘုရားကိုလည်း သူတပည့်အားလုံးက
ဒါကိုဝန်ခံတယ်လို့သိနေကြတာပဲနော်”

“ဟုတ်တယ်”

“အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ဘုရားနဲ့ ဘုရားရဲ့တရား မသိကြတော့ လွန်ကြတာပေါ့”

“ဘာဖြစ်လို့ လွန်ကြရတာလဲဘုရား?”

“ရှေးအခါက စာတွေထဲမှာ အဲသည်လိုမျိုး ရေးခဲ့ကြလို့ပဲ”

“အဲသည်အရေးတွေက မမှန်ဘူးလား ဘုရား?”

“မမှန်ဘူး”

ဘုရားသျှင်က သူ့ကို တေဝိဇ္ဇာပြောမှ အမှန်လို့ ဆိုတယ်

“ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲဘုရား?”

“ဘုရားက အဲသည်အပြောဟာသူ့ကိုစွပ်စွဲတာ-လို့ ပြောချက်
တိုက်ရိုက်ရှိလို့ပဲ”

“အဲဒါကကော မမှားနိုင်ဘူးလားဘုရား?”

“မမှားနိုင်ဘူး”

“ဘယ်လိုအထောက်အထား ရှိလို့လဲ ဘုရား?”

“သူ့ကို ဘယ်လိုပြောမှ မှန်တယ်-လို့ ပြောခဲ့ချက် အာဂမ
ရှိအောင် ပြောခဲ့လို့ပဲ”

“ဘယ်လိုပြောခဲ့တာလဲ ဘုရား?”

“တေဝိဇ္ဇာ’-လို့ သူ့ကိုပြောမှ အမှန်ပြောတာ- လို့ပဲ”

“အဲဒါက မြန်မာလို ဘယ်လိုလဲဘုရား?”

“သုံးထပ်ကွမ်းဝိဇ္ဇာ”-လို့ပဲ”

“တပည့်တော်တို့ဘုရားကို သည်နေ့ သည်လိုသိမနေကြဘူး ဘုရား နော်?”

“သုံးထပ်ကွမ်းဝိဇ္ဇာရဲ့ အရေးပါအရာရောက်ပုံကို သည်နေ့ မသိကြတော့လို့ပေါ့”

“အဲဒါက ဘယ်လို အရေးပါတာလဲ ဘုရား?”

“အို၊နာ၊သေက လွတ်မြောက်တဲ့ လူ့ အ ြ ဖ စ ျ ပေးနိုင်တဲ့အထိ အရေးပါတယ်”

“သည်အသိနဲ့ အဲသည်အဖြစ်ကဘယ်လို ဆက်စပ်တာလဲ ဘုရား?”

“အို၊နာ၊သေက လူမှာ စိတ္တဇစက်ဝန်းလည်ပတ်ခံရတာရဲ့ နာမည်ပဲ”

“တင်ပါ့ ဘုရား”

“သည်အသိက စိတ္တဇစက်ဝန်းရဲ့အစိတ်အပိုင်းသုံးခုအပေါ် သိမှုရဲ့ နာမည်တွေပဲ”

“ဘယ်လိုလဲ ဘုရား?”

“ပုဗ္ဗဗူမိဝါသနာသုတိဝိဇ္ဇာ’ ဆိုတာ ကံတွေကို ကုန်အောင်သိတာရဲ့နာမည်ပဲ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိဇ္ဇာ’-က ဝိပါက်တွေမြင်တာရဲ့ နာမည်။ ‘အာသဝက္ခယဝိဇ္ဇာ’-က ကိလေသာကုန် တာရဲ့နာမည် ဖြစ်တယ်”

“ဒါဆို ‘သံသရာစက်’- ပြတ်ပြီပေါ့ ဘုရား”

“အဲဒါပြတ်တော့ အို၊နာ၊သေ ကျွတ်တာပေါ့”

“ဒါ- လူ့လွတ်မြောက်မှုဝိဇ္ဇာသုံးခုပဲ ဘုရားနော်?”

“ဒါပေါ့”

“ဒါမသိတာ တရားမသိတာပဲ-ပေါ့ ဘုရား?”

“တရားတင်မသိတာ မကဘူး တကာ

“အမိန့်ရှိပါဦး ဘုရား”

“ဒါမသိတာ ဘုရားလည်း မသိတာ၊ သံဃာလည်း မသိတာပဲ”

“ရတနာသုံးပါးမသိဘဲ ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်သူ စာရင်းမှာ
ရှေ့တန်းက ဝင်နေတော့- ဪ..... ဘုရား”

“ကျောက်သံရွှေငွေနဲ့ အကောင်းဆုံးထင်ရတဲ့ ဂုဏ်ရည်တွေနဲ့
သည်ရတနာမှာ ကပ်ကြ
တော့တာပေါ့”

“ဝမ်းနည်းစရာကြီးပါလား ဘုရား”

“တို့စကားပြောတာ ရှည်သွားပြီ”

“သည်တစ်ခေါက် သည်လောက်နဲ့ တပည့်တော်ကို
ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား၊ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာရပါတယ်ဘုရား”

ပြီး၏။

ဉာဏ်ထက်

တောစကားတောခြံကား

ဉာဏ်ထက်

နိဒါန်း

တောကျောင်းဝိဟာအတွင်း၌ တကာသုံးဦးအား
တောကျောင်းဘုန်းကြီးက လက်ခံတွေ့ဆုံ
လျက် ရှိသည်။

‘ဒုတိယအခေါက်အဖြစ် တကာတို့သုံးဦးပေါင်းပြီး
လာကြတာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘အားလပ်လို့လာကြတာလား’

‘အားလပ်လှလို့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘အကြောင်းထူးများ ရှိကြသလား’

‘အကြောင်းထူးလည်း ထူးလှလို့ မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလည်း တကာတို့ပြောစရာရှိတာ ပြောကြပေါ့’

‘တပည့်တော်တို့ အရှင်ဘုရားကို တွေ့ပြီး ပြန်သွားတဲ့အခါ

အရှင်ဘုရားနဲ့ ပြောခဲ့တာ

ကလေးတွေကို မိတ်ဆွေတွေကို ပြောမိကြပါတယ်’

‘ဪ...’

‘တပည့်တော်တို့လည်း အကုန်နီးပါး မှတ်မိနေကြတယ်ဘုရား’

‘တယ်ဟုတ်ပါလား’

‘ကြားရတဲ့ မိတ်ဆွေတိုင်းကလည်း ဝမ်းသာကြတယ်ဘုရား’
 ‘တကာတို့က အပြောကောင်းကြတယ်နဲ့ တူတယ်’
 ‘အရှိအတိုင်းပဲ ပြောတာပါ ဘုရား’
 ‘ဟုတ်ပြီ’
 ‘အဲသည်စကားတွေ ပျောက်သွားမှာ စိုးမိပါတယ် ဘုရား’
 ‘စကားပဲ- တကာ’
 ‘ပျောက်ဖို့မကောင်းတဲ့ စကားဖြစ်တယ် ဘုရား’
 ‘အင်း.....’
 ‘သည်တော့ တပည့်တော်တို့ သည်စကားတွေကို
 မှတ်တမ်းလုပ်ထားကြပါတယ် ဘုရား’
 ‘တယ်ကောင်းပါလား’
 ‘အဲဒါမှာ အခက်အခဲတစ်ခု ရှိနေလို့ ဘုရား’
 ‘ပြောခဲ့တဲ့စကားတချို့ မေ့နေကြလို့လား’
 ‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’
 ‘ဘာခက်တာလဲ တကာ’
 ‘အဲသည်စကားအားလုံး ခြုံမိနိုင်တဲ့ အမည်ကို
 ဘယ်လိုမှည့်ခေါ်ရမယ်ဆိုတာ ခက်နေလို့ပါ ဘုရား’
 ‘ဒါလေးများ တကာရယ်’
 ‘အဲဒါ ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ ဘုရား’
 ‘တောစကား တောင်စကား’-လို့ မှည့်လိုက်ပေါ့’
 ‘မလုပ်ပါနဲ့ ဘုရား’
 ‘ဘာပြုလို့လဲ တကာ’
 ‘သည်စကားတွေက ‘တောပြော တောင်ပြော’
 အလေအလွင့်စကားတွေမှ မဟုတ်ဘဲ ဘုရား’

‘တောစကား တောင်စကား’နဲ့ ‘တောပြော တောင်ပြော’စကား
မတူပါဘူး တကားတို့ရယ်’

‘တောစကား တောင်စကား’-အနက်က ဘယ်လိုရှိတာတုန်း
ဘုရား’

‘တောစကား တောင်စကား’ဆိုတာ တောထဲတောင်ထဲက စကားလို့ ယူလို့မရဘူးလား’

‘ရပါတယ် ဘုရား’

‘တောတို့ တောင်တို့ဆိုတာ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ခိုအောင်းမွေ့လျော်ရာ နေရာဌာန-ဆိုတာ လူတိုင်းသိပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါဘုရား’

‘သည်တော့ ‘တောစကား တောင်စကား’-ဆိုတာ
‘သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ စကား’ ဖြစ်နေပြီပေါ့’

‘ဌာနပတာစကားပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဌာနီဖြစ်တဲ့ တောထဲတောင်ထဲနေတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ စကားကို၊ ဌာနဖြစ်တဲ့ ‘တောတောင်’မှာတင်စားပြီး ပြောတာဖြစ်လို့ ဌာနပစာစကားပေါ့’

‘သည်တော့...’ ‘တောစကားတောင်စကား’ဆိုတာ
‘သူတော်ကောင်းစကား’-လို့ အဓိပ္ပါယ်
ရှိတာဆိုတော့ ကောင်းပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါပေါ့’

သူတော်ကောင်တွေ တောတောင်ထဲနေတာ
ဆန့်ကျင်ဖက်အာရုံရှောင်ဖို့လား

‘အရှင်ဘုရား ‘တောစကားတောင်စကားဆိုတာ

တောနေသူတော်ကောင်းတွေရဲ့စကား

ဆိုတာ ရှင်းပါပြီ ။ ဒါနဲ့စပ်ပြီး တပည့်တော် သိချင်တာတစ်ခု
ပေါ်လာတယ်ဘုရား’

‘ဘာများလဲ တကာ’

‘သူတော်ကောင်းနဲ့ တောတောင်က ဘယ်လိုကြောင့်
စပ်နေရတာလဲ-လို့ပါ ဘုရား’

‘စပ်နေတာတော့ တကာတို့ သိကြတယ်နော်’

‘တပည့်တော်တို့ ဘုရားဝတ္ထုတွေနဲ့ ဇာတ်(အဋ္ဌကထာ)တွေမှာ
‘တောထွက်တယ်’-ဆို
တာတို့ အများအပြားတွေ့ရတာဖြစ်လို့ တောနဲ့သူတော်ကောင်း
စပ်တာတော့ သိကြပါတယ်ဘုရား’

‘တောက သူတော်ကောင်းအတွက်
ဘယ်လိုအသုံးကျတယ်ဆိုတာ ဝေဖန်ကြည့်ကြရ
မယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘အဲဒါ တကာတို့ဝေဖန်မိတာ ပြောကြည့်ကြလေ’

‘တောဟာ လူသူတွေနဲ့ ဝေးတယ်ဘုရား’

‘ဟုတ်ပါတယ် တကာ’

‘လူအာရုံဟာ လူအတွက် ဆွဲဆောင်၊ ဆန့်ကျင် တစ်မျိုးမျိုး
ဖြစ်စေပါတယ်’

‘ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ’

‘အဲသည်လို ခံရလျင် လူအတွက် အသိအမြင်
အတွေးအခေါ်တွေမှာ အပိတ်အဆီးခံရ
တာတွေ ဖြစ်မယ်ဘုရား’

‘နီဝရဏတွေ ဖြစ်တယ်ပေါ့’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ဒါကြောင့် လူတွေနေတဲ့ မြို့ရွာတွေမှာ သူတော်ကောင်းအသိ
 မရနိုင်လို့ တောကို အသုံးချရတယ် ပေါ့’
 ‘အဲသည်လိုပဲ ထင်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘သည်အထင်မမှန်ကြောင်း ကန့်ကွက်စရာရှိလျင်ကောတကာ’
 ‘ရှိလျင် အထင်ဖျက်ရမှာပေါ့ ဘုရား’
 ‘သူတော်ကောင်းအသိ ရပြီးသူတွေလည်း
 တောထဲနေကြတာတွေရှိတယ် မဟုတ်ဘူးလား’
 ‘ရှိတော့ ရှိတာပဲ ဘုရား’
 ‘ဘယ်သူတွေလဲ’
 ‘ဘုရားအစရှိတဲ့ အရိယာ သူတော်ကောင်းတွေပေါ့ ဘုရား’
 ‘အဲသည်ထဲမှာ ထင်ရှားအောင်
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေလည်းထည့်ရမယ် တကာ’
 ‘ဘယ်လို ထင်ရှားအောင်လည်း ဘုရား’
 ‘ဘုရား အစရှိတဲ့ အရိယာသံဃာတွေက ယေဘုယျအားဖြင့်
 တောထဲက တရားရပြီး၊ တောထဲနေသူတွေ ဖြစ်တယ်’
 ‘ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကကော ဘုရား’
 ‘သူတို့က မြို့ရွာထဲက တရားရပြီး၊ တောထဲသွားနေသူတွေ
 ဖြစ်ကြတယ်’
 ‘အဲသည်လိုလား ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်’
 ‘သည်လိုဆိုတော့ တောဟာ သူတော်ကောင်းအသိ ရဖို့အတွက်
 အသုံးချပစ္စည်းဆိုတာ သိပ်မမှန်တော့ဘူးပေါ့ ဘုရား’

‘အင်း.....’

‘ဘဝင်မကျနိုင်ချင်စရာကြီး ဘုရား’

‘အဲဒါ နည်းနည်းမေးပေါ့’

ဆန့်ကျင် ဆွဲငင် အာရုံနည်းတိုင်း သူတော်ကောင်းအသိရပြီလို့
မဆိုနိုင်ဘူး

‘တောဟာ လူအာရုံတွေ အတော် အတန်
ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာဖြစ်တယ် မဟုတ်ပါလား ဘုရား’

‘ဆိတ်ငြိမ်ပါတယ်’

‘သည်တော့ တောမှီဝဲသူဟာ လူအာရုံတွေရဲ့ ဆွဲငင်မှု၊ ဆန့်ကျင်မှု
ခံရတာလည်း နည်းမယ်မဟုတ်ပါလား ဘုရား’

‘ဟုတ်တာပေါ့’

‘ဆွဲငင်ခံရတာက အဘိဇ္ဈာ၊ ဆန့်ကျင်ခံရတာက ဗျာပါဒတွေ
မဟုတ်လား ဘုရား’

‘ဟုတ်သားပဲ’

‘တောနေသူဟာ အဲဒါတွေနည်းမယ် မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’

‘နည်းမှာပါပဲ’

‘သည်လို နည်းသွားတာဟာ ဒါတွေအပြီးသတ်
ချုပ်ငြိမ်းဖို့လမ်းစဖြစ်တယ် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘မဟုတ်ဘူး တကာ’

‘အပြီးသတ်ချုပ်ငြိမ်းသူဟာ ပဌမမှာ နည်း(နဲ့)ရမှာပဲ
မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘နည်းရမှာပါပဲ’

‘သည်လိုဖြစ်လျင် နည်းတာဟာ အပြီးသတ်ချုပ်ငြိမ်းဖို့ရဲ့လမ်းစ

မဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

‘မဖြစ်ဘူး’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ဆန့်ကျင်ခံရတာ၊ ဆွဲငင်ခံရတာ နည်းပုံက
အမျိုးမျိုးရှိတယ်တကာ’

‘ဘယ်လိုတွေလဲ ဘုရား’

‘ဆန့်ကျင်ဆွဲငင်လုပ်တဲ့ အာရုံတွေနဲ့ ဝေးနေလို့
ဆွဲငင်ဆန့်ကျင်ခံရနည်းတာလည်း တစ်မျိုးပဲ’

‘အဲဒါက တောထဲနေသူတွေနဲ့ တူပါတယ်’

‘နောက်လည်း ရှိသေးတယ်’

‘လုပ်ပါဦး ဘုရား’

‘အဲသည်အာရုံတွေကို မတွေးမိအောင်နေလို့ နည်းတာလည်း
ရှိတယ်’

‘သမထလုပ်လို့ နည်းတာပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ ရုပ်ရှုနေလို့ သညာကိုခွံမုန်းတာကြောင့်လို့လည်း
ပြောရတယ်’

‘နောက်ရှိသေးလား ဘုရား’

‘ရှိတယ်’

‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘အတွေးမှာထင်လာတဲ့ အာရုံဟာ အရှိမဟုတ်ဘူး- တွေးနေလို့
နည်းတာပဲ’

‘အဲဒါက ဘာလိုင်းခေါ်ရမလဲ ဘုရား’

‘ရုပ်ခွံမုန်းလိုင်းပဲ’

‘အဲဒါ အရူပလိုင်းလား ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒါကို ‘ဝိပဿနာလှိုင်း’လို့လည်း ပြောရတယ်’
 ‘အို ဘုရား’
 ‘ဘာပြုလို့လဲ တကာ’
 ‘ဝိပဿနာဆိုတာ အရှုခံက ပရမတ်ဖြစ်ရတယ်-ဆို မဟုတ်လား
 ဘုရား’
 ‘သည်မှာလဲ ပရမတ်ပါပဲ’
 ‘ဘာ ပရမတ်လဲ ဘုရား’
 ‘ရုပ်ပရမတ်လေ’
 ‘ရုပ်ကို ဘယ်လိုရှုလို့လဲ ဘုရား’
 ‘ရုပ်ဟာ ‘ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်’၊ ရုပ်ဟာ ‘နှိပ်စက်တယ်’၊ ရုပ်ဟာ
 ‘အနှစ်မဲ့တယ်’၊ သည်လိုတွေ ရှုတာပဲ’
 ‘သည်လိုရှုတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’
 ‘ရုပ် မလိုချင်တော့တာပေါ့’
 ‘မလိုချင်တော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဘုရား’
 ‘မလိုချင်တော့ ‘ရုပ်မဖြစ်တော့’-တာပေါ့’
 ‘မဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ဘုရား’
 ‘ရုပ်မဖြစ်ရာကြီး’- ဖြစ်တာပေါ့’
 ‘အဲ ဘုရား’
 ‘အဲဒါ ‘အာကာသ’ ဆိုက်နေတာပဲ’
 ‘ဒါ ‘အာကာသာနဉ္စာယတန’-ပဲလား ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်။ သည်သူလည်း အဆွဲခံ၊ အတွန်းခံ နည်းသူတစ်ဦးပဲ’
 ‘သည် လူတွေဟာ အဆွဲငင်၊ အဆန့်ကျင် ခံရတာ
 နည်းမှာသေချာတယ် ဘုရား’
 ‘အာရုံနဲ့မှ မတွေ့ဘဲ နည်းတာသေချာတာပေါ့’

‘သည်သူတွေဟာ ထူးချွန်စွန့်စားတဲ့သူတွေ-နော် ဘုရား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ်’
 ‘သည်သူတွေဟာ သူတော်ကောင်းအသိရဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား
 ဘုရား’
 ‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 ‘သူတို့ရဲ့ အဆွဲငင်, အဆန့်ကျင်ခံရတာ နည်းတာက
 သူတော်ကောင်းအသိရဖို့အကြောင်း မရှိဘဲ၊ နည်းတာဖြစ်နေလို့ပဲ’
 ‘သူတော်ကောင်းအသိရဖို့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့
 အဆွဲငင်, အဆန့်ကျင်ခံရ နည်းတာဆိုတာက
 သီးခြားရှိသေးလို့လားဘုရား’
 ‘ရှိတယ် တကာ’
 ‘အဲဒါက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 ‘အဆွဲငင်, အဆန့်ကျင်ခံရလို့ ရောက်တဲ့
 မလိုလားစရာလက္ခဏာကို ကပ်ပြီးရှုပွားမှုကြောင့်
 ဖြစ်တဲ့ နည်းမှုပဲ’
 ‘အံ့ဩစရာပဲ ဘုရား’
 ‘ဘာကြောင့်လဲ တကာ’
 ‘အဆွဲငင်, အဆန့်ကျင်ခံရတာတွေဟာ နီဝရဏတွေ-လို့
 တပည့်တော်တို့ သိနေကြတာ’
 ‘အဲဒါ ဟုတ်သားပဲ’
 ‘နီဝရဏကင်းလျင် သူတော်ကောင်းအသိဖြစ်ပြီ အောက်မေ့တာ’
 ‘ဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်’
 ‘နီဝရဏကင်းပုံတွေက အမျိုးမျိုးဖြစ်နေတာပဲ ဘုရား’

‘ဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်နေလို့ အံ့ဩရတာပေါ့ ဘုရား’

‘ဒါ- ဘာအံ့ဩစရာရှိလို့လဲ’

‘နီဝရဏကင်းတာဟာ သူတော်ကောင်းအသိရဖို့ ဖြစ်ပေမယ့်
သူတော်ကောင်းအသိရဖို့
ထဲမှာ တပည့်တော်တို့သိတဲ့ နီဝရဏကင်းတာ မပါဘူးဖြစ်နေတာပဲ
ဘုရား’

‘ဒါတော့ ဟုတ်တယ်’

‘တပည့်တော်တို့က ဈာန်ပွားလျင် နီဝရဏတွေကင်းပြီး
သူတော်ကောင်းအသိတွေရဖို့ အပိတ်အပင်ကင်းခါ ပွင့်လင်းသားတယ်
မှတ်ထားကြတာ ဘုရား’

‘အဲသည်စကားကတော့ အမှန်စကားပဲ တကားတို့’

‘ဘာ - မှန်တာလဲ ဘုရား’

‘ဈာန်ပွားလျင် နီဝရဏကင်းပြီး ပွင့်လင်းတာပေါ့’

‘သည်လိုဆိုလျင် ဘာကြောင့် သူတော်ကောင်းအသိ မရတာလဲ
ဘုရား’

‘သူတော်ကောင်းအသိရဖို့ ဈာန်ပွားပြီး နီဝရဏကင်းတဲ့
ပွင့်လင်းတာ မဟုတ်လို့ပေါ့ တကား’

‘တော်တော်တော့ ရှုပ်လာပြီဘုရား-နော်’

‘အသိမရောက်သေးတော့ ရှုပ်သလိုဖြစ်တာပါပဲ’

‘အဲသည်အသိရောက်အောင် ခေါ်ပါဦးဘုရား’

ကာမ၊ ရူပါ၊ ရူပနဲ့ လောကုတ္တရာဈာန်

‘သည်လိုဆိုလျင် ဈာန်တွေကိုသိအောင် နားထောင်ရမယ်’

‘နားထောင်ပါ့မယ် ဘုရား’
 ‘ဈာန်ဟာ ဘုံအလွှာနဲ့ပြောလျင် ကာမဈာန်၊ ရူပဈာန်၊ အရူပဈာန်၊
 လောကုတ္တရာဈာန်ဆိုပြီး ရှိတယ်’
 ‘ကာမဈာန်လို့ ရှိသေးလို့လား ဘုရား’
 ‘ရှိတယ်’
 ‘ဈာန်ဆိုတာ ကောင်းကင်ပျံတာမျိုးလို့ နားလည်ထားတာ၊
 ‘ကာမ’ကလည်း ‘ဈာန်’ဆို
 တော့ ခက်တာပေါ့ ဘုရား’
 ‘ကောင်းကင်ပျံတယ် ဆိုတာက တန်ခိုးတွေထဲက တစ်ခုပဲ’
 ‘အဲဒါက တကယ် ကောင်းကင်ပျံသွားတာလား ဘုရား’
 ‘ဘယ်ကလာ လူကကောင်းကင် ပျံမတဲ့လား’
 ‘လူက ကောင်းကင်မှာ တကယ်မပျံဘူးလား ဘုရား’
 ‘ပျံတယ်’-ဆိုတာကို မပြင်ချင်တော့ဘူးလား’
 ‘တကယ်မပျံဘဲ ‘ပျံတယ်’-လို့ ဘာကြောင့်ပြောရတာလဲ ဘုရား’
 ‘ပျံတယ်-လို့ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ကြလို့ပေါ့’
 ‘အဲဒါက တကယ်လုပ်နိုင်ကြသလား ဘုရား’
 ‘ဒါတော့ လုပ်နိုင်ကြတဲ့ပုံ ရှိတယ်’
 ‘ဒါက ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဘုရား’
 ‘စိတ်စွမ်းအား မြှင့်တာပဲပေါ့’
 ‘အဲဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား’
 ‘စိတ်စွမ်းအားမြှင့်တင်ဆိုတာ ဈာန်ကိုအထပ်ထပ် ပွားတာပဲ’
 ‘အဲဒါ နားမလည်စရာပဲ ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပေါ့’
 ‘ဒါနားလည်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘုရား’

‘ဈာန်-ရှင်းပြတာ နားထောင်ရမှာပဲ’
 ‘အဲဒါ ဆက်ရှင်းပါဦး ဘုရား’

ကုသိုလ်ဈာန်နဲ့ အကုသိုလ်ဈာန်

‘ဈာန်ကို ကာမ, ရူပ, အရူပ, လောကုတ္တရာဆိုပြီး
 ရှိတာလောက်မကဘဲ ‘ကုသိုလ်ဈာန်, အကုသိုလ်ဈာန်’ဆိုပြီး
 ရှိသေးတယ် ပြောရမယ်’

‘ဈာန်ဆိုတာ ‘အမြတ်တရား’ပဲလို့ မှတ်နေတာ၊
 ‘အကုသိုလ်ဈာန်’ဆိုပြီး ရှိရသေးလား ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့ သည်လိုမှတ်ရတာလဲ တကာ’

‘ဈာန်ဆိုတာ ‘မြင့်မြတ်သူတွေရဲ့ဥစ္စာ’-လို့ မှတ်ထားမိလျက်
 ရှိနေတာပဲ ဘုရား’

‘သည်လို မလုပ်နဲ့လေ’

‘သည်လို မလုပ်ဖြစ်အောင်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဘုရား’

‘ဈာန်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းကလေးတွေ နှလုံးသွင်းကြည့်ရမှာပေါ့’

‘အဲဒါက ဘာတွေလဲ ဘုရား’

‘တကာက မျက်စေ့တွေကို လည်နေပြီ ထင်တယ်’

‘ခံရမှာပဲ ဘုရား’

‘ဈာန်အင်္ဂါတွေ တကာသိပြီးသားပါ’

‘ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ’ဒါတွေ သိပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါ ဈာန်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေပဲ-နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါတွေက ကာမအာရုံပြုပြီး ဖြစ်ပွားတဲ့စိတ်မှာ မပါဘူးလား’

‘ပါတာပေါ့ ဘုရား’

‘ကာမထဲက အကုသိုလ်မှုပြုသူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာကော
မပါဘူးလား’

‘အဲဒါလည်း ပါတာပဲပေါ့ ဘုရား’

‘ဝိတက်မပါလျင် အာရုံပေါ်ကို စိတ်နဲ့ယှဉ်ဖက်တရားတွေ
တက်ရောက်နိုင်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး ပြောရမယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဝိစာရ မပါလျင်ကော တကာ’

‘အာရုံမှာ စိတ်နဲ့ စိတ်ယှဉ်ဖက်တရားတွေက ဘာမှ သုံးသပ်မှာ
မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ပီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ’တွေလည်း မပါလျင် သူတို့ကိစ္စတွေ
ဆောင်ရွက်ကြပါ့မလား’

‘ဘာမှမဆောင်ရွက်ကြဘူး ဖြစ်မှာပါ ဘုရား’

‘ကာမအာရုံ ပြုတဲ့အခါဖြစ်ဖြစ်၊ ကာမထဲက
အကုသိုလ်မှုပြုတဲ့အခါ ဖြစ်ဖြစ်၊ သည်ဈာန်
အင်္ဂါအားလုံး ပါဝင်ကြရတာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဒါပြောရတာက ဈာန်ကို ရှင်းအောင်နားလည်သွားဖို့ပဲ’

‘ကာမတို့၊ အကုသိုလ်တို့ဆိုတာတွေက ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ဖူး၊
ရရောက်ဖူးတာတွေဆိုတော့ ရှင်းတာပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ ကိုယ်တွေ့ -ရဖူးတဲ့ဈာန်ကနေ ကိုယ်တွေ့မရဘူးတဲ့
ဈာန်တွေဖြစ်တဲ့ ရူပါရူပ၊ လောကုတ္တရာဈာန်တွေအထိ ချင့်စာပြီး
သိနိုင်တာပေါ့’

ဈာန်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ဝိပါက်စိတ်အထပ်ထပ်ဖြစ်တာ

‘အကုသိုလ်ကာမစိတ်ဖြစ်လျင် ဈာန်ဖြစ်တာတော့ သိပြီဘုရား။
အဲသည်ဈာန်ကို ဘယ်လို
ဝင်စားသလဲ ဘုရား’

‘ခိုးမှု၊သတ်မှု အကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ်၊ လိမ်မှု၊ကာမမှားမှု
အကုသိုလ်ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ခုခုပြုလုပ်သူ
ဟာ အဲသည်ပြုလုပ်မှုထဲမှာ ဈာန်အစိတ်အပိုင်းတွေပါတဲ့အတိုင်း
ဈာန်ဖြစ်တယ်-နော်’

‘အဲဒါ ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

‘အဲသည် ခိုးမှု၊သတ်မှု စတာတွေဟာ
ဈာန်ထိုက်တဲ့‘ကံ’ဖြစ်တဲ့အတိုင်း အဲသည်‘ကံ’ချုပ်ပြီး
နောက်မှာ ‘ဝိပါက် ဘဝင်’ဆက်ဖြစ်တယ်။ အဲသည်
‘ဝိပါက်ဘဝင်’ကလည်း ဈာန်ထိုက်တာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဝိပါက်-ကလည်း ‘ကံ’နဲ့အတူပဲ ‘ဝိတက်၊ဝိစာရ..... စတာတွေ
ပါတာဆိုတော့ ဈာန်ထိုက်
တယ်ပဲပေါ့ ဘုရား’

‘ကံရဲ့အာရုံ’က အပြင်အပမ္ဘာရှိတာဆိုတော့
အဲသည်အာရုံရှိခိုက်မှာပဲ ‘ကံ’က ဖြစ်ခွင့်ရတာ မဟုတ်လား တကယ်
‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဝိပါက်ကတော့ ‘ကံ’လို မဟုတ်တော့ဘူး- နော်’

‘ဝိပါက်ရဲ့အာရုံ’က ကံရဲ့အာရုံလို အပြင်အပမ္ဘာရှိတာ
မဟုတ်တော့ဘူး- ဆိုလိုတာလား ဘုရား’

‘ဒါပေါ့’

‘ဝိပါက်က ဘယ်ကအာရုံကို အာရုံပြုတာလဲ ဘုရား’

‘ကံ’ပြုတုန်းကအာရုံကိုပဲပေါ့’

‘အဲဒါဆိုလျှင် အပြင်အပအာရုံပဲ ဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’
 ‘အဲသည်လို မဟုတ်ဘူးလေ’
 ‘အာရုံချင်းက တူနေမှပဲ၊ ဘယ်လိုမဟုတ်တာလဲ ဘုရား’
 ‘ကံပြုတုန်းက အာရုံဟာ ‘ကံ’ချုပ်တော့ ‘ချုပ်ပြီးသွားပြီ’ပဲ
 မဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ဝိပါက်က ‘ကံပြုတုန်းကယူတဲ့ အာရုံ’ပဲ ထပ်ယူတယ်ဆိုတော့
 အဲသည်အာရုံက အပြင်
 ဖက်ကအာရုံ ဖြစ်ပါတော့မလား’
 ‘ကံပြုတုန်းက သူ့အထဲဝင်ခံသွားရတဲ့ အာရုံ’- ဖြစ်မှာပေါ့ဘုရား’
 ‘အဲဒါပဲပေါ့’
 ‘လူ့အထဲကအာရုံ’ဆိုတော့ ဗွီဒီယိုကန်ဆက်ကြိုးခွေထဲက
 အရုပ်တွေ၊ အသံတွေလိုပေါ့။ တကယ်အရုပ်နဲ့ အသံကတော့
 လျှပ်တစ်ပြက်ပဲခံပေမယ့် ကြိုးခွေထဲက အရုပ်နဲ့အသံကတော့
 ဖျက်မပစ်သရွေ့ မပျက်တော့ဘဲ ဖြစ်နေမယ်’
 ‘ထင်ရှားလိုက်တာ ဘုရား’
 ‘အဲသည် အာရုံကို အာရုံပြုပြီးဖြစ်တဲ့ စိတ်တွေဟာ
 ဝိပါက်စိတ်တွေပဲ’
 ‘အဲသည် ဝိပါက်စိတ်တွေလည်း ဈာန်ထိုက်တာပဲပေါ့ဘုရား’
 ‘အဲသည် ဝိပါက်စိတ်တွေက ဈာန်စိတ်တွေပေါ့’
 ‘အဲသည် ဝိပါက်ဈာန်တွေဟာ ဘဝင်ကိစ္စလည်းတပ်တဲ့စိတ်ပဲ
 ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်။ ဘဝင် စိတ်တွေဟာ
 တစ်ချက်တည်းကျမှာမဟုတ်ဘူး- နော်’

‘ကျချင်သလောက် ကျနေနိုင်တာဆိုတော့
သည်ဝိပါက်စိတ်ကလည်း ဖြစ်ချင်သလောက် ထပ်
ထပ်ဖြစ်နေမှာပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ ဒါ-ထပ်ထပ် ဖြစ်နေအောင်
နေတာကိုပဲသည်စိတ်က ‘ဝိပါက်စိတ်’
ဆိုတော့ ‘စာနိဝင်စားတယ်’ပြောရတာပဲ’

‘စာနိဝင်စားတယ်’-ဆိုတာ ‘ဝိပါက်စိတ် အထပ်ထပ်ဖြစ်ပြီး၊
ဘဝင်ကျတာပဲ’ပေါ့ ဘုရား’

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပဲပေါ့”

‘မဟဂ္ဂုတ်၊ လောကုတ္တရာ’ရသူတွေသာ စာနိဝင်စားနိုင်တယ်
မှတ်နေတာ ဘုရား’

‘ကာမပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ရူပါရူပ၊ လောကုတ္တရာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
သည်စိတ်တွေဟာ ‘အာရုံရဲ့ နာမည်’
တွေပဲ’။

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘လိုလားစရာ၊ မလိုလားစရာ အာရုံကို အာရုံပြုပြီးဖြစ်တဲ့စိတ်က
‘ကာမစိတ်’။ ကာမကိုလွန်မြောက်

အောင် ‘ရုပ်ပဲ အာရုံပြု’ပြီး ဖြစ်တဲ့စိတ်က ‘ရူပစိတ်’။

ရုပ်ကိုပါလွန်မြောက်အောင် ‘ရုပ်မဲ့အာရုံ’ကို အာရုံပြု

ပြီး ဖြစ်တဲ့စိတ်က ‘အရူပစိတ်’။ ကာမ,ရူပ,အရူပလူအဖြစ်က
လွတ်မြောက်ရာ အာရုံပြုတဲ့စိတ်က ‘လောကုတ္တရာစိတ်’တွေပဲ’

‘စိတ်တွေရဲ့နာမည်တွေဟာ အဲသည်စိတ်ရဲ့အာရုံကို မှီပြီး၊
ခေါ်ထားတာတွေပဲ ဘုရား’

‘သည်တော့ ဘယ်စိတ်ဖြစ်ဖြစ် ‘စာနိဝင်စားလျင်’ ‘စာနိဝင်စား’ပဲပေါ့။

အဲသည်ဈာန်စိတ်ရဲ့ အကျိုးဝိပါက်စိတ်ဆိုလျင်လည်း ‘ဈာန်က
ထိုက်တာပဲ’ဆိုတော့ သည်ဝိပါက်က အထပ်ထပ်ဖြစ်မှာ
ကြောင့် သည်လိုဖြစ်တာကို ‘ဈာန်ဝင်စားတယ်’ပဲ ပေါ့’

‘ကာမဝိပါက်ဘဝင်တွေ ကျတာတွေဟာ
ကာမဈာန်ဝင်စားတာတွေ ပေါ်လွင်ပါပြီ ဘုရား’

ဈာန်ဝင်စားတာများလာလျင် အဘိညာဉ်ရတယ်

‘ကာမဈာန် ဝင်စားလို့သာ ‘ကာမအဘိညာဉ်’တွေရပြီး၊
ကာမလုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ ‘အသိအမြင်’
တွေ တိုးတက်တာပေါ့’

‘အဘိညာဉ်’ကလည်း ‘ကာမအဘိညာဉ်’လို့ လာပြန်ပြီလား
ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ တကာ’

‘အဘိညာဉ်’ဆိုတာ မဟဂ္ဂုတ်နဲ့ လောကုတ္တရာမှာမှ ရှိရတဲ့
တရားထူးတရားမြတ်လို့ ထင်နေတာ ဘုရား’

‘အဘိညာဉ်ကို မဟဂ္ဂုတ်၊လောကုတ္တရာမှ ပေါက်တယ်
ထင်တာကတော့ ‘အမေမှာတဲ့ ဆန်တစ်ခွဲ၊ သုံးစိတ်နဲ့ မလဲ’ဆိုတာလိုပဲ’

‘ဖြစ်ကာမှဖြစ်ရောပဲ ဘုရား’

‘ဈာန်ကို အထပ်ထပ်ဝင်စားလျင် ဝင်စားတဲ့ဈာန်အလျောက်
အဘိညာဉ်ဖြစ်တာပဲပေါ့’

‘အဘိညာဉ်’ကို တရားထူးတရားမြတ်-လို့ သိနေတာဘုရား’

‘သိပါ။ သည်လိုသိတာ မမှားပါဘူး’

‘ကာမဝင်စားလို့ ဖြစ်ပွားတဲ့အဘိညာဉ် - ဘုရား။
ဘယ်လိုထူးမြတ်မှာလဲ။ အထူးအားဖြင့် အကုသိုလ်ဈာန်ဝင်စားလို့

ဖြစ်ပွားတဲ့ အဘိညာဉ်က ဘယ်လိုထူးမြတ်မှာလဲ ဘုရား၊
 ‘အကုသိုလ်စွာနဲ့ထဲက ပုံစံတစ်ခု ထုတ်ကြည့်မယ်’
 ‘ထုတ်ပါဘုရား’
 ‘သူခိုးဟာ ခိုးတဲ့စိတ် စွာနဲ့ကံ-ကို ကျူးလွန်ပြီး၊ အဲသည်ကံရဲ့
 ဝိပါက်တွေ အထပ်ထပ်
 ဖြစ်တယ်’
 ‘ခိုးတုန်းကဖြစ်ရပ်ကို အထပ်ထပ်ဝင်စားတာပေါ့ ဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်’
 ‘အဲသည်စွာနဲ့ဝင်စားတော့ ဘာဖြစ်မလဲ ဘုရား’
 ‘ဝင်စားတော့ ခိုးချိန်တုန်းက လိုခဲ့တာတွေလည်း ပေါ်မယ်။
 ပိုခဲ့တာတွေလည်း ပေါ်မယ်မဟုတ်လား’
 ‘ဘယ်လိုလှုပ်ရှားမှုမျိုးဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လှုပ်ရှားမှုမျိုး
 မဖြစ်အောင်လုပ်ရမယ်-ဆိုတဲ့ သင်္ခန်းစာအသိ ဖြစ်မှာပဲ ဘုရား’
 ‘သည်တော့ ခိုးစတုန်းက အပိုအလိုမျိုးနဲ့ဆိုလျှင် ဥစ္စာရှင်နဲ့
 အုပ်ချုပ်သူတွေ အမိခံရဖို့ရှိတာ။ အကြောင်းသင့်လို့ အမိမခံရတာ။
 သည်အသိရလိုက်တော့ သည်အပိုအလိုတွေအတွက် ခံရမှာ
 တွေ မခံရတော့ဘူး မဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ဒါဟာ ထူးလာတာ၊ မြတ်လာတာပေါ့ တကာ’
 ‘အလုပ်က အကုသိုလ် အလုပ် ဆိုတော့
 အကုသိုလ်ထူးတာမြတ်တာပေါ့ ဘုရား’
 ‘အကုသိုလ်စွာနဲ့ပွားလို့ ပေါက်တဲ့အဘိညာဉ်က အကုသိုလ်လိုပဲ
 ထူးလာမြတ်လာရမှာပေါ့ တကာ’
 ‘သဘာဝ သိပ်ကျပါတယ် ဘုရား’

‘အကုသိုလ်တော့ လုပ်တယ်။ အဲသည်အလုပ်ထဲမှာ
နင့်နင့်သီးသီး သာယာမှုမရှိဘဲလုပ်လျင်’ အဲသည်အကုသိုလ်ရဲ့
အကျိုးဝိပါက်စွာန်ဟာ ခဏခဏဘဝင်ကျဖို့ အကြောင်းနည်းတယ်။

‘စွာန်အထပ်

ထပ်မဝင်စားဘူး’-လို့ ဆိုလိုတယ်။ သည်လိုမရှိနိုင်ဘူးလား တကာ’

‘ရှိနိုင်တာပဲ ဘုရား’

‘အဲသည်အလုပ်မှာ စွာန်အဝင်စားနည်းလျင် အဘိညာဉ်လည်း
မပေါက်ဘဲ ရှိလိမ့်မယ်’

‘အဲသည်လုပ်ငန်းနဲ့စပ်ပြီး အသိထူး မထွက်ပေါ်ဘဲရှိမယ်
ဆိုတာလား ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ နည်းနည်းမှ မဝင်စားလျင် နည်းနည်းမှ
အသိထူးမထွက်ဘူး။ နည်းနည်း
ပဲဝင်စားလျင် နည်းနည်းပဲ အသိထူးထွက်မယ်။ များများဝင်စားလျင်
များများပဲ အသိထူးထွက်
မယ် ဆိုလိုတယ်’

‘ဘာပဲလုပ်လုပ် အလုပ်မှာစိတ်မဝင်စားသူဆိုလျင်
‘စွာန်မဝင်စားသူ’ ပြောလို့ရမှာပဲ ဘုရား-နော်’

‘ဟုတ်တယ်။ ‘စိတ်ဝင်စား’-ဆိုတဲ့ စကားဟာ
ဝိပါက်ဘဝင်ကျတာရဲ့ စကား၊ စွာန်ဝင်
စားတာရဲ့စကား ပဲ’

အဘိညာဉ်ဆိုတာ အသိကြွယ်မှုတစ်မျိုးပဲ

‘သည်လို စိတ်ဝင်တစားရှိသူဟာ
အသိကြွယ်သူဖြစ်တာအထင်အရှားပဲ ဘုရား’

‘အသိကြွယ်မှု’ဟာ အဘိညာဉ်ပြစကား-ဖြစ်တယ်။
အသိကြွယ်ဖို့မှာ သင်ပေးလို့မရဘူး။ စိတ်ဝင်စားတာကို
အသင်ခံရသူကလုပ်မှပဲ အသိကကြွယ်နိုင်တာ’

‘ခိုးတာ၊သတ်တာနဲ့ လိမ်တာ၊မှားတာတွေပဲ လုပ်လုပ်၊
လုပ်တာမှာ ဝိပါက်ဘဝင်အဖြစ်
အထပ်ထပ်ချာန်ဝင်စားသူဟာခိုးမှု၊သတ်မှု လိမ်မှု၊မှားမှုတွေမှာ
လိမ်မာပါးနပ်တဲ့ အသိဉာဏ်တွေ ကြွယ်ဝတာ ထင်ရှားပေမယ့်
ဒါတွေကို အဘိညာဉ်တွေလို့ မသိခဲ့ကြတာပါ ဘုရား’

‘ဒါဆိုလျင် ကာမအကုသိုလ်ချာန် ပွားတာနဲ့ ၊
ကာမအကုသိုလ်ချာန် ဝင်စားတာ၊ ပြီးတော့
အကုသိုလ်အဘိညာဉ်ပေါက်တာ သိလောက်ရောပေါ့’

‘သိပါပြီ ဘုရား’

‘ဒါသိလျင် ကာမကုသိုလ်ချာန်ပွားတာရော၊ ကာမကုသိုလ်ချာန်
ဝင်စားတာနဲ့၊ ကာမ
ကုသိုလ်အဘိညာဉ်ပေါက်ပုံကို မျှော်ခေါ်နိုင်ရောပေါ့’

‘ကာမကုသိုလ်ချာန် ပွားတယ်ဆိုတာ ကာမကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့
ချာန်ကို ဖြစ်ပွားစေတာရဲ့အမည် မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အဲသည်မှာ ပုံစံကလေး နည်းနည်းတော့ ထုတ်ပြစေချင်ပါတယ်
ဘုရား’

‘ဒါ ပြဖို့ဆိုလျင် ခြေဆင်း နည်းနည်းလုပ်ရမယ်’

‘လုပ်ပါ ဘုရား’

ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတိုင်း ကုသိုလ်ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး

‘ကာမကုသိုလ်ဆိုတာ ပေါ်ဖို့ပေါ့’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတယ်-ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းကို ‘ကာမကုသိုလ်’လို့
 သိနေတတ်ကြတယ်’
 ‘အဲဒါ မဟုတ်လို့လား ဘုရား’
 ‘အတိအကျ မဟုတ်ဘူး’
 ‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာကတော့ ကုသိုလ်ဟုတ်ပါတယ်။ တချို့
 ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာက
 တော့ ကုသိုလ်မဟုတ်ဘူးပဲ’
 ‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာ အတူပဲ၊ သည်လို ဘာကြောင့်ကွဲရတာလဲ
 ဘုရား’
 ‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာက မတူလို့ပဲ’
 ‘ပေးသူက ယူသူကို ပစ္စည်းပဲပေးတာ မဟုတ်လားဘုရား’
 ‘ဟုတ်တယ်’
 ‘ဒါဆိုလျှင် ဘာထူးတာလဲ ဘုရား’
 ‘ပေးသူက ယူသူကို ပေးစရာပေးကာမျှနဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်တာ
 မဟုတ်ဘူး’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’
 ‘ကုသိုလ်ဖြစ်စေတတ်တဲ့ စေတနာပါမှ ကုသိုလ်က ဖြစ်တာပဲ’
 ‘စေတနာ’ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာလဲ ဘုရား’
 ‘စိတ်ဓါတ်’လို့ ပြောရလိမ့်မယ်။ ‘ပေးချင်တဲ့စိတ်ဓါတ်’ပေါ့’
 ‘ပေးမှတော့ ပေးချင်တဲ့စိတ်ဓါတ်ဟာ ပေးတာတိုင်းမှာ ပါမှာပဲ
 မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 ‘မဟုတ်ပါဘူး’

‘ဘယ်လိုပေးတာမျိုးမှာလဲ ဘုရား’

‘ပေါ်လွင်တာပြရလျင် ဈေးဝယ်သူ၊ ရောင်းသူတွေဟာ
ကိုယ်စီကိုယ်င ကိုယ့်ဆီက ပေးကြ
ရတယ် မဟုတ်လား၊ အဲသည်မှာ ပေးချင်တဲ့စိတ်ဓါတ် မပါဘူး
ပြောရမယ် မဟုတ်လား’

‘ဒါက ရောင်းတာဝယ်တာပဲ ဘုရား’

‘အဲသည်မှာ မပေးရလို့လား’

‘ပေးတော့ ပေးရတာပေါ့ဘုရား’

‘တကာဖြေတာက သက်သေခံနေတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲဘုရား’

‘ပေးရတာဖြစ် ပေမယ့် ပေးရတယ်လို့တောင်
အသိအမှတ်မပြုချင်ဘူး ဖြစ်နေတာပေါ့’

‘ဒါက ပေးရတယ်ဆိုပေမယ့် ရစရာကိုယူတာပဲ ဘုရား’

‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာလည်း ရစရာကို ယူတာပါပဲ’

‘အားလုံးတော့ မဟုတ်ဘူးထင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ထင်တာ ပြကြည့်လေ’

‘ဘာရဖို့မှ မရည်ရွယ်မတောင့်တတဲ့ ပေးတာဆိုလျင်ကော
ဘုရား’

‘ရဖို့ဆိုတဲ့ လာဘမမျှော်ပေမယ့် မြင့်မြတ်ကျော်ဇောဖို့ဆိုတဲ့
သက္ကာရ၊ သိလောကတော့ မျှော်တာပါပဲ’

‘ပေးတာတိုင်းတော့ ရဖို့ချည်းဆိုတော့ အရောင်းအဝယ်
တွေလိုချည်းပဲလား ဘုရား’

‘နည်းနည်းတော့ ထူးပါသေးတယ်’

‘ပေးကမ်းတာနဲ့ ရောင်းဝယ်တာ ဘယ်လိုထူးပါသလဲဘုရား’

‘ရောင်းဝယ်တာက ရမယ်ဟာကို သိမြင်ပြီး၊
ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာက ရယူစရာကို မသိ
မမြင်ဘဲ ပေးကမ်းတာပေါ့’

‘ဒါပဲ ထူးတာလား ဘုရား’

‘ဒါပဲဆိုလို့ နည်းနည်းထူးတာတော့ မထင်နဲ့ တကာ’

‘ဘာထူးသေးလို့လဲ ဘုရား’

စိတ္တဇပါပြီးပေးတာ ကုသိုလ်၊ စိတ္တဇမပါဘဲပေးတာ ကြိယာ

‘သိမြင်ပြီးပေးတာက ‘စိတ္တဇ မပါဘဲ’ ပေးတာ၊ မသိမမြင်ဘဲ
ပေးတာက ‘စိတ္တဇနဲ့ ပေးတာ’ ဖြစ်တယ်’

‘စိတ္တဇပါပါ၊ မပါပါ ပေးတော့ ဘာဖြစ်လဲ ဘုရား’

‘စိတ္တဇပါပြီးပေးတော့ ‘ကုသိုလ်’ဖြစ်ပြီး၊ မပါဘဲပေးတော့
‘ကြိယာ’ဖြစ်တယ်’

‘ကုသိုလ်ဖြစ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ ဘုရား’

‘ကုသိုလ်ဖြစ်တော့ ဒုက္ခဖြစ်တယ်’

‘ကုသိုလ်ဖြစ်တာပဲ ဘုရား၊ ဒုက္ခဖြစ်ပါ့မလား’

‘အကုသိုလ်ဒုက္ခတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကုသိုလ်ဒုက္ခကတော့
ဘယ်လွတ်မလဲ’

‘ကုသိုလ်က ဘယ်လိုဒုက္ခဖြစ်ရမှာလဲ ဘုရား’

‘ကုသိုလ်က စိတ္တဇလုပ်ငန်းဆိုတော့ လုပ်ပြီးသူဟာ ‘စိတ္တဇလူ’
ဖြစ်တယ်။ ‘စိတ္တဇလူက ‘စိတ္တဇ’ကိုပဲ ပြန်ဖြစ်စေမယ် မဟုတ်လား။
သည်တော့ စိတ္တဇစက်ဝန်း လည်မယ်မဟုတ်လား’

‘လည်မှာပါပဲ ဘုရား’

‘အဲသည်စိတ္တဇဟာ တို့ရဲ့ အရိုးခံ ပုံမှန်စိတ် မဟုတ်ဘူး။

ဒါနဲ့လုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေလည်း တို့လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ဖြစ်ရပ်တွေဟာလည်း တို့ရဲ့အရိုးခံအဖြစ် မဟုတ်ဘူး’

‘ရူးနေသူရဲ့ ‘အရူးအလုပ်, အရူးအဖြစ်’တွေပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ ‘ဒုက္ခ’ပဲ’

‘အခုပြောခဲ့တာဟာ ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတဲ့ကုသိုလ်နဲ့
အဲသည်ရဲ့အဖြစ်တွေပေါ့ ဘုရား’

‘ပြောရမှာက ကာမကုသိုလ်ပွားပုံ၊ ဝင်စားပုံနဲ့ အဘိညာဉ်ပေါက်ပုံ
ဖြစ်တယ်။ ပြောပြီး

တာက အဲသည်ရဲ့ခြေဆင်းတစ်ခုပဲ ရှိသေးတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်ဖြစ်ပုံပဲ ဖြစ်ပါသေးတယ်။

‘ကာမကုသိုလ်’ မဖြစ်သေးပါဘူး ဘုရား’

‘ပေးကမ်းတာ’ပဲ ‘ကာမကုသိုလ်’လို့က ထင်ကြတာ။ မဟဂ္ဂတနဲ့
လောကုတ္တရကုသိုလ်လည်း ပေးကမ်းတာက ဖြစ်သေးတာကို
အသိနည်းကြတယ်’

‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတဲ့ကုသိုလ်ဆိုလျှင် ကာမကုသိုလ်-လို့ချည်း
သိကြပါတယ် ဘုရား’

‘မသိတာက သည်လောက်တောင် မကချင်ဘူး’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းတာတိုင်း ‘ကုသိုလ်’လို့ချည်း သိကြတာ။

‘စိတ္တဇမပါဘဲ ပေးကမ်း

လ-ဒါန်းတာက ‘ကြိယာ’ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မသိကြဘူး’

‘ဟုတ်ပါ။ ဘုရား။ စိတ္တဇမဲ့

ပေးကမ်းလ-ဒါန်းခြင်းကို‘ကြိယာဒါန’လို့ မသိကြဘူး ဘုရား’

ကာမဒါနကုသိုလ်ဆိုတာ အကောင်ကိုအာရုံပြုလ-တာ
 ‘ပေးကမ်းလ-ဒါန်းခြင်း’ကုသိုလ်ရဲ့ ကာမအဖြစ်’ ပြောရအောင်’
 ‘စိတ္တဇမပါတဲ့ ပေးကမ်းလ-ဒါန်ခြင်း ‘ကြိယာဒါနရဲ့
 ကာမအဖြစ်’လည်း သိချင်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘ကာမ’ဆိုတာ ‘လိုလားမှု၊ မလိုလားမှုရဲ့ နာမည်’- ပဲ’
 ‘လိုလားမှု’ကတော့ ‘ကာမ’ဟုတ်ပါရဲ့။ ‘မလိုလားမှု’က
 ဘာကြောင့် ကာမဖြစ်ရတာလဲ ဘုရား’
 ‘မလိုလားမှု’ဆိုတာ လိုလားမှုနည်းတာရဲ့နာမည် ဖြစ်လို့ပေါ့’
 ‘အဲသည် ‘ကာမဖြစ်ဖို့’အတွက် အာရုံအဖြစ်
 အကောင်တွေရှိရတယ်။ အဲဒါကို အာရုံပြုပြီးမှ ကာမ-ဖြစ်တယ်’
 ‘ကာမကုသိုလ်’ဆိုလျှင် ‘ကုသိုလ်အပြုခံအကောင်’ရှိမှ
 အဲသည်ကုသိုလ်ဟာ ‘ကာမကုသိုလ် ဖြစ်တယ်’-ပေါ့ ဘုရား’
 ‘အပြုခံအကောင်တင်မဘူး၊ ပြုသူအကောင်ဖြစ်ဖြစ်ပါ
 သူ့အာရုံမှာရှိမှ ‘ကာမကုသိုလ် ဖြစ်တယ်’ ပြောရမယ်’
 ‘ပေးကမ်းမှုတော့ ပေးသူနဲ့ အပေးခံအကောင်တွေကတော့
 ရှိတော့မှာပေါ့ ဘုရား’
 ‘ရှိတာပေါ့။ ရှိပေမယ့် သူက အာရုံပြုချင်မှ ပြုမှာပဲ’
 ‘အာရုံပြုမပြုက ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’
 ‘အပေးခံအကောင် ရသွားစေချင်တာတို့၊
 ပေးသူအကောင်ရသွားစေချင်တာတို့-ဟာ အာရုံပြုတာပဲ။ အဲဒါတွေ
 မပါတာဟာ အာရုံမပြုတာပဲပေါ့’
 ‘ပေးမှုတော့ ပေးသူနဲ့ယူသူကို အာရုံမပြုဘူး-လို့ ရှိပါ့မလား
 ဘုရား’
 ‘ရှိတယ်’

‘နားမလည်စရာပဲ ဘုရား’
 ‘ရှိတာမှ တစ်မျိုးမကဘူး။ အမျိုးမျိုးအထိပဲ’
 ‘အဲဒါ နားလည်အောင် ဖောက်ပေးပါဦး ဘုရား’

ရုပ်နာမ်ရှုပြီး အကောင်ဖျက်လ-လျင် ရူပါရူပဒါနကုသိုလ်
 ‘ရုပ်ရှုပြီးလ-သူ’ဆိုတာ မကြားဖူးဘူးလား’
 ‘ကြားဖူးကာမျှတော့ ရှိတယ် ဘုရား။ အဲဒါ ဘယ်လိုလ-တာလဲ’
 ‘လ-သူကလည်း ရုပ်၊ အလ-ခံသူကလည်း ရုပ်-ပဲလို့
 အမြင်ဖြစ်ပြီး လ-တာပေါ့’
 ‘အဲသည်တော့ အကောင်မဖြစ်တော့ဘူး-ပေါ့ ဘုရား’
 ‘အလ-ခံ အကောင် ဘယ်လို ဖြစ် စေတော့။
 လ-သူအကောင်လည်း ဘယ်လိုဖြစ်တော့- မပါ
 တော့ဘူးပေါ့’
 ‘သည်လိုရှိနိုင်တာပဲ။ ရှိလည်း ရှိနေတာပါပဲ ဘုရား’
 ‘နာမ်ရူလ-သူကော ကြားဖူးသလား’
 ‘နာမ်အဖြစ်နဲ့ နာမ်အပျက်ကိုကြည့်ပြီး၊ လ-သူပေါ့ဘုရား။
 သူလည်း ပေးသူ၊ယူသူ ဘာ
 ဖြစ်စေတော့- အာရုံမယူလောက်တာပါပဲ’

အမှုကိုကြည့်ပြီးလ-တာက လောကုတ္တရာဒါနကုသိုလ်
 ‘ဒါ- အကောင်မကြည့်ဘဲ လ-မှုနှစ်မျိုးပဲ။ နောက်တစ်မျိုးလည်း
 ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါ သိ
 သလား’
 ‘ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်မျိုးတောင် ကြားဖူး နားဝပ်ရှိတာ ဘုရား’

‘အဲသည်နောက်တစ်မျိုးက ‘အမှုကြည့်မြင်ပြီး လ-သူ’-ပဲ’
 ‘ဘယ်လို ‘အမှုကြည့်မြင် လ-တာ’လဲ ဘုရား။ ဒါကတော့
 ကြားဖူး နားဝတောင် မရှိတော့
 ပါဘူး’

‘အဲဒါ နားလည်အောင် ပြောရမယ်’

‘ပြောပါ ဘုရား’

‘အခုခေတ်မှာ လူသားကိုအကျိုးများတဲ့ သုတေသနပြုစရာတစ်ခု
 ရှိတယ်ဆိုလျင် သုတေ
 သနပြုနိုင် သူတွေ ရှိရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ သုတေသနပြုလို့
 ကုန်ကျမှုအမျိုးမျိုးတွေရယ်၊ သုတေသန ပြုတဲ့မိသားစုရဲ့
 စားဝတ်နေရေး ပြည့်စုံမှုတွေရယ်။ ဒါတွေ လိုအပ်တယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘သည် သုတေသနပြုမှု အောင်မြင်လျင်ပင်၊ သည်ကုန်ကျငွေတွေ
 ပြန်ရမှာမဟုတ်ဘူး နော်။ လူသားအကျိုးများတာပဲ ရမှာဖြစ်တယ်’

‘လူသားအကျိုးများဖို့ လုပ်တာဖြစ်လို့၊ လူသားအကျိုး များတာပဲ
 ရတာပေါ့ ဘုရား’

‘သည်တော့၊ လူသားကို အကျိုးများစေချင်တဲ့
 လူတွေကလူသားအကျိုးများဖို့လုပ်တဲ့ သုတေသနအတွက်
 ကုန်ကျငွေတွေတတ်အားသလောက် ကိုယ်စီကိုယ်
 ထည့်ဝင်လ-ဒါန်းကြရတယ်။

သည်လိုအလ-မျိုး မရှိကောင်းဘူးလား’

‘ရှိကောင်းတာပေါ့ ဘုရား’

‘အဲသည်အလ-မှာ ငဖြူ၊ ငမဲဆိုတဲ့ အကောင်တွေ အာရုံအဖြစ်
 ပါသေးလား’

‘မပါပါဘူး ဘုရား’

‘သည်အလ-မှာ ရုပ် ဖြစ်,ပျက်ရှုလ-တာ၊ နာမ်
ဖြစ်,ပျက်ရှုလ-တာတွေကော ပါသေးလား’

‘မပါဘူးပဲ။ သည်အလ-ကို ဘာအလ-လို့ ပြောမလဲ ဘုရား’

‘သည်အလ-ဟာ လုပ်ငန်းနဲ့၊ လုပ်ငန်းရဲ့အကျိုးကို
အာရုံပြုလ-တဲ့ အလ-ဖြစ်နေတာ မတွေ့ရဘူးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘လုပ်ငန်းနဲ့ လုပ်ငန်းအကျိုး’ဟာ ဘာသာရေးသုံး
ဝေါဟာနဲ့ဆိုလျှင် ‘ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုး’-လို့ ပြောရမှာ ဖြစ်တယ်’

‘သည်အလ-ဟာ ‘ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ်အလ-’-ပဲ ဘုရား’

‘တကာရဲ့စကားကို မြန်မာလို အပြည့်ပြောစမ်းပါဦး’

‘သည်အလ-မျိုးဟာ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတဲ့
‘တရားနဲ့အလျော်ဖြစ်တဲ့ တရား

အကျင့် အလ-ဖြစ်တယ်’-လို့ပါပဲဘုရား’

‘သာဓု တကာ၊ သာဓု ။ အဲဒါ
‘လောကုတ္တရာဒါနကုသိုလ်’ ပဲ’

‘လောကုတ္တရာကုသိုလ်ဟာ ‘မဂ်ကုသိုလ်’ပဲ မဟုတ်လားဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်’

ဒါနထိုက်တဲ့မဂ္ဂင် ရှိတယ်

‘မဂ်ကုသိုလ်ရဲ့ မဂ္ဂင်တွေထဲမှာ ဒါနမပါဘူး မဟုတ်လား ဘုရား’

‘ပါတာပေါ့’

‘မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး’ထဲမှာဖြင့် မတွေ့ပါလား ဘုရား’

‘မတွေ့တာနဲ့ မပါဘူး ပြောတာလား’

‘ဒါပေါ့ ဘုရား’
 သည်လိုဆိုလျှင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထဲမှာ သီလတို့၊ ပညာတို့လည်း
 မပါဘူး-ပြောမယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ’
 ‘သည်လိုတော့ မလုပ်နဲ့ပေါ့ ဘုရား’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
 ‘သီလထိုက်တဲ့ မဂ္ဂင်၊ ပညာထိုက်တဲ့ မဂ္ဂင်တွေ ပါနေတာပဲ
 ဘုရား’
 ‘သည်လိုပဲ။ ဒါနကလည်း ဒါနထိုက်တဲ့မဂ္ဂင် ပါနေတယ်ဆိုလျှင်
 ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’
 ‘ပါနေလျှင်တော့ ဒါနကိုလည်း မဂ်ကုသိုလ်ထဲပါတယ်-
 ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား’
 ‘သည်လိုဆိုလျှင် တကာကိုမေးကြည့်မယ်၊ ကြိုက်သလို ဖြေပါ’
 ‘မေးပါ ဘုရား’
 ‘ဒါနဟာ ‘စိတ္တဇဒါန’၊ ‘စိတ္တဇမဲ့ဒါန’လို့ နှစ်မျိုး ရှိ၊မရှိ။ ဘယ်လိုလဲ’
 ‘ရှိပါတယ် ဘုရား’
 ‘စိတ္တဇဒါန’ဟာ လုပ်ချင်သလို လုပ်တာလား။ လုပ်သင့်လို့
 လုပ်တာလား၊ ဒါလည်း ဖြေကြည့်ပါဦး’
 ‘လုပ်ချင်လို့ လုပ်တာပါ ဘုရား။ လုပ်သင့်လို့ လုပ်တာတော့
 မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’
 ‘စိတ္တဇမဲ့ ဒါန’ကကော ဘယ်လိုလဲ’
 ‘လုပ်သင့်လို့ လုပ်တာပါ။ လုပ်ချင်လို့လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး
 ဘုရား’
 ‘လုပ်သင့်တာမှာ မလုပ်ဘဲနေလျှင်၊ အကျင့်ကောင်းမလား၊
 အကျင့် မကောင်းဘူးလား’

‘မကောင်းပါဘူး ဘုရား’

‘အကျင့်မကောင်းလျင် သီလရှိမလား၊ သီလပျက်မလား’

‘အကျင့်တော့ မကောင်းတာပဲ ဘုရား။ ဒါပေမယ့် သီလပျက်တာအထိတော့ မဖြစ်ဘူး ထင်ပါတယ် ဘုရား’

‘သီလပျက်သူကို အကျင့်ကောင်းသူ ပြောမလား၊ မကောင်းဘူး ပြောမလား’

‘မကောင်းဘူး- ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား’

‘သီလပျက်သူတော့ ‘အကျင့်မကောင်းဘူး’- ပြောပြီး၊ အကျင့်မကောင်းသူကိုတော့ ‘သီလပျက်သူ’ မလုပ်နိုင်ဘူးလားတကာ’

‘အဲသည်လိုတော့ ဖြစ်နေတာပေါ့ ဘုရား’

‘နောက်တစ်မျိုး မေးကြည့်ဦးမယ် တကာ’

‘မေးပါဘုရား’

‘သီလမပျက်သူတစ်ယောက်ကို ‘အကျင့်ပျက်သူ’-လို့ပြောလို့ရ၊ မရ၊ ကြိုက်သလို ဖြေကြည့် ပါဦး’

‘သီလရှိသူကို ‘အကျင့်ပျက်သူ’လို့ ပြောလို့တော့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ဘုရား’

‘လုပ်သင့်တာ မလုပ်တာဟာ ‘အကျင့်ပျက်’လို့ ပြောပြီး၊ သီလရှိသူဟာ ‘အကျင့်ပျက်သူ မဟုတ် ဘူး’-လို့ ထပ်ပြောခဲ့တယ် နော်’

‘ပြောမိခဲ့ပါတယ် ဘုရား’

‘အဲသည်အပြောတွေမှာ ပြင်ပြောစရာ ရှိသေးသလား’

‘မရှိတော့ပါဘူး ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျှင် ကောက်ချက်တစ်ခု ထွက်တာပဲ’
 ‘ဘယ်လို ထွက်တာလဲ ဘုရား’
 ‘လုပ်သင့်တာ မလုပ်တာဟာ သီလပျက်တာပဲ’ ဖြစ်ရမယ်’
 ‘ဘာကြောင့်လဲ ဘုရား’
 ‘လုပ်သင့်တာ မလုပ်တာလည်း အကျင့်ပျက်တယ်။
 သီလပျက်လျှင်လည်း အကျင့်ပျက်
 တယ်။ သီလကောင်းလျက်နဲ့ အကျင့်ပျက် မရှိ-လို့ပဲပေါ့’
 ‘လုပ်သင့်တာ လုပ်တာဟာ ဘယ် သီလသိက္ခာမှာမှ မဝင်ပဲ
 ဘုရား’
 ‘သိက္ခာတွေက ဘာတွေလဲ’
 ‘ပါဏာတိပါတာ ဝေရာမဏိ-စတာတွေပေါ့ ဘုရား’
 ‘သည် ‘ဝေရာမဏိ’ သီလသိက္ခာတွေထဲ မဝင်တာနဲ့
 ‘သီလ’မဟုတ်ရတော့ ဘူးလား။ သီလကို ရှောင်စရာမှာ ရှောင်တာ-
 ပဲလို့ သိနေကြတော့ သလား’
 ‘တပည့်တော်တို့ကို ပွဲတိုင်းမှာ အထပ်ထပ် အညွှန်ပြခံရတာဟာ
 ဒါတွေပဲ ဘုရား’
 ‘တကာတို့ သီလအဖြစ် ရယူထားရတာ ‘သီလတစ်ခြမ်း’ပဲ’
 ‘သီလအပြည့်’ မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 ‘မဟုတ်ဘူး’
 ‘ဘာလိုလို့လဲ ဘုရား’
 ‘စာရိတ္တသီလ’
 ‘တပည့်တော်တို့ ခံယူတာက ဘာသီလမို့လဲ ဘုရား’
 ‘ဝါရိတ္တသီလ’ ပဲ’
 ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘုရား’

‘တကာတို့က ရှောင်စရာတွေကိုပဲရှောင်တာ ဖြစ်လို့ပေါ့’
 ‘အဲဒါပဲ သီလမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’
 ‘မဟုတ်ဘူး။ စာရိတ္တသီလ-ဆိုတာ ရှိသေးတယ်’
 ‘စာရိတ္တသီလက ဘယ်လိုဆောက်တည်ရမှာလဲ ဘုရား’
 ‘ဆောင်ရွက်သင့်တာတွေ ဆောင်ရွက်မိအောင်
 ဆောက်တည်ရမှာ’ ပဲ’
 ‘အဲဒါကို သီလမှန်း တပည့်တော်တို့ မသိကြဘူး’
 ‘ဒါမသိလို့ ‘ဒါန’ကို ‘မဂ္ဂင်ဝင်တဲ့ မဂ္ဂင်’မှန်း မသိတာပေါ့’
 ‘ဒါန’က ဘယ်မဂ္ဂင်မှာ ဝင်တာလဲ ဘုရား’
 ‘စိတ္တဇမဲ့ဒါန’က ‘လုပ်သင့်တာလုပ်တာရဲ့အမည်’ မဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘လုပ်သင့်တာလုပ်တာက စာရိတ္တသီလဖြစ်တယ် မဟုတ်လား’
 ‘သည်လိုဆိုတော့ ဒါနက ဘယ်မဂ္ဂင်သီလအင်္ဂါလဲ ဘုရား’
 ‘မဂ္ဂင်သီလရဲ့ အင်္ဂါတွေက ဘာတွေဖြစ်လို့လဲ’
 ‘သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝတွေပေါ့ ဘုရား’
 ‘သမာသမတ်ဖြစ်တဲ့ အပြော၊အလုပ်၊အနေတွေပေါ့ နော်’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’
 ‘စိတ္တဇမပါတဲ့ဒါန ပြုတဲ့အခါ အပြောလည်းပါရမှာပဲ။
 အလုပ်တွေ၊ အနေတွေလည်း ပါရမှာပဲ။ မဟုတ်ဘူးလား’
 ‘ပါမှာပဲ ဘုရား’
 ‘အဲသည် အပြော၊အလုပ်၊အနေတွေလည်း
 သမာသမတ်ဖြစ်မှာပဲ မဟုတ်လား’
 ‘ဖြစ်မှာပါပဲ ဘုရား’
 ‘ဒါဆိုလျှင် အဲသည်မဂ္ဂင်တွေထဲမှာ ဒါနပါဝင်တာပေါ့’

‘သည်လောက်ဆိုလျှင် လောကုတ္တရာဒါနကုသိုလ်အကြောင်း
ရပ်ကြစို့’

‘စိတ္တဇမပါတဲ့ ဒါနကုသိုလ်၊ အကောင်အာရုံမပြုတဲ့ ဒါနကုသိုလ်၊
အကောင်အာရုံပြုတဲ့ ဒါနကုသိုလ်နဲ့ အကောင်အာရုံပြုချင်ပြု
မပြုချင်နေ၊ စိတ္တဇတွေလည်း ပါချင်ပါမပါချင်နေ ဖြစ်တဲ့ ပေး
ကမ်းလ-ဒါန်းမှု ဒါနကြိယာတွေ စုံအောင် သိခဲ့ရပြီပေါ့ ဘုရား’
ကာမဈာန်ပွားလျှင် ကာမအဘိညာဉ်ရတယ်

‘သည်လိုဆိုလျှင် ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်တဲ့
ဒါနကုသိုလ်ပွားတာတွေ သိပြီးရောပေါ့’

‘ပွားတယ်’ဆိုတာ ‘အထပ်ထပ် ဖြစ်စေတာ’ဘုရား-နော်’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကုသိုလ်ကို အထပ်ထပ်လုပ်နေသူကို ကုသိုလ်ပွားသူ-လို့
ခေါ်ရတာ ဘုရား-နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါန ကာမကုသိုလ်ကို အထပ်ထပ်ဖြစ်အောင်
လုပ်နေသူကို ကာမကုသိုလ်ပွားသူ- ခေါ်ရတာပဲ’

‘ဒါကို ဈာန်-လို့ဆိုတော့ ‘ဒါနကာမဈာန်’ကို ပွားများသူဖြစ်မှာပေါ့
ဘုရား’

‘သည်ဈာန်ကို ပွားများပြီးသူဟာ သည်ဈာန် ဝင်စားပါတယ်။
ပွားတုန်းကအာရုံကို ယူပြီး၊ ပွားတုန်းကစိတ်နဲ့တူတဲ့ စိတ်တွေ။
အဲသည်စိတ်တွေနဲ့အတူ ဖြစ်တဲ့ ရုပ်တွေ။ အဲသည်
ရုပ်အကြည်တွေပေါ် ထင်လာတဲ့ အာရုံကို တွေ့ထိခံစားတာတွေ
အထပ်ထပ်ဖြစ်ပြည့်နေတာတွေ
ဟာ ဈာန်ဝင်စားတာပါပဲ’

‘အရှင်ဘုရားက စကားအရှည်ကြီးနဲ့ ပြောသွားတော့

တပည့်တော် မလိုက်နိုင်တော့ဘူး ဘုရား’

‘ဝိပါက်တွေ အထပ်ထပ်ဖြစ်တယ်-လို့ ပြောတာပါပဲ’

‘ဘွင်, ဘွင်, ... အထပ်ထပ်ကျကြည့်တာပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ အဲဒါဟာ အဲသည်ဝိပါက်ရဲ့ အကြောင်းကံဖြစ်တဲ့
ဈာန်ကိုဝင်စားတာပဲ’

‘ဒါက ကာမကုသိုလ်ဈာန် ဝင်စားတာအကြောင်း-ဘုရားနော်’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲသည် ဒါနကာမကုသိုလ်ဈာန်ကို ဝင်စားလို့ ဖြစ်ပွားလာတဲ့
ဒါနကာမကုသိုလ် အဘိညာဉ်

အကြောင်း ပြောပါဦး ဘုရား’

‘ကာမကုသိုလ်ဈာန်ကို ဝင်စားဖန် များသူဟာ
အသိတွေထွက်လာတယ်။ ကာမကုသိုလ်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်
ဘယ်လိုလုပ်ရမယ် ဆိုတာတို့။ အဲသည်ကုသိုလ်ကြောင့်
ဘယ်လိုကောင်း

ကျိုးတွေ ဖြစ်ပွားတယ်ဆိုတာတို့။ အဲသည်ကုသိုလ်ပွားတဲ့အခါ
ဘာတွေရှောင်ရှားမိလျက် ဖြစ်တယ် ဆိုတာတို့’

‘ကာမဈာန်အဘိညာဉ်ဟာ သည်အတိုင်း အကုန်ထွက်မှာလား
ဘုရား’

‘သည်လိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ အကုန် ထွက်ချင်လည်း ထွက်မယ်။
သည့်ထက်ပိုပိုလည်း ထွက်ချင်ထွက်မယ်။ လျှော့ပြီးလည်း
ထွက်ချင်ထွက်မယ် ပဲ။ သည်ပြောချက်က ပုံစံပဲ’

‘အဲသည်လိုက ဘာ့ကြောင့်ဖြစ်တာလဲ ဘုရား’

‘ပွားသူရဲ့စရိုက်၊ အသိဉာဏ်... အစစတွေကြောင့်ပဲ’

‘ကာမဈာန်တွေနဲ့ ကာမအဘိညာဉ်တွေအကြောင်း သိရတာ၊

အားရမဆုံး ဖြစ်မိရပါတယ် ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ တကာ’

‘တပည့် တော် တို့ မှာ’

အသိ ဉာဏ် တွေ

ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ သိလာရလို့ပါပဲ’

‘အသိဉာဏ်ကို အလျင်က ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတယ်-လို့ သိနေလို့ပဲ’

‘မမွေးမီက ကံအလျောက်-လို့ သိနေခဲ့တာ ဘုရား’

‘ဒါကတော့

မသိတာတစ်ခုခုရဲ့ အဖြေကို

နောက်ထပ်မသိတာတစ်ခုထဲ ထိုးထည့်ခံရတာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်

ဘုရား။

မသိတာ

လွန်းတင်သွားတော့အဲသည်မသိတာကိုတောင် မသိတဲ့

အဖြစ်ရောက်ပြီး၊ ခိုင်သွားတော့တာပေါ့ ဘုရား’

‘မဟဂ္ဂတဈာန်၊ လောကုတ္တရာဈာန်တွေတော့ ဈာန်အဖြစ် ရှေးကသိပြီးသားဖြစ်လို့ အထူး မရှင်းတော့ဘူး’

‘ဈာန် ပွားပုံ၊

ဈာန် ဝင်စားပုံ၊

အဘိညာဉ်ပေါက်ပုံတွေလည်းနည်းမှီးပြီး သိလို့ ရနိုင်လောက်

ပါတယ် ဘုရား’

‘တိတိ ကျကျတော့

ရချင် မှ ရမယ်။

ဒါပေမယ့်

ရပြီလို့ပဲထားလိုက်တော့မယ်’

‘ရှင်းရတာရှည်တော့ အရှင်ဘုရား ပင်ပန်းမှာစိုးပါတယ်ဘုရား’

‘အဲဒါ သိပ်အရေးမကြီးဘူး’

‘အမိန့်ရှိပါ ဘုရား’

လောကီဈာန်ပွားလျင် သက်ဆိုင်ရာ နီဝရဏပဲ ငြိမ်းတယ်
လောကုတ္တရာနီဝရဏမငြိမ်းဘူး

‘ဈာန်ပွားလို့ နီဝရဏငြိမ်းခါ အသိဉာဏ်ဖြစ်ပွားတာနဲ့စပ်ပြီး
မမှားသင့်တာ မမှားဖို့ ပြောချင်
သေးတယ်

‘တပည့်တော်တို့ နာကြမှာပါ ဘုရား’

‘အဆွေငင်၊ အဆန့်ကျင်စတဲ့ ကာမ၊ ဗျာပါဒ အစရှိတာတွေဟာ
အသိဉာဏ်ရဲ့ အပိတ်အဆို့ နီဝရဏတွေဖြစ်တာ သိကြတယ် နော်’

‘သိပါတယ် ဘုရား’

‘အဲဒါတွေမဖြစ်အောင် ဈာန်ပွားရတယ်။ ဈာန်ပွားလျင်
အဲဒါတွေမရှိဘဲ ‘အာဝရဏ’ ဖြစ်
တယ်။ ပွင့်လင်းတယ်ပေါ့နော်’

‘ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

‘အပိတ်အဆို့ဖြစ်တဲ့ နီဝရဏက ခြောက်ပါးရှိတယ်။
ဈာန်ရဲ့အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းက ငါးပါး
ရှိတာ။ အင်္ဂါတစ်ပါးက နီဝရဏတစ်ပါးချင်းကို ဖယ်ရှားတာဆိုတော့
နီဝရဏငါးပါးပဲ နီဝရဏ
မဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ‘အဝိဇ္ဇာ’ဆိုတဲ့ နီဝရဏကတော့
မဖယ်နိုင်ဘူး’

‘အပိတ်အဆို့ ခြောက်ခုရှိတာထဲက ငါးခုကို
ဖွင့်နိုင်တယ်ဆိုတော့လည်း သူတော်ကောင်း
အသိရဖို့တော့ အတော်ပွင့်သွားပြီလို့ ပြောရမှာပေါ့ ဘုရား’

‘အဲသည်လိုလည်း မမှတ်နဲ့ဦး တကာ’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘သူတော်ကောင်းများမှ သူတော်ကောင်းအသိရဲ့
အပိတ်အဆို့တွေကို သူတော်ကောင်း

များအင်္ဂါတွေက ဖယ်ရှားလို့သူတော်ကောင်းအသိတွေ ရမှာဖြစ်တယ်’

‘သူတော်ကောင်းများ ပွားတယ်ဆိုတာက ဘယ်များ
ပွားတာလဲ ဘုရား’

‘လောကုတ္တရာများ ပေါ့’

‘လောကီများတွေ ပွားလို့ရလျင် သူဟာ
သူတော်ကောင်းမဖြစ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ဝေးပါသေးရဲ့’

‘များတိုင်းမှာ များအင်္ဂါတွေ ပါတာပဲ ဘုရား’

‘ဟုတ်သား’

‘အဲသည်များအင်္ဂါတွေက သက်ဆိုင်ရာနိဝရဏတွေ ပယ်မှာပဲ
မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ပယ်မှာပဲပေါ့’

‘နိဝရဏတွေ နိဝရဏအဖြစ်က အာဝရဏ-
ဖြစ်သွားလျင်ကောင်းမှာပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’

‘ပိတ်ရာက ပွင့်လာတယ်ဆိုတော့ ကောင်းသလိုရှိပေမယ့်
အားလုံး အကောင်းတော့ မဟုတ်ဘူး’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘ကောင်းတာတွေ ပိတ်ရာက ပွင့်သွားလျင်တော့ ကောင်းပေမယ့်
မကောင်းတာတွေ ပိတ်ရာက ပွင့်သွားလျင် ကောင်းပါ့မလား’

‘ဟုတ်တော့ ဟုတ်တာပဲ ဘုရား။ အဲသည်လိုလည်း
ရှိနိုင်သေးတာပဲလား’

‘အကုသိုလ်များထဲမှာ များအင်္ဂါတွေ မပါဘူးလား’

‘ပါမှာပဲပေါ့ ဘုရား’

‘အဲသည်အင်္ဂါတွေက သက်ဆိုင်ရာ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်တဲ့ နီဝရဏတွေကို မပယ်ဘူးလား’

‘ပယ်မှာပဲပေါ့ ဘုရား’

‘နီဝရဏပယ်တော့ အာဝရဏ ဖြစ်မသွားဘူးလား’

‘ဖြစ်တာပေါ့ ဘုရား’

‘ဒါဖြစ်တော့ အကုသိုလ်လုပ်ရပ်တွေ ပွားနိုင်၊ ဝင်စားနိုင်၊ အဘိညာဉ်အသိတွေ မရနိုင် ဘူးလား’

‘ရမှာပဲ ဘုရား’

‘အဲသည်တော့ လောကအတွက် ကောင်းပါဦးမလား’

‘ဟုတ်တာပဲ ဘုရား’

‘သည်တော့ အပိတ်အဆို့ဖြစ်တဲ့ နီဝရဏကို ပယ်တယ်ဆိုတာ ပွားတဲ့ဈာန်ရဲ့ ပွားလို့မရ နိုင်လောက်အောင် ပိတ်ဆို့နေတာကို ပယ်တာ-လို့ သိပေးရမယ်’

‘ပွားတဲ့ဈာန်က လောကအတွက် ကောင်းတာမဟုတ်လျှင် အဲသည်ဈာန်ကပယ်တဲ့ နီဝရဏကလည်း လောကအတွက် အကောင်းမဖြစ်ဘူးလို့ ဆိုလိုတာပဲ မဟုတ်လား ဘုရား’

‘ခိုးမှု၊ သတ်မှု အကုသိုလ်ဈာန်ကို ပွားတာဆိုလျှင် အဲသည်ဈာန်ထဲက အင်္ဂါတွေက ခိုးမှု၊ သတ်မှုနဲ့စပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို လွဲချော်လုပ်မိစေနိုင်တဲ့ ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ-ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဆိုတဲ့ အပိတ်အဆီးဖြစ်တဲ့ နီဝရဏတွေကို ပယ်မှာပဲ’

‘အဲဒါ နည်းနည်းမေးချင်သေးတယ် ဘုရား’

‘မေး’

‘ခိုးမှု၊သတ်မှုစတဲ့ မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာတွေက အားပေးမှာမဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ခိုးမှု၊သတ်မှုတွေဟာ သည်နီဝရဏတွေကြောင့် လုပ်တာလို့ ပြောစရာရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် လောကြီးတယ်ဆိုတဲ့ ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဒေါကန်တယ်ဆိုတဲ့ ဗျာပါဒ၊ အစစ နီဝရဏတွေ ဖုံးလွှမ်းလွန်းနေလျှင် ခိုးမှု၊သတ်မှုတွေ အဆင်ချောအောင်မြင်ပါ့မလား’

‘လို့ချင်လို့ ခိုးတာဖြစ်ပေမယ့် လို့ချင်လွန်းအားကြီးပြီး ဘေးရန်မမြင်လျင်တော့ ဘေးတွေ ခံရစရာ ရှိတာပေါ့ ဘုရား။ မုန်းလို့သတ်တာ ဖြစ်ပေမယ့် မုန်းလွန်းလို့ ဒေါကန်နေလျင်တော့ သတ်လို့ဖြစ်ပွားမယ့် ဘေးရန်မမြင်ဖြစ်ပြီး ဘေးတွေ ခံရစရာ ရှိမှာပဲ။ သည်တော့ ခိုးမှု၊သတ်မှုမှာ အဆင်မချော မအောင်မြင်ဘူးပဲ ပြောရမှာပါ ဘုရား’

‘ကာမစ္ဆန္ဒကြောင့် ခိုးပေမယ့် ခိုးတဲ့အခါ ကာမစ္ဆန္ဒအားမကြီးမိအောင် ခိုးမှုအကုသိုလ်စွာန် ထဲက ကာမစ္ဆန္ဒလွန်လွန်းမှာကို ဖယ်ရှားတဲ့စွာန်အင်္ဂါက ဖယ်ရှားမှ သူ့ခိုးလိမ္မာလို့ ပြောရမယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ စွာန်က နီဝရဏပယ်တယ် ဆိုပေမယ့် သူ့စွာန်အလျောက် ပယ်ပုံကို သိပေးရမှာလို့ နားလည်ရပါတယ် ဘုရား’

‘ကာမအကုသိုလ်စွာန်က ကာမအကုသိုလ် အလျောက်၊ ကာမကုသိုလ်စွာန်က ကာမကုသိုလ် အလျောက်၊ ရူပါရူပစွာန်က ရူပါရူပစွာန်တွေ အလျောက်နဲ့ လောကုတ္တရာစွာန်က လောကုတ္တရာအလျောက် နီဝရဏတွေကို ပယ်ရမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား’

‘နားလည်နိုင်ပါပြီ ဘုရား’

‘ဒါဆိုလျှင် ရှေ့ဆက်ပြောမယ် နော်’

‘အမိန့်ရှိပါ ဘုရား’

‘နီဝရဏပယ်မှ အသိရတယ် - ဆိုတာ နီဝရဏပယ်တဲ့
ဈာန်အလျောက် အသိရတာ-နော်။ သူတော်ကောင်းအသိရတဲ့ဈာန်
ပွားမှ သူတော်ကောင်းအသိကို ပိတ်ဆို့ထားတဲ့ နီဝရဏ
ပယ်ပြီး၊ သူတော်ကောင်းအသိ ရမယ်။ သည်လိုမဟုတ်လျှင်
တခြားအသိပဲ ရမှာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

သူတော်ကောင်းဈာန်ပွားဖို့ တောထဲတောင်ထဲသွားဖို့ မလို

‘သည်လိုဆိုလျှင် တကာကို မေးမယ်’

‘မေးပါဘုရား’

‘သူတော်ကောင်းအသိရဖို့ ဈာန်ပွားရမှာလား၊

တောထဲတောင်ထဲ သွားရမှာလား’

‘ဈာန်တော့ ပွားရမှာပေါ့ ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ဈာန်ပွားဖို့အတွက်
ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောထဲ

တောင်ထဲ သွားရတာ-လို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား’

‘ဈာန်ပွားဖို့ ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောထဲတောင်ထဲသွားရတာဆိုတော့
ဆိတ်ငြိမ်ရာမရလျှင် ဈာန်က မပွားနိုင်ဘူးတဲ့လား’

‘ဈာန်ပွားတယ် - ဆိုတာ ‘ကံ’တွေ ပြုတာဆိုတော့
ဆိတ်ငြိမ်ရာတောတောင်မရလည်း ပွားနိုင်ရမှာပါပဲ ဘုရား’

‘တစ်ခုတော့ရှိတယ် အသိနဲ့အရှိမဲ့တဲ့ဈာန်ဖြစ်တဲ့ ရူပါရူပဈာန်တွေ

ပွားနိုင်ဖို့အတွက် အစမှာ ဆိတ်ငြိမ်မှုက ထောက်ကူမလားပဲ ဖြစ်တယ်’

‘ဒါလည်း ပြုလုပ်မှုက ပခါနပါ။ ဆိတ်ငြိမ်မှုရတာကတော့ ပခါနမကျပါဘူး ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်။ အသိမဲ့အောင်ပြုလုပ်လျင် အသိမဲ့ဈာန်တွေ ပွားမှာပါပဲ။ အရှိမဲ့အောင်လုပ်

လျင်လည်း အရှိမဲ့ဈာန်တွေ ပွားမှာပါပဲ။ လေ့ကျင့်ဖို့သာ လိုမှာပါ’

‘လေ့ကျင့်မှု မလုပ်လျင်တော့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ တောတောင်ရနေပေမယ့် ဈာန်က အလိုအလျောက် ပွားလာမှာမဟုတ်တာ ထင်ရှားပါတယ် ဘုရား’

‘ကောင်းပြီ။ ဒါကိုမှီပြီး ကောက်ချက်တစ်ခု ဆွဲမယ်နော်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘တောတောင်ဟာ သူတော်ကောင်းတရား ရဖို့အတွက် သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ကိန်းအောင်း

မှီခိုရာနေရာ မဟုတ်ဘူး-လို့ပဲ’

‘အဲသည်လိုတော့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ဘုရား’

‘ဘာကြောင့်လဲ’

‘အားလုံး သည်အတိုင်းပဲ သိနေကြတာ ဘုရား’

‘အများညီ၊ ဤကို ကျွဲ-လို့ ဖတ်တာမျိုးလား’

‘တခြားအကြောင်းက ပြစရာမရှိဘူးပေါ့ ဘုရား’

‘ထုံးရှိတာနဲ့ ထုံးနောက်လိုက်တာတော့ မလုပ်မှပဲ’

‘သည်လိုဆိုလျင် တောတောင်တွေကို သူတော်ကောင်းတွေ ဘာကြောင့် ကိန်းအောင်း

နေကြသလဲ၊ ပြောဖို့လိုပြီ ဘုရား’

‘လိုတာပေါ့’

‘ဒါသိလျင်တော့ သူတော်ကောင်းတရားရဖို့
တောတောင်ကိန်းအောင်းတယ်-ဆိုတာကို ပြင်နိုင်မှာပါဘုရား’

သူတော်ကောင်းတွေ တောတောင်မှာ ကိန်းအောင်းနေကြတာက
လွတ်လပ်ချင်လို့

‘သူတော်ကောင်းတရား လိုလားသူတွေနဲ့
သူတော်ကောင်းတရား ပွားများရရှိပြီးသူတွေဟာ တောတောင်မှာ
ကိန်းအောင်းကြတယ် နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား’

‘သူတော်ကောင်းတရားကို လိုလားရှာဖွေသူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
သူတော်ကောင်းတရားကို ပွားများ
ရရှိပြီးသူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သည်သူနှစ်မျိုးဟာ လွတ်လပ်လိုသူနဲ့
လွတ်လပ်ပြီးသူတွေ ဖြစ်ကြတယ်’

‘သူတော်ကောင်းတရား လိုလားရှာဖွေသူဟာ လွတ်လပ်မှုကို
လိုလားသူ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို ပွားများ ရရှိပြီးသူဟာ လွတ်လပ်ပြီးသူ-လား ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘သူတော်ကောင်းတရား လိုလားရှာဖွေ၊
ပွားများရရှိထားတာတွေက အကြောင်း၊ လွတ်လပ်
လိုတာနဲ့ လွတ်လပ်တာကအကျိုး-ပေါ့’

‘သူတို့က လွတ်လပ်တာကို သိလို့လား ဘုရား’

‘မှန်းဆပြီး သိရတာပေါ့’

‘ဘယ်လို မှန်းဆတာလဲ ဘုရား’

‘ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေတဲ့ မလွတ်လပ်မှုက လွန်မြောက်ရာကို

မှန်းဆရတာပေါ့’

‘ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေရတဲ့ မလွတ်လပ်မှုက လွန်မြောက်ရာဟာ
တကယ်လွတ်လပ်တာ မဟုတ်ပဲ

ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဘုရား’

‘ဖြစ်နိုင်တာပေါ့’

‘တကယ်လွတ်လပ်တာ မဟုတ်တာကို နိဒါန်း၊ နိဂုံး
လုပ်နေလျင်ကော ဘုရား’

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး။ သူတို့သိတဲ့ လွတ်လပ်တာဆို ရောက်သွားမှာပေါ့’

‘ရောက်တဲ့အခါကျမှ တကယ်လွတ်လပ်တာ မဟုတ်ဘူး
သိနေလျင်ကော ဘုရား’

‘ရောက်သူရောက်၊ မရောက်သူ မရောက်ပေါ့’

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တရားလိုလား၊ ပွားများရရှိရာရဲ့ ပန်းတိုင်ကတော့
‘လွတ်လပ်မှု’ပေါ့ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲသည် ‘လွတ်လပ်မှု’ရှာဖို့ တောတောင်ထွက်တာ
မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ရှာဖို့အတွက် တောတောင်ထွက်တာဆိုလျင်
ရတဲ့အခါပြန်လာမှာပေါ့။ ရပြီးသူတွေလည်း တောတောင်မှာ
ကိန်းအောင်းနေတာပဲ’

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ တောတောင်မှာ ကိန်းအောင်းရတာလဲ ဘုရား’

‘တိုတိုပဲ ပြောမယ် နော်’

‘ပြောပါ ဘုရား’

‘လွတ်လပ်လို့’ ပဲ’

‘ဘုရား

‘တောတောင်က ‘လွတ်လပ်လို့’ဆိုတော့ မြို့ရွာက
မလွတ်လပ်လို့လား ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဘာက မလွတ်လပ်တာလဲ ဘုရား၊ အာရုံငါးပါးတွေက
မလွတ်လပ်တာများလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး။ တောထဲမှာ အာရုံငါးပါးက ရှိတာပါပဲ’

‘အိမ်ထောင်က မလွတ်လပ်တာလား ဘုရား’

‘မြို့ရွာမှာလည်း အိမ်ထောင်မပြုဘဲနေလျင် ရတာပါပဲ’

‘မိဘအုပ်ထိန်းသူက မလွတ်လပ်တာလား ဘုရား’

‘ဒါလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေလျင် ရတာပါပဲ’

‘စားဝတ်နေရေးကြိုးပမ်းရတာက မလွတ်လပ်တာလားဘုရား’

‘တောတောင်မှာလည်း ကြိုးပမ်းရတာပါပဲ’

‘မြို့ရွာက မလွတ်မလပ်ဖြစ်ပြီး၊ တောတောင်က
ဘယ်လိုလွတ်လပ်တယ်ဆိုတာ မိန့်ကြားပါဦး ဘုရား’

‘ဒါကိုသိဖို့ တကာကို မေးခွန်းနည်းနည်းမေးမယ်’

‘မေးပါ ဘုရား’

‘မြို့ရွာနေကြသူတွေဟာ အဲသည်မြို့ရွာကို သူတို့ပိုင်စိုးကြသလား’

‘ဘုရင်တွေ အုပ်စိုးစဉ်ကလား ဘုရား’

‘တောတောင် ကိန်းအောင်းကြတဲ့ခေတ်ကဆိုတော့ အဲ
သည်ခေတ်ပဲ ပြောရမှာပေါ့’

‘အဲသည်ခေတ်ကတော့ ကိုယ်နေတဲ့မြို့ရွာကို
ကိုယ်ဘယ်ပိုင်မလဲဘုရား၊ ဘုရင်ပဲ ပိုင်တာ
ပေါ့’

‘ကိုယ်မပိုင်တဲ့မြို့ရွာမှာ နေကြသူတွေဟာ ကိုယ်ကိုယ်ကိုရော

ပိုင်စိုးကြရဲ့လား၊ အဲဒါ ဖြေ
ကြည့်ပါဦး’

‘ဘုရင်က သက်ဦးဆံပိုင်ဆိုတာပဲ ဘုရား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း
ပိုင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

‘အဲသည်မြို့ရွာတွေမှာ နေကြသူတွေက သူတို့ကိုယ်သူတို့
‘ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုး’-လို့ သိမနေကြဘူးလား’

‘ဟုတ်တယ် ဘုရား။ အဲသည်လိုပဲ သိနေကြတာပဲ’

‘ဘုရင်ကိုတော့ ဘဝရှင်မင်းကြားလို့ကော သိမနေကြဘူးလား’

‘သည်လိုလည်း သိနေကြတာပဲ ဘုရား’

‘ဘယ်သူတွေရဲ့ ဘဝရဲ့အရှင်-လို့ ထင်သလဲ’

‘ပြည်သူတွေရဲ့ ဘဝ-ပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ဘုရား’

‘အဲသည် မြို့ရွာတိုင်းပြည်ထဲမှာ ရှိသမျှ မြေရေလေမီးနဲ့
သစ်သီးဝလံ၊ ကျောက်၊သံအားလုံး

ကို အဲသည်ဘုရင်က ပိုင်သလား၊ မပိုင်ဘူးလား’

‘ပိုင်တယ်တဲ့ ဘုရား’

‘အဲသည် မြို့ရွာတိုင်းပြည်ထဲ နေနေကြသူတွေဟာ
စားဝတ်နေရေးအတွက် အလုပ်တွေ
လုပ်ကြရတယ်။ အဲသည်အလုပ်တွေဟာ ကိုယ့်အလုပ်တွေလား?
ဘုရင့်အလုပ်တွေလား’

‘ဘုရင့်လုပ်ငန်းခွင်တွေ ဖြစ်တော့တာပေါ့ ဘုရား’

‘လယ်လုပ်သူကကော ကိုယ့်လယ်လုပ်ရတာလား၊ ဘုရင့်လယ်
လုပ်ရတာလား’

‘ဘုရင့်လယ်ပေါ့ ဘုရား’

‘ကုန်သွယ်သူကကော ကုန်သွယ်လုပ်ငန်းဟာ ကိုယ့်လုပ်ငန်း

ကိုယ်လုပ်ရတာလား၊ ဘုရင့်

လုပ်ငန်း လုပ်ရတာလား’

‘အဲဒါကတော့ ကိုယ့်လုပ်ငန်း ကိုယ်လုပ်ရတာဖြစ်မယ်
ထင်ပါရဲ့ဘုရား’

‘ထင်လျင် မေးခွန်းတစ်ခု မေးကြည့်မယ်’

‘မေးပါဘုရား’

‘အဲသည်ကုန်သည်ဟာ ကုန်သွယ်ခွင့်ရဖို့ ဘုရင်ကို
ဘာမှမပေးရဘူးလား’

‘သည်လိုတော့ မဟုတ်ဘူးဘုရား။ ပေးရတာပေါ့’

‘ဘာကြောင့် ပေးရတာလဲ’

‘ကုန်သွယ်တဲ့အခါ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့
အခအတွက်လို့ ထင်ပါတယ် ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျင် ဘုရင်က အခစားသမားလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ဘုရင်က လုံခြုံအောင် ဘာကြောင့်စောင့်ရှောက်ရတာလဲ’

‘သူ့လုပ်ငန်းဖြစ်လို့ ဖြစ်မှာပါဘုရား’

‘အိုးလုပ်သမား၊ အထည်ယက်သမား၊ ထန်းတက်သမား၊

ဆားချက်သမား၊ သားသတ်

သမား၊ ငါးဖမ်းသမား၊ သည်လုပ်ငန်းတွေ လုပ်သူတွေကော
ကိုယ်လုပ်ငန်း ကိုယ်လုပ်တာလား၊ ဘုရင့်လုပ်ငန်း လုပ်တာလား’

‘ဘုရင်ကို အခွန်အခပေးမှ လုပ်ရတာဆိုတော့
‘ဘုရင့်လုပ်ငန်း’လုပ်တာ-လို့ ပြောရမှာ

တွေပါ ဘုရား’

‘သည်လိုဆိုလျင် လူတွေဟာ ကျွန်တွေလား၊

လွတ်လပ်သူတွေလား’

‘ကျွန်တွေပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ် ဘုရား။ လွတ်လပ်သူ
လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး ဘုရား’

‘ပြည်သူတွေထဲ အတွေးအခေါ်ရှိသူဟာ သည်အဖြစ်ကို
သိနိုင်မလား၊ မသိနိုင်ဘူးလား’

‘သိမှာပါပဲ ဘုရား’

‘အဲသည်သူဟာ မလွတ်လပ်ချင်လောက်ဘူးလား’

‘လွတ်လပ်ချင်မှာပါ ဘုရား’

‘လွတ်လပ်ချင်လျင် အဲသည်ဘုရင်ကို တိုက်ဖို့မကောင်း ဘူးလား’

‘မကောင်းဘူး ဘုရား’

‘ဘာကြောင့်လဲ တကာ’

‘တိုက်လို့ နိုင်ဖို့လည်း မလွယ်ဘူး ဘုရား’

‘ဘာဖြစ်လို့ မနိုင်ရမှာလဲ’

‘သူက လူသူတွေလည်း ကျွန်ရင်းအဖြစ် အများမပြားစုပြီး
အသိပညာ၊ အတတ်ပညာနဲ့ လက်နက်တွေ အစုံစုဆောင်းပြီးသားတွေ
ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့လည်း ငွေကြေးတွေလည်း အများ
အပြား စုပြီးသားရှိတယ် ဘုရား’

‘ကိုယ်ကလည်း စုရမှာပေါ့’

‘အဲဒါ စုနေတာနဲ့ ကိုယ့်တစ်သက် အကုန်ခံရဖို့ရှိတာ ဘုရား’

‘သူ့ထက်သာတဲ့ ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းဆိုတာ
မရှိနိုင်တော့ဘူးတဲ့လား’

‘သာတာတော့ ရှိနိုင်တာပေါ့ ဘုရား’

‘အဲဒါဖြစ်အောင်လုပ်လျင်ကော အဲသည်ဘုရင်အုပ်ချုပ်ရေးက
မလွတ်လပ်နိုင်ဘူးလား’

‘အဲသည်ဘုရင်အုပ်ချုပ်ရေးကတော့ လွတ်လပ်မှာပါပဲ ဘုရား။
ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ဘုရင်လုပ်ရမယ့်အနေမှာ ရှိမှာပေါ့’

‘ဒါတော့ လုပ်ရမှာပေါ့’

‘အဲဒါလုပ်လျင် အဲဒါကလည်း ပြည်သူ့ကို
မလွတ်မလပ်ထားရဦးမှာ။ ထားလျင် အဲသည်ပြည်သူ့ရဲ့
တော်လှန်ခံရဦးမှာပဲ။ သည်တော့ အဲဒါလည်း မလွတ်လပ်ပါဘူး
ဘုရား’

‘အဲသည်တော့ လွတ်လပ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ တကာ’

‘လွတ်လပ်အောင်ဆိုလျင် ဘုရင်ပိုင်နက် မြို့တွေရွာတွေမှာ
အိမ်ထောင်ပြီးမနေဖို့ပဲ ရှိတော့
တာပေါ့ ဘုရား’

‘အဲဒါ ဟုတ်တယ်’

‘ဘယ်လိုဟုတ်တာလဲ ဘုရား’

‘ဘုရင်တွေကပြောတယ်၊ သူပိုင်တဲ့ သည်နိုင်ငံထဲမှာ
မြို့တွေရွာတွေရှိတယ်။ အဲသည်မှာ မယားနဲ့သားနဲ့နေသူ
ဖြစ်စေ၊မနေသေးသော်လည်း နေခွင့်ရှိက နေဖို့ရှိသူဖြစ်စေ၊ အိမ်ကို
စိုက်

ဆောက်တည်ထောင်နေသူဖြစ်လျင် သူ့ကျေးကျွန်ဖြစ်ရမယ်။
အဲသည်လိုမဟုတ်ဘဲ မယား၊သား
မယူ၊ မြို့ရွာမှာ အိမ်ယာတည်ထောင်လည်း မနေသူဖြစ်လျင်
သူ့ကျေးကျွန်အဖြစ်က ကင်းလွတ်
ရမယ်-လို့ပဲ’

‘အဲသည်လိုလား ဘုရား’

‘မယား၊သားလည်း မရှိ၊ စီးပွား၊ကြီးပွားလည်း မလုပ်၊

အိမ်ယာလည်း ဆောက်တည်မနေ
ဘဲ အလ-ခံစားနေသူတွေဆိုလျင် ဘုရင်က သူ့ကျေးကျွန်လို့
အသိအမှတ် မပြုတော့ဘူး-ပဲ’

သူတော်ကောင်းနဲ့ တောတောင်ဆိုတာ တသားတည်းပဲ
‘အဲသည်သူတွေရဲ့ စားဝတ်နေရေး ကျန်းမာရေးက ဘယ်လိုလဲ
ဘုရား’

‘အလ-ခံ စားလေ’

‘သူတို့ဟာ မြို့ရွာမှာမနေလျင် ဘယ်မှာနေမှာလဲ ဘုရား’

‘တောထဲ တောင်ထဲ’ ပေါ့’

‘အဲသည် တောတောင်လည်း ဘုရင်က ပိုင်တာပဲ။

မဟုတ်ဘူးလား ဘုရား’

‘ပိုင်ပေမယ်၊ အဲသည်မှာနေသူကိုတော့ သူ့ကျေးကျွန်လို့
မသတ်မှတ်တော့ဘူး’

‘အဲသည်လိုဆိုတော့ လွတ်လပ်လိုသူတွေ တောထဲတောင်ထဲ
နေကြမှာပေါ့ ဘုရား’

‘လွတ်လပ်ပြီးသူ တွေကော’

‘သူတို့လည်း တောထဲတောင်ထဲက ဘယ်ထွက်တော့မလဲပေါ့
ဘုရား’

‘ဒါကြောင့် ‘တောတောင်နဲ့ သူတော်ကောင်းစကား’
ခွဲမရအောင်အထိ တသားတည်း အမှတ်သားခံရတာ’

‘သည်နေ့ဆိုလျင် ဘုရား’

‘ပြောပါ’

‘ဘုရင်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ သက်ဦးဆံပိုင်သူလည်း မရှိတော့ပါဘူး’

‘ဟုတ်ပါ’

‘ဘာကြောင့် သူတော်ကောင်းတွေ တောထဲတောင်ထဲ
သွားနေကြသေးတာလဲ ဘုရား’

‘ဘုရင်ခေတ်က လွတ်လပ်လိုသူထုံး နှလုံးမူပြီး သွားနေကြတာပါ’

‘အဲသည်ထုံးဟာ သည်နေ့ခေတ်မှာ လိုပါဦးမလား ဘုရား’

‘ပြည်သူဟာ ဘုရင်ရဲ့ကျွန်အဖြစ်က လွတ်ခဲ့ပြီပဲ’

‘ဘုရင်မရှိပေမယ့် ဘုရင်အစား အုပ်ချုပ်သူအစိုးရရဲ့
အအုပ်ချုပ်ခံတော့ ဖြစ်နေသေးတာပဲ မဟုတ်လာ ဘုရား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘အဲသည်လိုဆိုတော့ ပြည်သူဟာ လွတ်လပ်ပါ့ မလား’

‘လွတ်လပ်ပါတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ ဘုရား’

‘အဲသည် အုပ်ချုပ်သူတွေကို ဘယ်သူက ခန့်ထားတာလဲ’

‘ပြည်သူပေါ့ ဘုရား’

‘အဲသည် သူတွေ အုပ်ချုပ်ဖို့ စည်းကမ်းဥပဒေတွေ
ဘယ်သူဆွဲထားတာလဲ’

‘ပြည်သူပဲပေါ့ ဘုရား’

‘ပြည်သူကို တရားစီရင်မယ်သူကိုကော ဘယ်သူက
ခန့်ထားတာလဲ’

‘အဲဒါလည်း ပြည်သူပဲပေါ့ ဘုရား’

‘ပြည်သူ့လက်ထဲမှာ သည်အာဏာသုံးရပ် ရှိနေမှပဲ၊
ဘာမလွတ်လပ်တာ ရှိသေးလဲ’

‘ဒါပေမယ့် ‘တောနဲ့တောင်နဲ့ သူတော်ကောင်း’၊
‘သူတော်ကောင်းနဲ့ တောတောင်’ သည်နှစ်ခုကတော့

ခွဲမရအောင်အနေမှာပဲ ရှိသေးတယ် ဘုရား’
 ‘ဒါကြောင့်ပဲ ‘သူတော်ကောင်းစကား’ကို
 ‘တောစကားတောင်စကား’-လို့ တို့သုံးလိုက်
 တာလေ’
 ‘ကောင်းလှပါတယ် ဘုရား’

တော်ဦးစို့။

ဉာဏ်ထက်